SOUVENIR

2023

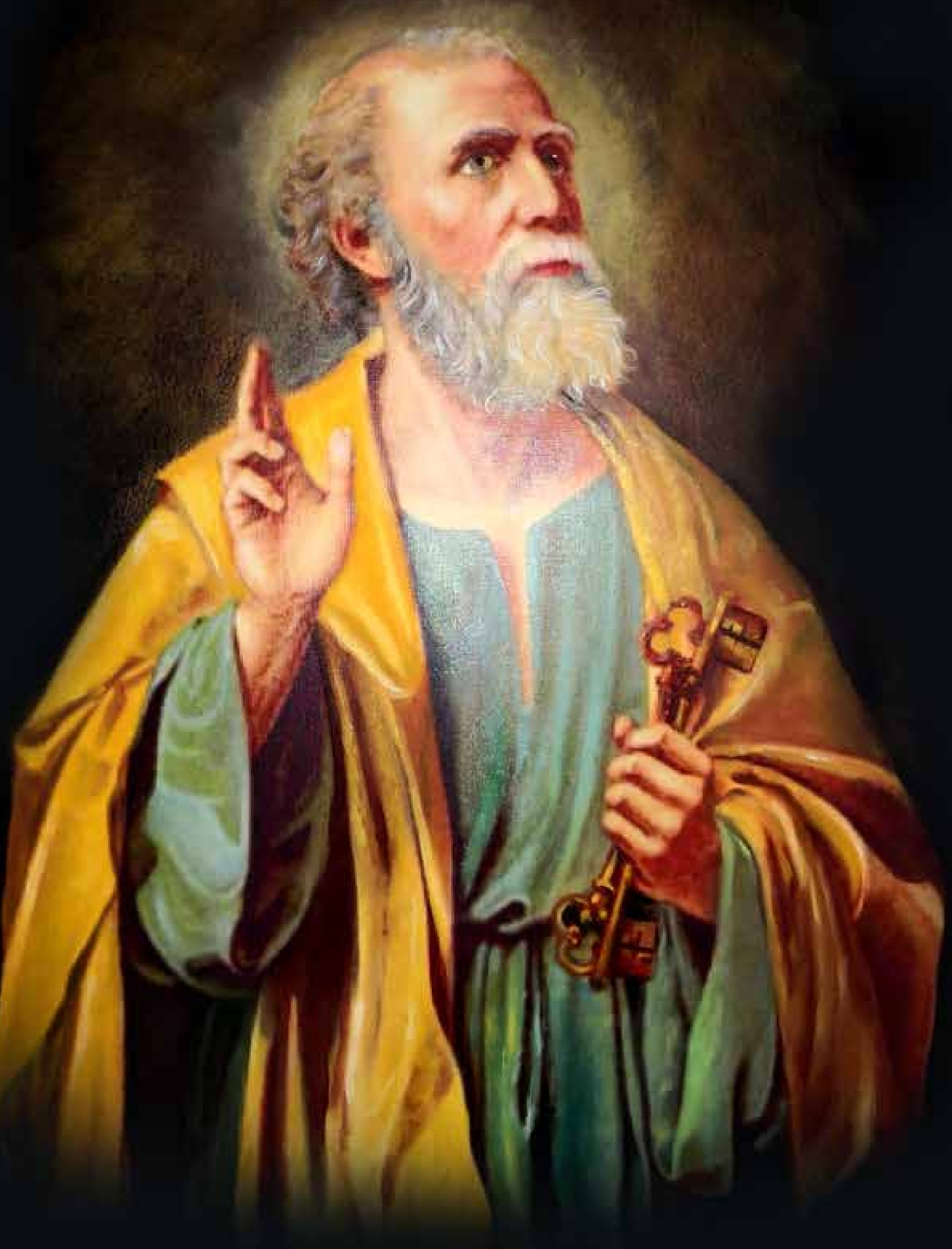

ST.PETER'S JACOBITE SYRIAN ORTHODOX CHRISTIAN CHURCH AUCKLAND, NEW ZEALAND

20 Years

HomeLand
INDIANMART
FRESH | AUTHENTIC | DELICIOUS
HOMELAND INDIAN MART
OUR MAJOR BRANDS
Ajmi
Tasty Delight
Mayil
KITCHEN TREASURES
Elite
TASTY NIBBLES
Eastern
Viswas
Daily delight
PAVIZHAM
Saras
The best deals in town
SCAN HERE TO SHOP
SHOP ONLINE
HOMELAND.NET.NZ
+64 22 533 7067 , 09 527 0558
Homeland Indian Mart
295 Penrose road,Mt Wellington Auckland

The LORD will guide you always; he will satisfy your needs in a sun-scorched land and will strengthen your frame. You will be like a well-watered garden, like a spring whose waters never fail.

Isaiah 58:11

20 Years

SOUVENIR

2023

ST.PETER'S JACOBITE SYRIAN ORTHODOX CHRISTIAN CHURCH AUCKLAND, NEW ZEALAND

2003-2023

താളുകളിൽ...

37 Our Church History

44 Our Journey

104 Art Gallery

CONTENTS

Environmentalism....81
Father Christmas....83
Faith....84
Flowers Blooming....86
My Guardian Angel....87
My Sunday School....88
St. George....89
Friendship....90
Church-The body of Christ....91
St Peter....92
The Bible....93
Martha Mariyam Vanitha Samajam....94
Teenage life as a Christian....96
Prayer....98
Yeldho Mar Baselios Bava....102
An intimate letter from our Lord....108
Tithing....110
Silence....115

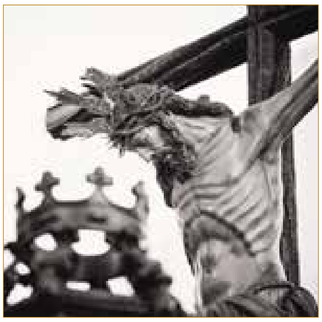

133

The person and work of Christ

Spiritual 116
Heaven Television 118
Holy Qurbana 120
Lead them to Jesus 123
A Real Christian 126
Queen of Sacraments 129

എന്റെ ആത്മ സ്നേഹിതൻ 136
ദൈവിക പദ്ധതികൾ 137
ചില വേദ നുറുങ്ങു ചിന്തകൾ ... .139
ദേവാലയവും യുവാക്കളും 140
നാടോടികൾ 141
പരിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹ 145
പിതാക്കന്മാരുടെ നോമ്പ് 147
പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികൾ 150
മാനസാന്തരം 154
രുചിച്ചറിഞ്ഞ സ്നേഹം 156
പരിശുദ്ധ സഭ 158
മരണത്തിനപ്പുറം ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടോ? 159

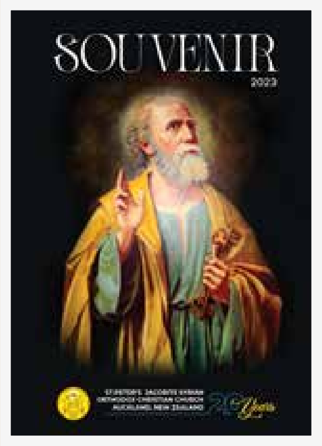

Editorial Board

Very Rev Dr. Joseph Zachariah M -President
Dr. Sam Mathai - Chief Editor
Ratish Kurian
Geoffry Sams
Julie Vinu
Gijo Mathew
Manju Jimmy
Renjith Jose
Shyju Jose

Design

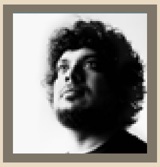

Shine Krishna

Front cover

Jaison V Chacko

Back cover

Binson Kakkoor

Printed at
AJAKS IT & Printing Solutions
Auckland

Printed & Published by
St. Peter's Jacobite Orthodox Syrian Christian Church, Auckland , New Zealand

ഡോ. സാം മത്തായി J. P.
ചീഫ് എഡിറ്റർ

EDITORIAL

മുഖപ്രസംഗം

2023 മെയ് 20ന് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി വിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ നിർവഹിച്ചതോടെ നമ്മുടെ ദേവാലയവും ആകമാന യാക്കോബായ സുറിയാനി സഭയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുകയാണ്!

ശ്രേഷ്ട കാതോലിക്കാ ബാവാ സന്ദർശിക്കുകയും, പ: പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ആശീർവദിച്ചതുമായ വിശുദ്ധ സഭയുടെ ന്യൂസിലാൻഡിലെ ആദ്യത്തെ ദേവാലയമാണ് നമ്മുടേത്. 2003ൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടായ്മയായി ആരംഭിക്കുവാനും പ്രതിസന്ധികളെല്ലാം തരണം ചെയ്ത് നൂറ്റിഎഴുപതിൽപ്പരം ഇടവകക്കാരുള്ള ദേവാലയമായി വളരുവാനുമുള്ള ദൈവികപദ്ധതിയുടെ സാക്ഷാൽക്കരണത്തിനു പിന്നിൽ പ്രയത്നിച്ച വൈദിക ശ്രേഷ്ഠർ ബഹു: ജോസഫ് അച്ചനേയും, ബഹു: റോബിൻ അച്ചനേയും, ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളെയും, മദ്ബഹാ ശുശ്രൂഷകരേയും, ബിൽഡിംഗ് കമ്മിറ്റിയേയും, ഭക്ത സംഘടനകളെയും, അഭ്യുദായ കാംക്ഷികളെയും ഏറെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ഈ നീണ്ട കാലയളവിൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം സ്ഥാപനങ്ങൾ പങ്കുവെച്ച ഇതര ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളോട് നമ്മൾ ഏറെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തോളം സെക്രട്ടറിയുടെ ഭരണച്ചുമതല ശിരസാവഹിക്കുകയും പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഡോക്യൂമെൻറ്റേഷൻ ജോലികൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ശ്രീ രതീഷ് കുര്യനും, ദേവാലയത്തിൻറെ നിർമ്മാണം ഏറ്റം കൃത്യതയോടെ നിർവ്വഹിച്ച ശ്രീ തോമസ് ഫിലിപ്പും പ്രത്യേകാൽ അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. തലമുറകൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഏവരുടെയും ഉദാത്തമായ കരുതലിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാടിന്റെയും പ്രതിഫലനമാണ് നമ്മുടെ വി: ദേവാലയം.

സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയുടെയും പ്രതീകമായി നമ്മുടെ ദേവാലയം വളരുമ്പോൾ മാനവീകതയായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ മുഖമുദ്ര. ഇല്ലാത്തവന്റെ വിളികൾക്കു ചെവികൊടുക്കുന്നവരും, സ്നേഹവും, ആർദ്രതയും, അനുകമ്പയും ചുറ്റിലും വാരിച്ചൊരിയുന്നവരുമായ, മൂല്യബോധമുളള, ഒരു മാതൃകാസമൂഹമായി നമുക്ക് നിലകൊള്ളാം.

ഈ ദേശത്തെ നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ അഭിമാനകരമായ വളർച്ചയുടെ വഴിത്താരയിലൂടെയുള്ള ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടമാണ് ഈ സ്മരണിക. ഒപ്പം വൈവിധ്യമാർന്ന നാൽപ്പതിൽപ്പരം രചനകളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഭാഗഭാക്കായ എല്ലാവർക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവം എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

His Holiness Moran Mor Ignatius Aphrem-II

Patriarch of Antioch and All the East and Supreme Head of the Universal Syriac Orthodox Church

CATHOLICATE OF JACOBITE SYRIAN CHRISTIAN CHURCH
UNDER THE HOLY SEE OF ANTIOCH & ALL THE EAST
PATRIARCHAL CENTRE, PUTHENCRUZ P. O.
ERNAKULAM, KERALA, INDIA 682 308
Email : patriarchalcentre@yahoo.com

ܡܦܪܝܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ ܝܥܩܘܒܝܬܐ
ܬܚܝܬ ܫܘܠܛܢܗ ܕܟܘܪܣܝܐ ܫܠܝܚܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܘܕܟܠܗ ܡܕܢܚܐ ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܡܪܟܙܐ ܕܦܛܪܝܪܟܘܬܐ
ܦܘܬܢܩܪܘܙ. ܐܪܢܩܘܠܡ. ܟܪܠܐ. ܗܢܕܘ - 682308

BY THE GRACE OF GOD
BASELIUS THOMAS I
CATHOLICOSE AND ANGAMALY DIOCESAN METROPOLITAN

No : SM-31/2023 Date : ....

നമുക്കേത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ന്യൂസിലാന്റ്, ഒക്‌ലാന്റ് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ജാക്കബൈറ്റ് സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലെ ബഹു. വികാരിയ്ക്കും, കൈക്കാരന്മാർക്കും, ശേഷം ജനങ്ങൾക്കും കർത്താവിൽ വാഴ്‌വ്.

പ്രിയരെ,

ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധികളും പ്രയാസങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായ കാലഘട്ടത്തിൽ നാം തളർന്നു പോകാതെ നമ്മെ കരുതുന്ന ദൈവത്തെ നമുക്ക് നന്ദിയോടെ മഹത്വപ്പെടുത്താം. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും പരി.സഭ അതിവേഗം വളർന്ന് വികസിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയായി നിങ്ങൾ സഭാ ജീവിതം നയിക്കുന്നതും ദൈവമക്കളായ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതും മനുഷ്യസമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ മാതൃകയായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ബലഹീനനായ നമ്മുടെ ഹൃദയം നിങ്ങളോട് കൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ന്യൂസിലാൻഡിൽ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച നമ്മുടെ ദൈവാലയം 20 വർഷം പൂർത്തീകരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ച് ദൈവാലയത്തിന്റെ ചരിത്രം ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു സോവനീർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്ത എല്ലാവരേയും നാം ശ്ലാഘിക്കുകയും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അനുഗ്രഹകരമായി നടത്തപ്പെടുവാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ

പുത്തൻകുരിശ്
പാത്രിയർക്കാ സെന്ററിൽ നിന്നും
2023 നവംബർ മാസം 28-ാം തീയതി

ബസ്സേലിയോസ് തോമസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്ക

His Beatitude Aboon Mor. Baselios Thomas I

Catholicos of the East.

JACOBITE SYRIAN CHRISTIAN CHURCH

(Under the Holy Apostolic See of Antioch & all the East)

JOSEPH MOR GREGORIOS
METROPOLITAN TRUSTEE

No. CG 25/2023

11 November 2023

Blessings to the Vicar, Office bearers , Managing Committee members and all the faithful of our St. Peters Jacobite Syrian Orthodox Church Auckland, New Zealand.

Dearly beloved,

We are pleased to receive the request for a message to be added in the souvenir to be published in connection with the consecration of the church and 20th anniversary of St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Church Auckland, the first Malankara Syrian orthodox church in new Zealand. It is a matter of great joy and one more reminder to thank God unceasingly to know that your efforts during the past twenty years have yielded fruits through the completion and consecration of the new church building, the first one of our Church in New Zealand. It is a real solace that we have our own church in a country where several of our faithful are migrating in search of better prospects in study and work. May I use this opportunity on behalf of the church in India to congratulate and acknowledge all those who contributed in various ways from the very beginning since 2003 till today.

Let me also exhort you all that the new church is a new commitment in our spiritual pilgrimage. We have the additional responsibility in that country to be witness to our unique understanding of Triune God and the divinizing love of God revealed through Christ as confessed by our patron St. Peter the head of the Apostles

We congratulate all of you especially V. Rev. Dr. Joseph Maramkandam Corepiscopa who work hard for the growth of the parish and wish all success to the souvenir that you bring forth in this connection.

May the Grace of God be with you through the intercession of St. Mary the Mother of God and all the Saints . Amen

Joseph Gregorios Metropolitan

Patriarchal Centre, Puthencruz, Ernakulam, Kerala - 682 308, South India Ph : 2732804, 7306700600 E-mail : jscmetropolitantrustee@gmail.com
Bishop's House, Kyomtha Seminary, Thiruvamkulam, Kerala 682 305 Ph : 9847037644, Email : kyomthaseminary@gmail.com, hasiojosephg@gmail.com

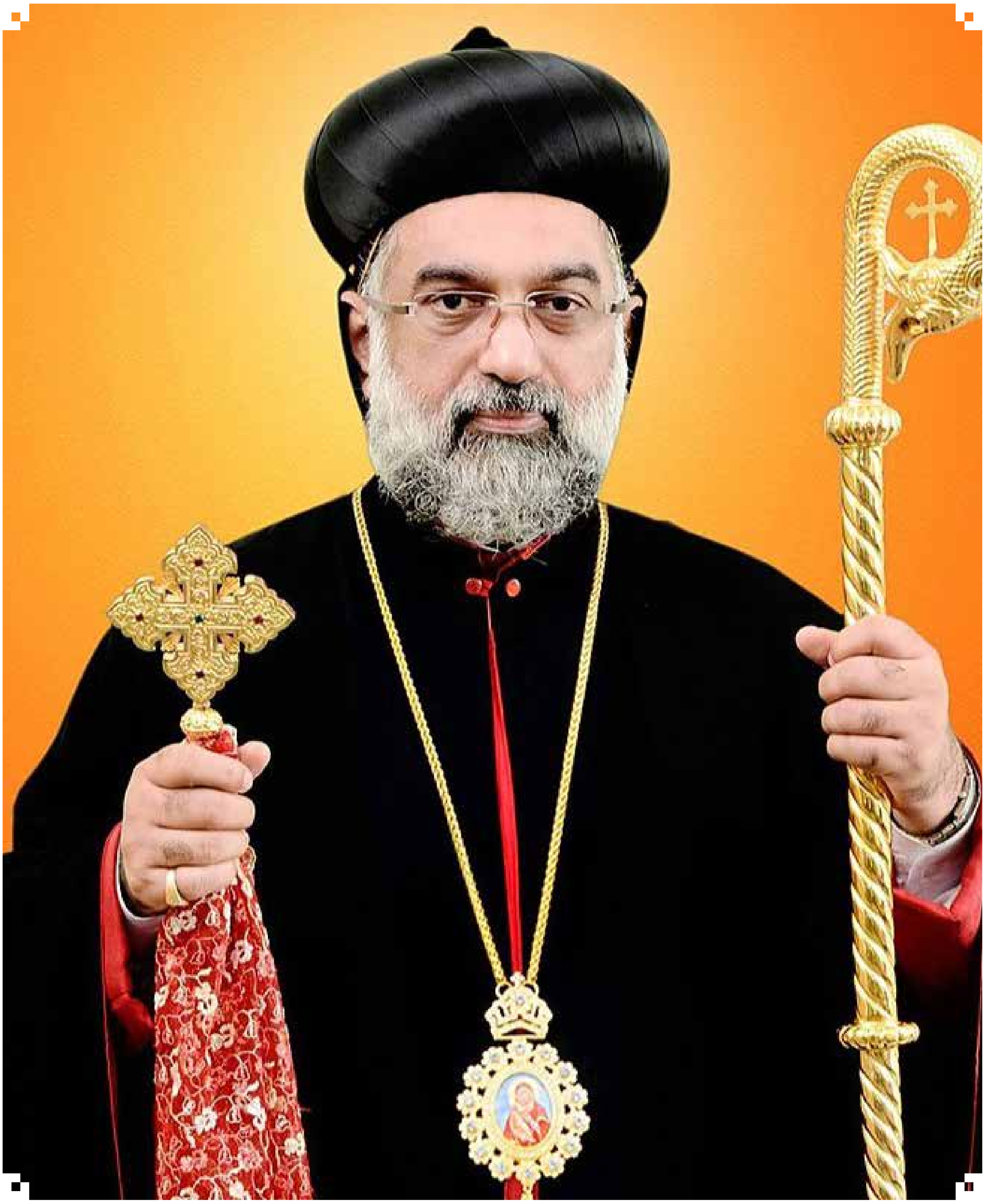

His Eminence

Joseph Mor Gregorios

Metropolitan Trustee

Metropolitan **Athanasios Geevargis**

Patriarchal Vicar of the Malankara Syrian Orthodox
Churches and Congregations in Australia,
New Zealand, Singapore & Malaysia

Mar Ignatius Dayara, Manjinikkara
Mathoor P. O., Pathanamthitta District
Kerala – 689 647 INDIA

E-mail: geevargiseraly@yahoo.com

Mobile Phone: +91 94956 77555

BY THE GRACE OF GOD

No.ANS/199/2023

November 16,2023

Blessings in our Lord Jesus Christ to our beloved spiritual children: Very Rev. Corepiscopo Dr. Joseph Maramkandam, the Vicar, the Office-bearers and all other faithful of our St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Church in Auckland, New Zealand.

We understand that you are bringing out a Souvenir in connection with the consecration of your newly built church. At first you did not have a church of your own. Now God has blessed you with a church of your own. From humble beginnings you have now grown into a full-fledged parish. Even in this country, away from your homeland, you have kept your faith in our Lord and God Jesus Christ, upholding the apostolic teachings and sacred traditions of our Holy Universal Syriac Orthodox Church and remained loyal to the Holy Apostolic See of Antioch & All the East. This is laudable and a model to all other faithful. On this occasion, we congratulate you for building a church of your own and for all your achievements as a model parish. And we entreat you all to continue to be thankful to God for all His blessings upon you and to rededicate yourselves to Him with evermore devotion. We wish the Souvenir you are bringing out in connection with the consecration of your church all success. May God bless you all.

Metropolitan Athanasios Geevargis

His Eminence

Mor Athanasios Geevargis

Patriarchal Vicar of Malankara Syrian Orthodox Churches
in Australia, New Zealand, Singapore and Malaysia

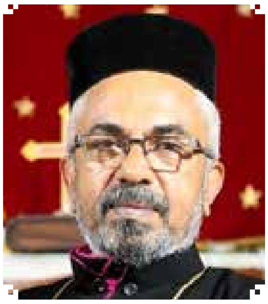

Very Rev. Dr

Joseph Zachariah Maramkandam

Dear all,
Prayerful greetings in the name of triune God.

May I humbly thank God for being privileged to be associated with and instrumental in establishing the St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Church in Auckland. After 20 years of its humble beginning with a dozen families, it has grown into an assembly of more than 170 families. The unnoticed tiny movement centred around some families has docked itself in an address of its own and is called a church of its own. It has to be specially acknowledged that His Holiness Ignatius Aphrem II Patriarch, the supreme Head of the Syrian Orthodox Church graciously visited this place even before the construction and blessed the foundation stone.

As the Church was consecrated, it got amalgamated with the Universal Church to share the faith and blessings as well as shouldering the mission of witnessing Christ. The mission of witnessing is the primary responsibility and challenge of all churches. It is where several of them have failed too. Failure to keep up the dynamism in realising the primary responsibility has transformed the churches into stagnant institutions. Instead of being the salt of the earth, churches have become rubbish collection centres in and from the society. Instead of transmitting the love of God, churches themselves have become centres of hate and rivalry. Instead of being the refuge for the powerless, churches have reduced themselves to power brokers both secular and in the guise of the spiritual.

As a person who happened to be part of the struggle several people had undergone to make this building stand up and furnish it, may I express the wish that, may this be a place any one can worship and experience the presence of God. Let this be a place from where the love of God is transmitted through our words and actions. Even a peaceful living together and worshipping together could be the first and foremost mode of witness because I believe as several of the Orthodox fathers that oneness with God is realised through standing before God together with your brothers and sisters and even after reconciled with your enemies. May this church be a place of reconciliation so that we all can experience the wholeness of the body of Christ here itself.

May I congratulate and thank all those who toiled to establish this church. May God guide and support the endeavours of this parish in witnessing Christ and his cross powered by Holy Spirit. May this be a place of reconciliation, well-being and wholeness of individuals, families and communities.

May God bless all.

Rev. Fr

Robin Daniel Mulanjanamattathil

"Commit your work to the LORD, and your plans will be established" - Proverbs 16:3

Greetings in the name of the Lord God!!!

On this special occasion, I reflect upon the journey that began on March the 6th, 2011, a Sunday that marked my first day at St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Church in Auckland. It was a day of profound significance as His Beatitude Baselios Thomas I, the Catholicos of the East, celebrated the Holy Mass at our Church. The presence of His Eminence Mor Iraniose Paulose Metropolitan, the Patriarchal Vicar of New Zealand, and Rev. Fr Joseph Zachariah Maramkandam, the Vicar of St. Peter's Church, further enriched this momentous day.

Back then, our community was small but vibrant, with activities such as Sunday School, Vanitha Samajam, the Church Choir, and the iconic Ecumenical Carol Night. Initially appointed as an acting Vicar and later as the Vicar, I witnessed the remarkable growth of our Church, both spiritually and materially. With the unwavering dedication and support of our beloved Parish members, we organized retreats, spiritual programs, fundraising events, and participated in Ecumenical initiatives. We actively participated in the programs of other sister churches in Auckland. I am also proud of the fact that our church participated in multicultural and multi-denominational church programs. We extended our hands of help to communities in New Zealand and India, affiliated the Sunday school with MJSSA, and organized Balasamajam for Sunday school children and Syriac song competitions for the Church youth.

Our journey is enriched with vibrant memories of fund-raising activities for the Church, memorial celebrations for our departed Saints, Parish Day programs and family picnics. Notably, St. Peter's Jacobite Church also united in a Holy Service with the Iraqi Syrian community. As we experienced spiritual growth, we deepened our bonds, evolving into one family in the Triune God. In the face of the pandemic's challenges, we were tested, but through God's Grace, we persevered by continuing our spiritual services virtually. The solace provided by weekly online meetings became a source of relief during those difficult times.

By the Grace of God, we were able to sell the first property we acquired and purchase the current Church property. One of the significant milestones in our Church's journey occurred when the supreme head of the Holy Church, His Holiness Moran Mor Ignatius Aphrem II, the Patriarch of Antioch and All the East and Supreme Head of the Universal Syriac Orthodox Church graced the property with His presence alongside H.E. Mor Malatius Malki Metropolitan in 2017. During this momentous visit, His Holiness reverently venerated the Holy Cross. Although it took us a few years, we managed to raise funds amidst significant challenges and overcame hardships to complete the construction of this magnificent Church. Praise be to God!

I express heartfelt gratitude for the invaluable presence and timely guidance received from both former and current Patriarchal

Vicars. Special acknowledgements go to H.E. Mor Athanasios Geevarghese Metropolitan who blessed the foundation stone, former Patriarchal Vicars H.E. Mor Iranius Paulose Metropolitan and H.E. Mor Melethios Yuhanon Metropolitan. I acknowledge H.E. Mor Ivaniose Mathews Metropolitan, the Bishop of Kandanad Diocese, and H.E. Mor Antheemos Mathews Metropolitan, the Bishop of Muvattupuzha region for their visits to The St Peters Jacobite Church.

As a priest of the Syrian Orthodox Church, serving St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church, Auckland has been a blessing. I am humbled and thankful to God for choosing and using me to build and grow His parish in Auckland. I consider it the greatest blessing from God that I was able to carry out a temporary consecration of the Church premises before I departed New Zealand. My heartfelt appreciation goes to the Managing Committee members, Building Convenors, Building Committee members, Project Manager, Church Choir, Vanitha Samajam, Youth groups, Sunday School teachers, Sunday School children, Ecumenical coordinators, all my beloved Parish members and most of all my family who stood with me, hand in hand, to realize the dream of our own Church building in Auckland.

I also remember with gratitude the Rev. Priests, the Rev. Deacons, Sextons, and well-wishers who generously contributed to the growth of our Church through their Prayers, time, talent, and wealth. It brings me joy to know that our church continues to thrive under the guidance of Rev Dr. Fr. Joseph Zachariah Cor Episcopa and the beloved Parishioners. In this magazine (Souvenir) publication, I extend my appreciation to all who have been part of this noble project, along with wishes and prayers for continued success. May God guide you to carry the true spirit of Christianity.

With lots of love!!!
Robin Achen

A "House Church': Scattered Memories and Thoughts

"There is neither Jew nor Greek, neither slave nor free, neither male nor female" (Galatians 3:28) in that Church. Keeping the basics of the Kingdom in mind, the 'home churches' evolved into the 'Churches' of our kind. It demands the quality of fairness and equality of 'house churches,' regardless of how large or tiny they are.

REV. DR. JACOB JOSEPH

When I read about the 'house churches' in the New Testament (Acts 2:46), I am reminded of the nature and humble growth of St. Peter Syrian Orthodox Church in Auckland. 'House church' is where people bring their joy, sorrow, and all their resources to honour and worship the Triune God, the Father, the Son, and the Holy Spirit. 'House church,' then, depicts God's Kingdom on Earth since Jesus Christ, one of the Holy Trinity, inaugurated it and made us participants in it. This most likely echoes Jesus' prayer, "Your Kingdom come on earth as it is in Heaven."

The Bible reveals that the miniature of that Kingdom can be seen in the 'House Churches,' a mystical body (John 15:5-8) where Christ is the Head and the faithful are the body who are called to experience equity and equality (Ephesians 4:4-13). As St. Paul correctly states, "There is neither Jew nor Greek, neither slave nor free, neither male nor female" (Galatians 3:28) in that Church. Keeping the basics of the Kingdom in mind, the 'home churches' evolved into the 'Churches' of our kind. It demands the quality of fairness and equality of 'house churches,' regardless of how large or tiny they are.

We appear to become a part of today's Church with two key obligations. First, we honour and worship God, who is revealed in Christ and mediates between us and God the Father, allowing us to continue in our mission through the power of the Holy Spirit. To put it another way, the Church's primary task is to believe in and honour the glory of the Triune God, the Father, the Son, and the Holy Spirit. For members of this faith, the Church symbolises God's Kingdom on earth or the body

of Christ, regardless of their caste, class, gender, colour, or creed.

Second, to live in accordance with the 'meaning' of being God's children. St. Paul describes it perfectly in his letter to the Romans, chapter 12, verses 1 and 2: "Therefore, brothers and sisters, in view of God's mercy, I urge you to offer your bodies as a living sacrifice, holy and pleasing to God—this is your true and proper worship." Do not follow the pattern of this world, but rather be transformed by the renewing of your mind. Then you will be able to test and approve God's will, which is good, acceptable, and perfect." Differently stated, one of the Church's nature is Holy, and the people are intended to live in that holiness.'

The Church enables us to be holy or sacred in our daily lives. This is clearly stated in the Bible (Leviticus 19:20, St. John 17:14-16, 1 Peter 1:16). If it is not holy, it should not be called a Church. The good news is that 'church' enables everyone to turn into a 'sacred life' even though they seem to be outside the experience of sacredness. The beauty of Christian 'sacredness' is its ability to renew itself on a regular basis.

When Jesus Christ offered His resurrected living body to change our lives into eternal ones, He meant for everyone who seeks Him to enjoy holiness or fullness of life. We receive this gift of His redeeming body and blood through the Church for our eternal holiness. No one experiences the 'fullness' of sacredness unless we join with God's eternal sacredness. This status is also a process of engagement in the everlasting Kingdom, which we experience here and now through the Church. Let us then share our strengths and weaknesses in order to turn ourselves into members of the living and holy 'church,' where Christ is the Head, and we are the body. Let us be reminded that we are freely granted the privilege of becoming participants in His eternal holiness.

As I hear and watch over the commitments and witness of a great and enriched loyal community of St. Peters Family, Auckland, I am amazed at how faithful God's ways and providences are. Hats off to the Reverend Fathers and lay leaders of the past and present for your unwavering leadership, hard effort, and vision in making your lives meaningful, keeping St. Peters Family with the character of 'House Church' and developing it in the life and witness of our Lord.

For me, every mention of 'St. Peters' evokes happy memories of religious events, Christmas carols, Church choir rehearsals, family gatherings, youth conversations, religious and social discussions, amateur music sessions, home visits, and other activities that brought people together in the 'House Church' during my short and sweet tenure with the community. It is, therefore, an honour for me to write this note to the members of this incredible and holy Church. I promise to always keep you in my thoughts and prayers. Please keep me and my Family in your prayers so that we can continue to grow in our service for the Lord, no matter where we are.

As I thank God, I would like to express gratitude to Very. Rev. Dr. Joseph Maramkandam Achen, the Church's management committee, the faithful of 'St. Peter's Family,' and everyone involved in this souvenir project. My appreciation goes to Dr. Sam Mathai and Mr. Ratish Kurian for encouraging me to pen down these 'scattered memories and Thoughts' and bring them to your reading table.

album

// Patriarchal Vicars

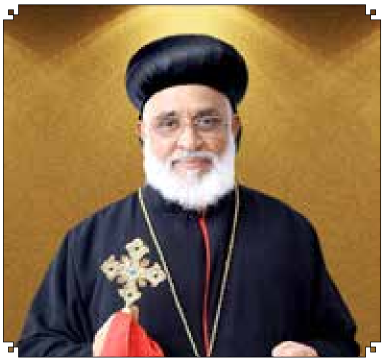
Mor Themotheos Thomas

Mor Theophilos Kuriakose

Mor Paulose Ireneous

Mor Yuhanon Meletheose

Mor Athanasios Geevargis

// Vicars

Very Rev. Dr. Joseph Zachariah Maramkandam Cor Episcopa

2003, 2006-2013, 2020-current

Rev. Dr. Jacob Joseph

2005

Fr. Robin Daniel Mulanjanamattathil

2013 -2020

album

Our Supporters

Thomas Philip
/Builder

Jiwan Pandey
/Architect

David Macleod
/Architect

Surendra Narayanappa
/Supporter

Laxmanan
/Auditor

Prasad VG
/Supporter

Inderjeet Anand
/Solicitor

// Benevolent Supporters

Fr John Webb
Vicar, St Francis & St Therese Church, Pt Chevaliar

Fr Maurice Ford
Vicar, St Francis & St Therese Church, Pt Chevaliar

Mar Awgin Kuriakose
Metropolitan of Chaldean Syrian Church of the East

//Altar Assistants

You also say, 'If anyone swears by the altar, it means nothing; but anyone who swears by the gift on the altar is bound by that oath.

Executive Committee

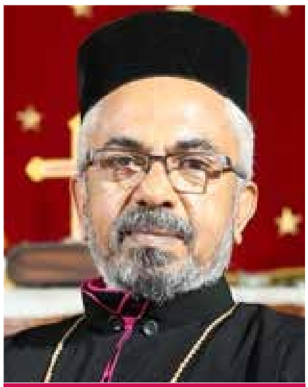

Very Rev. Dr. Joseph Zachariah M
President

Biju Paily
Vice President

Julie Vinu
Secretary

Elji Varughese
Treasurer

Gijo Mathew

Sujesh Geevarghese

Arun Zachariah

Jency John

Princy Swapnesh

SOUVENIR/2023

Editorial Board

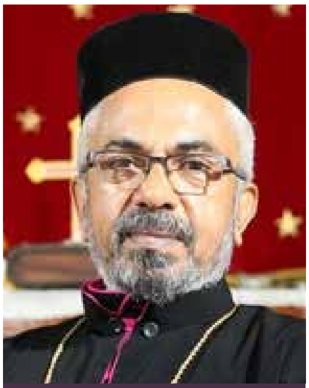

Very Rev. Dr. Joseph Zachariah M

Dr Sam Mathai
Chief Editor

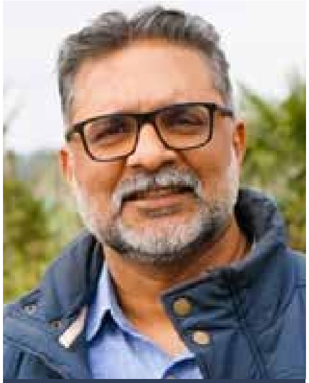

Ratish Kurian

Julie Vinu

Gijo Mathew

Manju Jimmy

Geoffry Sams

Rengith Jose

Shyju Jose

Best compliments from

Best compliments from

Best compliments from

John Varghese & Family

AJAKS

IT + PRINTING SOLUTIONS

Print solutions: Flyers, Business Cards, Magazines, Brochures, Banners etc.

IT: Software Solutions and Web Solutions

Email: joby_2000@hotmail.com

Phone:021 237 4725

RBK ACCOUNTING LTD

- Monthly Accounting
- Company Formations
- Rental Property Accounting
- Payroll Service & PAYE Returns to IRD
- Book Keeping
- GST & Income Tax Returns Preparation
- End of Year Financials
- Cashflow Forecasting
- General Accounting Support

CERTIFIED ADVISOR
xero
SILVER PARTNER

Please Contact: Baby Kuriakose
8A Raven Ave, Mt Roskill, Akl, NZ
accounts@rbkaccounting.co.nz
0210 224 3700 | 09-624 5953

Building Committee

Fr. Robin Daniel
/President

Dr Sam Mathai
/Convenor

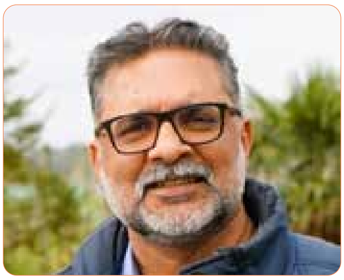

Ratish Kurian

Shyju Jose

Vinu Mani

Baby Kuriakose

Sunny Jacob

Sujit Thomas

Varghese Mathew

Yeldos Varghese

Dr.Sherly George

Dr Molly Shaji

Sujesh Geevarghese

Julie Vinu

Rengith Jose

Jency John

Thomas John

Robin K Babu

Nitin Philip

Jimmy Markose

Eldho Joy

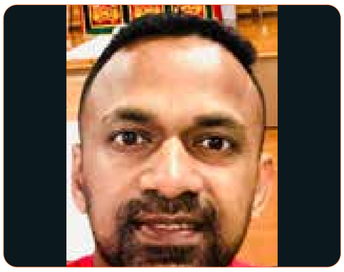
Entoh Chacko

Ann George Kuruvilla

Reynold J Ephraim

Sibi Kurien

Prajil Thomas

Past Administrators

// 2003

/President

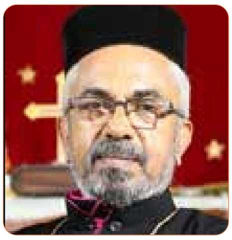

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

Sujit Thomas

/Treasurer

Varghese Paulose

/Committee members

Jacob Varghese / Varghese Mathew / Jiji Kurien / Thomas Joseph / Ratish Kurian

// 2004

/President

-

/Vice President

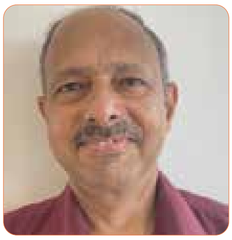

Varghese Mathew

/Secretary

Sujit Thomas

/Treasurer

Varghese Paulose

/Committee members

Sunny Jacob / Dr.Sam Mathai / Thomas Joseph/ Ratish Kurian

// 2005

/President

Rev. Dr. Jacob Joseph

/Vice President

Sujit Thomas

/Secretary

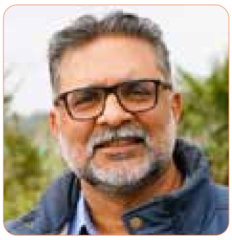

Ratish Kurian

/Treasurer

Vineeth Paulson

/Committee members

Sunny Jacob / Varghese Mathew

// 2006

/President

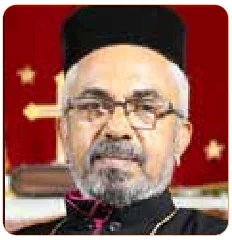

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Sujit Thomas

/Secretary

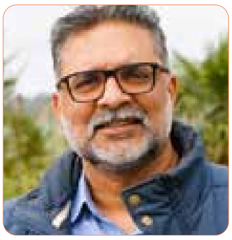

Ratish Kurian

/Treasurer

Sabu Varghese

/*Committee members*

Jacob Varghese / Varghese Mathew / Biju Varghese / Sunny Jacob

// 2007

/President

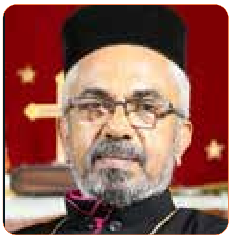

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Dr. Sam Mathai

/Secretary

Sabu Varghese

/Treasurer

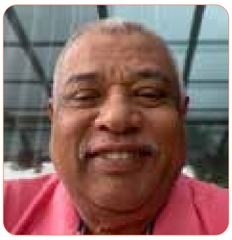

John Kottaparambil

/*Committee members*

Sunny Jacob / Sudeep K Raju / Jacob Varghese / Ratish Kurian

// 2008

/President

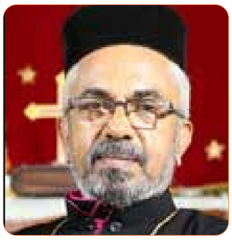

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Roy Pallimalil

/Secretary

Yeldos Varghese

/Treasurer

John Chacko

/*Committee members*

Sabu Varghese / Jiji Kurien / John Kottaparambil / Sibi Kurien

// 2009

/President

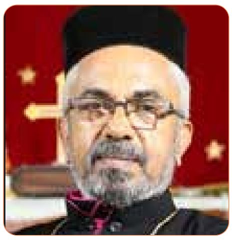

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

Ratish Kurian

/Treasurer

Sujit Thomas

/*Committee members*

Yeldos Varghese / Sabu Varghese / Siju Jaicob / John Chacko / Shyju Jose

// 2010

/President

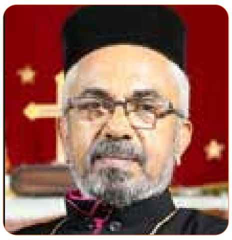

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Mathew Cherian

/Secretary

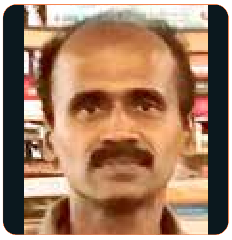

Roy V Abraham

/Treasurer

Shyju Jose

/*Committee members*

Bijoy Kuriakose / Elizabeth Benny / Jayamol Sunny / Sujit Thomas/ Ratish Kurian

// 2011

/President

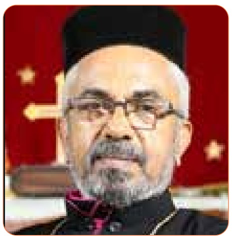

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

John Chacko

/Secretary

Sabu Varghese

/Treasurer

Nitin Philip

/*Committee members*

Roy V Abraham / Shyju Jose / Albin Abraham / Elsy John / Shiny Biju

// 2012

/President

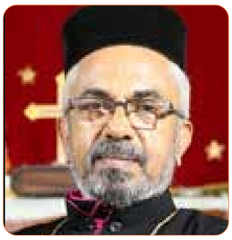

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Yeldos Varghese

/Secretary

Ratish Kurian

/Treasurer

Shyju Jose

/*Committee members*

Sujit Thomas / Nitin Philip / Dr. Sam Mathai / Jayamol Sunny / Shiny Biju

// 2013

/President

Rev. Fr. Robin Daniel M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

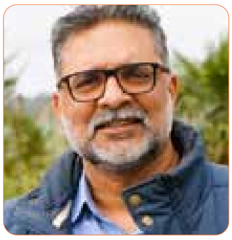

Ratish Kurian

/Treasurer

Baby Kuriakose

/*Committee members*

Shyju Jose / Entoh Chacko/ Dr. Sam Mathai / Neena Yeldos / Shiny Biju

// 2014

/President

Rev. Fr. Robin Daniel M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

Ratish Kurian

/Treasurer

Baby Kuriakose

/*Committee members*

Shyju Jose / Sujit Thomas / Dr. Sam Mathai / Neena Yeldos / Shiny Biju

// 2015

/President	/Vice President	/Secretary	/Treasurer
Rev. Fr. Robin Daniel M	Sunny Jacob	Ratish Kurian	**Baby Kuriakose**

/*Committee members*

Shyju Jose / Sujit Thomas / Dr. Sam Mathai / Dr. Molly Shaji / Shiny Biju

// 2016

/President	/Vice President	/Secretary	/Treasurer
Rev. Fr. Robin Daniel M	Sunny Jacob	Ratish Kurian	**Baby Kuriakose**

/*Committee members*

Shyju Jose / Sujit Thomas / Dr. Sam Mathai / Dr. Molly Shaji / Jency Nitin

// 2017

/President	/Vice President	/Secretary	/Treasurer
Rev. Fr. Robin Daniel M	Sunny Jacob	Ratish Kurian	**Baby Kuriakose**

/*Committee members*

Shyju Jose / Sujit Thomas /Vinu Mani / Dr. Molly Shaji / Jency Nitin

// 2018

/President

Rev. Fr. Robin Daniel M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

Ratish Kurian

/Treasurer

Shyju Jose

/*Committee members*

K.K.Baby / Sujit Thomas /Vinu Mani / Dr. Molly Shaji / Dr. Sherly George

// 2019

/President

Rev. Fr. Robin Daniel M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

Ratish Kurian

/Treasurer

Shyju Jose

/*Committee members*

K.K.Baby / Thomas John / Sujit Thomas /Vinu Mani / Dr. Molly Shaji / Dr. Sherly George

// 2020

/President

Rev. Fr. Robin Daniel M

/Vice President

Sunny Jacob

/Secretary

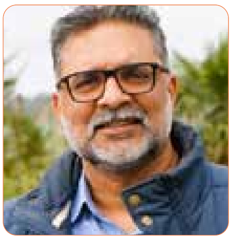

Ratish Kurian

/Treasurer

Shyju Jose

/*Committee members*

Thomas John / Sujit Thomas /Vinu Mani / Dr. Molly Shaji / Dr. Sherly George

// 2021

/President

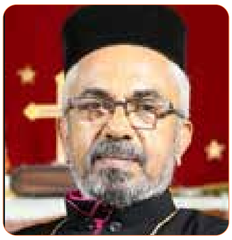

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Dr. Sam Mathai

/Secretary

Vinu Mani

/Treasurer

Geoffry Sams

/*Committee members*

Jayamol Sunny / Manju Jimmy / Ratish Kurian / Shyju Jose / Thomas John

// 2022

/President

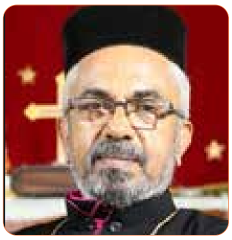

V. Rev Dr. Joseph Zachariah M

/Vice President

Sujit Thomas

/Secretary

Gijo K Mathew

/Treasurer

Arun Zachariah

/*Committee members*

Vinu Mani / Geoffry Sams/ Dr. Sherly George / Aksa Raju / Basil John

Special Thanks

To our sister churches in Australia & New Zealand for your valuable support, contributions and prayers!

1. St Geroge Jacobite Syrian Orthodox Church, Melbourne
2. St. Mary's Jacobite Syrian Orthodox Church, Hamilton
3. Mor Gregorios Jacobite Syrian Orthodox Church, Whangarei
4. St. George Jacobite Syrian Orthodox Church, Christchurch
5. Mar Baselios Jacobite Syrian Orthodox Church, Palmerston North
6. St. John the Baptist Jacobite Syrian Orthodox Church, Wellington
7. St Geroge Jacobite Syrian Orthodox Church, Tauranga & Rotorua

OUR CHURCH HISTORY

Our journey began in April 2003 when the Rev. Dr. Joseph Zachariah Maramkandam visited as a guest, leading the Passion Week services. In August 2003, as a small congregation of 8 families, we officially registered as an Incorporated Society under the Charitable Trust Act 1957, followed by charitable entity registration with the New Zealand Charities Commission in April 2008"

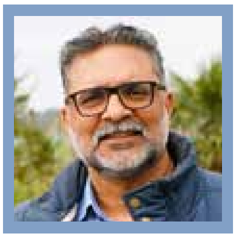

RATISH KURIAN

The St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church in Auckland has a rich history as part of the global Syrian Orthodox Church community, with members who migrated to New Zealand from India.

Our church is affiliated with the Universal Syrian Orthodox Church, a Non-Chalcedonian Oriental Orthodox Church. Its spiritual leader is the Patriarch of Antioch, the rightful successor of Apostle Peter, the chief Apostle of our Lord Jesus Christ. We deeply cherish the concept of Apostolic Succession and actively participate in the World Council of Churches and various National and International Ecumenical Organizations, collaborating with other Christian denominations in ecumenical activities.

The Missional Stage, 2003-2006

We held our very first meeting on 15 Feb 2003 at the Salvation Army Hall to decide on bringing an Achen for the Passion week Services. Our journey began in April 2003 when the Rev. Dr. Joseph Zachariah Maramkandam visited as our guest, leading the Passion Week services. In August 2003, as a small congregation of 8 families and with Sunny Jacob's residence as the Parish office we officially registered as an Incorporated Society under the Charitable Trust Act 1957. This was followed by charitable entity registration with the New Zealand Charities Commission in April 2008.

From 2003 to 2005, under the leadership of Sunny Jacob, Varghese Mathew, Varghese Paulose and Sujit Thomas, we held monthly prayer meetings at St. John's Anglican Church in Royal Oak. This period was very crucial to our beginnings as these gatherings held our families together in the hope of having our own vicar and church. In December 2005, Varghese Mathew

requested Rev. Dr. Jacob Joseph to visit Auckland and Rev. Achen celebrated our first Christmas Service, leading carol singing and a family camp, uniting our congregation.

The managing committee through Sujit Thomas invited Rev. Dr. Joseph Zachariah Maramkandam to come to Auckland and take on the role of our Parish priest as Rev. Achen had prior experience with such congregations in Europe and outside Kerala. In April 2006, Rev. Dr. Joseph Zachariah Achen obliged and returned to Auckland to serve as our Vicar for the next seven years. During this period, we held our Sunday gatherings at The Chapel of Faith in the Oaks on Waikumete Rd, Glen Eden.

With a strong leadership team led by Rev. Dr. Joseph Zachariah Maramkandam , our congregation experienced significant growth and initiated various outreach activities. We established our constitution and formed an Executive Committee, responsible for overseeing the church's pastoral care, worship, finances, premises, and other matters. It was only in early 2007, that we began supporting the Vicar as a paid employee of our Church, who operates under an employment contract in accordance with New Zealand's Ministry of Business Innovation and Employment guidelines. Our Martha Mariyam was also initiated during this time by ladies Latha Kochamma, Jayamol Sunny, Jessy Sulal, Sherly Sam, Lola Sujit, Bindu Ratish, Salna Shyju and Neena Yeldos.

The Visionary Stage, 2007-2012
We used approximately eight different locations for our services between 2006 and 2009, and finally found a temporary home at the Parish Hall of St. Francis & St. Therese Catholic Church in Pt Chevalier from 2009 to 2020. We are immensely grateful to the Vicar and parishioners of this church for their support.

Our church is vibrant and active, with a Sunday School, Senior Youth group, Junior Youth group, Senior Choir, Sunday School Choir and the Martha Mariyam Women's group at the core of our community. We have extended our outreach by organizing various community and charity activities, including blood donation camps, Vocational Bible studies for children during school holidays, fundraising for charitable organizations, and our annual Ecumenical Christmas programs initiated by Sujit Thomas since 2003 in collaboration with other Christian churches in Auckland.

Driven by the dream of building our own place of worship, we held our first fundraising program at the Auckland City Diwali function in October 2010, setting up a food stall offering Samosa & Chaat. This was the start of several fundraisers over the years conducted at various Diwali events across Auckland. These events also served as a bond building exercise among our parishioners

In March 2011, we were honoured by the visit of **His Beatitude Aboon Mar Baselios Thomas I, the Catholicos of the East** who conducted a Holy Qurbana at our church, gracing us with His presence and spiritual blessings.

11, Reid Rd, New Lynn

On July 13, 2011, we purchased our first property at 11 Reid Rd, New Lynn, with financial support from our members and a bank loan from the Bank of New Zealand. We are ever so thankful to our members Shiny & Biju Varghese who stood as guarantors for our Bank Loan. We initiated the Resource Consent process in September 2012. We were also blessed with donations from India through the work of Sujit Thomas's parents Mr. & Mrs. K J Thomas.

It was in 2011 as well that Rev. Robin Daniel Achen and his family joined our Church, contributing to the development of our congregation. During May – Oct 2012, when Rev. Joseph Achen went on leave, Rev. Robin Achen took on the role of the acting Vicar of our Church. It was during this time Sept 2012 that Rev. Dr. Joseph Achen was conferred the position of Cor Episcopa and was called for his services in Kerala and in teaching at the Jacobite Church Seminary and decided to leave Auckland in Feb 2013 after nearly seven years of service from 2006-2013

The Alignment Stage, 2013- 2023

Rev Robin Daniel Achen was appointed as the Vicar of St Peter's Church in Feb 2013, steering the church through challenges and successes alike. His arrival ushered in a period of stability and growth.

A Memorial Service in remembrance of His Holiness Moran Mor Ignatius Zakka I Iwas, the former Patriarch of Antioch and all the East, took place at the Iraqi St. Thomas Syrian Orthodox Church in North Shore on March 30, 2014. This solemn occasion brought together all the Syrian Orthodox Churches in Auckland for a joint service. Rev. Robin Achen played a significant role as one of the lead communicants during this service, honouring the legacy of the esteemed Ex-Patriarch of Antioch.

It was in May 2014 that we also received resource consent for the construction of a church at 11 Reid Road, New Lynn. However, due to various restrictions, we decided to sell the property in July 2015, eventually selling it for a higher price.

15 Culperry Rd, Glendene

Our quest for a more suitable worship space ended when Shiny Biju found this place and we acquired the property at 15 Culperry Rd, Glendene, in December 2015. During this time, various religious leaders visited our church, offering their blessings and support.

In Sept 2016, the building fund collections started, and the Senior youth members led by Robin Babu and Vinu Mani conducted a Grand Onam Food sale in which nearly $19000.- was raised from serving food to 1200 people of the wider community.

In 2020, led by Vinu Mani and Entoh Chacko, the raffle committee exceeded expectations, raising nearly $30,000 thanks to ticket sales and sponsorships secured by Dr. Molly Shaji (from Sijo Thomas & Robin Babu). The draw, initially planned for April 2020, was postponed to June due to COVID. With strong support from church members, this became our biggest fundraiser ever!

John Chacko, a former member now in Australia, won the first prize (a car) and generously donated it back to the church. The Building Committee then sold the car

through TradeMe, using the funds for church construction.

Rev. Robin Achen and Dr. Sam Mathai had a very successful trip to Melbourne to collect funds for the Church building. Our Church is extremely thankful to all the members of the St. George Jacobite Church, Melbourne for being very supportive of our Church building efforts. We have received $13,867. - in total as a donation from the visit. We were also donated funds for our Church building from our sister congregations in Hamilton, Whangarei, Palmerston North, Wellington, Christchurch and Rotorua & Tauranga

The complexities of financing a major construction project like our church wouldn't have been possible without the steady hand of KK Baby and Shyju Jose. Their unwavering guidance through securing a bank loan and their meticulous management of construction funds were crucial in overcoming every financial hurdle. Thanks to their foresight and skill, we faced none of the budgetary woes that often plague such endeavours.

Even during our church construction fund-raising drives, we have been donating funds for various charitable purposes in India and NZ. Our beneficiaries included sick & needy people, Christchurch earthquake & Pike River mine disaster victims, Nepal Earthquake relief, organ transplant patients, Kerala Flood victims, other churches in Kerala, etc. Between 2009-2023 we have donated over $60,000 for various charities and thanks to our church members for their wholehearted support

On November 7, 2017, our esteemed Supreme Head, **His Holiness Moran Mor Ignatius Aphrem II, the Patriarch of Antioch**, graced our new church site at 15 Culperry Rd, Glendene, with his presence. During this momentous occasion, His Holiness blessed the site, unveiling a dedication plaque and bestowing his blessings upon the Panchaloham Cross. The event was marked by a traditional welcome meticulously organized in honor of His Holiness. A vast gathering of attendees witnessed this significant event, adding to the sacred aura of the day. His visit was a momentous occasion, enriching our congregation with his guidance and profound spiritual presence.

After the visit of His Holiness Moran Mor Ignatius Aphrem II in November 2017, the building consent was approved.

Church Construction Starts - In April 2018, after the plans were approved by the Council, Philip's Construction Group was awarded the construction contract and the work began in June 2018 and was completed in November 2020. Throughout this period, we experienced various changes and challenges, including a significant budget increase, but with the dedication of Rev Robin Achen and our members, we successfully collected enough donations and sponsorships for various items imported from India. In September 2018, we formed a building committee with Rev. Robin Achen as the President and Dr. Sam Mathai as the Building convenor to oversee the construction process.

Our journey to bring sacred items for the church from India to Auckland, begun in September 2019, was one of meticulous planning, collaborative spirit, and unwavering dedication. We owe immense gratitude to Rev. Robin Achen, whose leadership guided us through the process. The valuable insights and tireless efforts of our building committee and Church members were instrumental in securing the items. A special mention goes to The Very Rev. Dr. Joseph Zachariah Cor Episcopa Achen, whose knowledge and resourcefulness proved invaluable in navigating the complexities of shipping the container from Kerala.

During the isolating days of COVID-19 lockdown, Rev. Robin Achen and Shalet Kochamma offered a beacon of hope and community. When physical church services were suspended, they transformed their

home into a virtual sanctuary, streaming the Holy Service live to our congregation with the aid of Tasjoh Thampy. This act of selfless devotion allowed us to stay united in faith and find comfort in shared worship amidst the uncertainty.

Temporary Consecration & Farewell to Rev. Robin Achen & family - When the construction of our church building was completed, and we received the Certificate of Public Use on 23 Nov 2020. Rev. Robin Achen led a temporary consecration service of the new church over 2 days on 28-29 Nov 2020 and conducted our First Holy Qurbana at this Church. This was a very solemn service whilst just informing the wider community in Auckland and our sister churches in New Zealand. We honoured Mr. Thomas Philip our Project Manager and the builder for their hard work in developing the church to its current state. Our regular Holy services also started from 28 Nov 2020. **It was exactly 1947 days, (5 years, 3months & 28 days)** when 10 families, led by Shiny Biju, visited this property on 31 July 2015 and when we conducted our first Holy Qurbana on 28th Nov 2020.

We bid a sad farewell to Rev. Robin Achen, Shalet Kochamma and children on 20 Dec 2020 after the Holy Service. Rev. Robin Achen had led our Church successfully as the Vicar for seven years from 2013. Rev. Robin Achen held his last Holy Service at our Church on 24 Dec 2020 and left for Australia with family on 26th Dec 2020.

The Very Rev. Dr. Joseph Zachariah, Cor Episcopa Achen and Latha Kochamma, was welcomed back to our midst on 15 Dec 2020 and moved into the new Parsonage on 29 Dec 2020 after getting out of quarantine during the COVID lockdown period. The Very Rev. Dr. Joseph Achen celebrated his first service at our new Church on New Year's Day, 31 Dec 2020.

On 14th September 2022, a group of 25 members from the Trinity Anglican Cathedral Parnell visited our church and Rev. Joseph Achen gave the visitors a talk on the roots of the Syrian Christian Church in Kerala and the uniqueness of our worship. The visitors were much in awe and joy to learn about our Church. We reciprocated this when a group of us visited them on 18th September 2023 as part of our ecumenical efforts to understand each other.

The Church project's completion was celebrated with the issuance of the Code of Compliance Certificate in October 2021.

// Church registration

COMPANIES OFFICE

CERTIFICATE OF INCORPORATION

ST. PETER'S SYRIAN ORTHODOX CHRISTIAN CHURCH
1378261

This is to certify that ST. PETER'S SYRIAN ORTHODOX CHRISTIAN CHURCH was incorporated under the Charitable Trusts Act 1957 on the 19th day of August 2003.

COMPANIES NEW ZEALAND OFFICE

Neville Harris
Registrar of Incorporated Societies
19th day of August 2003

REGISTRAR OF INCORPORATED SOCIETIES NEW ZEALAND

SIGNATURES OF THE MEMBERS OF THE SOCIETY MAKING APPLICATION TO BE INCORPORATED AS A BOARD:

NOTE: The application is to be signed by not less than 5 members OR a majority of the trustees of the society

Full Name SUNNY JACOB
Residential Address 157 HILLSBOROUGH ROAD AUCKLAND
Occupation TUTOR Signature

Full Name RATISH C. KURIAN
Residential Address 10, CROWTHER ST BLOCKHOUSE BAY ROAD
Occupation SYSTEMS MGR Signature

Full Name Saji Thomas
Residential Address 4/7 Ambler Avenue Glen Eden
Occupation Government Official Signature

Full Name THOMAS JOSEPH
Residential Address 44 GLENDHANDRES DRIVE HALF MOON BAY, AUCKLAND
Occupation DISTRICT MANAGER Signature

Full Name VARGHESE PAUTOSE
Residential Address 28B NEWCASTLE TCE MOUNT ALBERT, AUCKLAND
Occupation OPERATOR Signature

Full Name JACOB VARGHESE
Residential Address 1/35 SEMBROOKE AVE NEW LYNN, AKL
Occupation CSR Signature

Full Name JIJI KURIAN
Residential Address 3/25 ARABI ST SANDRINGHAM
Occupation Signature

Full Name VARGHESE MATHEW
Residential Address 18-B, Clinker street, Mt Roskill, AUCKLAND
Occupation SERVICE Signature

Full Name
Residential Address
Occupation Signature

WITNESS TO ALL SIGNATURES:

Full Name JAYAMOL SUNNY
Residential Address 157 HILLSBOROUGH ROAD, AUCKLAND.
Occupation TEACHER Signature

NATIONAL PROCESSING CENTRE
19 AUG 2003
RECEIVED

//Charities registration

charities commission

Certificate of Registration

St Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church
formerly known as St Peters Syrian Orthodox Christian Church

This is to certify that St Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church was registered as a charitable entity under the Charities Act 2005 on 15 April 2008.

Registration number: CC22990

Trevor Garrett
Chief Executive

//CCC

Code compliance certificate
Section 95, Building Act 2004
(Form 7 - Building (Forms) Regulations 2004)

Auckland Council

THE BUILDING

THE OWNER

FIRST POINT OF CONTACT FOR COMMUNICATION

BUILDING WORK

CODE COMPLIANCE

ATTACHMENTS

Holy Mooron Koodasha:
In a divine ceremony on Saturday, May 20th, 2023, our church was consecrated under the auspices of His Grace Mor Athanasius Geevarghese Metropolitan, Patriarchal Vicar of Malankara Churches in New Zealand, Australia, Malaysia, and Singapore. The event marked a significant milestone in the spiritual journey of our congregation. The consecration was followed by a day of profound devotion and celebration on Sunday, May 21st, 2023.

The day commenced with a soul-stirring morning prayer and Holy Trimass, evoking a sense of reverence and awe among the attendees. Special mention must be made to the Senior Choir for their lovely singing and our Youth Association for decorating and preparing the church premises for the 2 days. Following the religious ceremonies, a felicitation meeting was held, graced by the esteemed presence of Very Rev. Dr. Joseph Zachariah who warmly welcomed the dignitaries, invited guests, and parishioners. Rev. Fr. Robin Daniel and family were formally invited from Australia for the service. The atmosphere was charged with spirituality and gratitude, as Thirumeni delivered a presidential address, imparting words of wisdom and inspiration. The felicitation meeting was further adorned by the blessings and well-wishes of revered clergy members, Rev. Fr. John Thekkettathu Cor Episcopa, Rev. Fr. Robin Daniel, Rev. Fr. Eldho Varghese, Rev. Fr. George Mathew, and Rev. Fr. Elvin P. Abraham, all expressed their heartfelt felicitations, emphasizing the sacredness of the occasion.

This consecration stands as a testament to the unwavering faith and dedication of our church community. The divine presence felt during these moments of consecration and prayer has undoubtedly fortified our spiritual journey. The blessings received from such esteemed dignitaries and clergy members have further enriched our faith, guiding us towards a path of righteousness and spiritual fulfilment. As we reflect upon this momentous event, our hearts swell with gratitude for the grace of God and the blessings bestowed upon our church. This consecration will forever remain etched in our memories as a beacon of divine light, guiding us on our spiritual odyssey, and reminding us of the sanctity of faith, unity, and devotion.

Regular Sunday services have been held since November 2020, and we introduced Wednesday evening services in early 2022 to accommodate members with weekend work commitments.

Our church family has blossomed over the years, welcoming new faces and fostering a vibrant community spirit. The Martha Mariyam Vanitha Samajam ensures delicious festival feasts, while also spearheading blood donation drives and lending a financial hand by running the mutual financial assistance programs. The Sunday School is buzzing with activity, nurturing faith through engaging Vacation Bible School, the Ecumenical Christmas programs and St. Peter's youth with their vibrant carols echoing through streets, delivering Christmas cheer to every member's doorstep. These interwoven programs have fueled our growth, creating a tapestry of diverse contributions that has strengthened our community.

Our journey has been marked by faith, dedication, and the unwavering support of our members, clergy, and leaders. We are deeply grateful for the opportunity to serve this congregation and look forward to the continued growth and prosperity of our church.

The article was authored by Ratish Kurian, a founding member of St. Peter's Church in Auckland. Serving as the Secretary of the Church for 12 years, he played a crucial role from its inception through the church construction phase

album

Our journey

Photo courtesy :
Ratish Kurian
BSHOOT Event Media
Eldias Baby

// 2003-06

TREASURE HUNTERS

TREASURE HUNTERS

// 2007-09

ST.PETERS
SYRIAN ORTHODOX
CHURCH
NEW ZEALAND

// 2010

// 2011

ST.PETERS
SYRIAN ORTHODOX
CHURCH

ST.PETERS
SYRIAN ORTHODOX
CHURCH

// 2011 - Catholicos visit

// 2012 - Cor Episcopal visit

// 2012 - Reid Rd, New Lynn

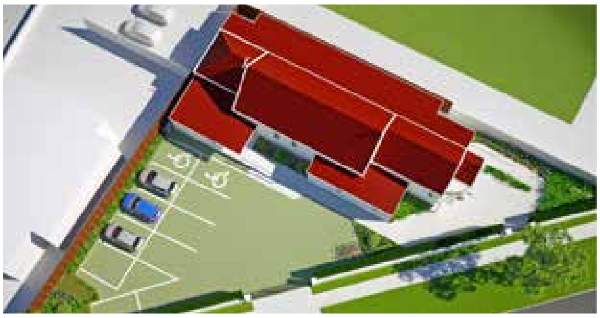

// 2012 - Onam

// 2012 - VBS

// 2013

// 2014

// 2015

//2016 Church construction begins

St. Peter's
Jacobite Syrian
Orthodox Christian
Church

// 2017 -Onam

// 2017 -Partriarch's Visit

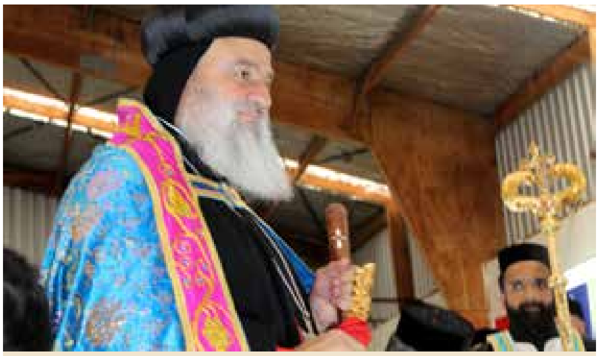

// 2017 -Christmas

// 2018 -Picnic

// 2019

// Nov 28, 2021 Temporary Consecration

// 2022

// May 20, 2023 - Consecration

// 2023 - Group photos

// 2023 - Onam

// 2023 -Deacon Ordination

// 2023

Ecumenical Carol

2023

// Departed souls

K.J. Thomas

A.U. George

Achamma George

Aleyamma Yohannan

Ally John

George Kuruvilla

Iype Varkey

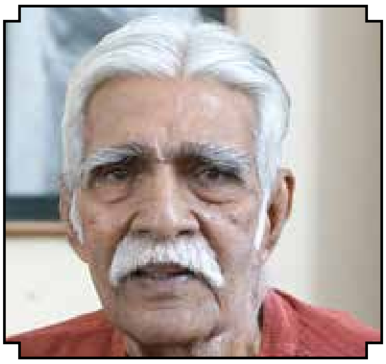

Kurian K Abraham

Tresa Babu

S.K. Jose

Need Help
Getting right loan at competitive rates ?
Financial Advisor
Sabimon Alex
Home Loans
Business Loans
Construction Loans
Car Loans
Personal Loans
Helping Kiwis Fund Their Dreams
ONE GROUP FINANCE
Right Advice For Bright Future
My Commitment to you
New Zealand's widest range of banks and lenders you know and trust.
Negotiate competitive deals
Save you time and money by finding the right loan for you.
Provide a service that is at no cost to you, as i'm paid by the lender you choose.
We deal with NZ'S widest range of Lenders
+64 20 4103 5269
sabi@onegroupfinance.nz
2 Sunshine Lane
Flat Bush
Auckland 2019
GET IN TOUCH

ENVIRONMENTALISM, ETHICS & YOUNG CHRISTIANS

In Acts 20:35 Jesus says "It is more blessed to give than receive". Although we as a young Christian generation can't change entire continents, we are still able to contribute in ways that can better the lives of those in need.

MICHALLE SUSAN SHYJU

Are you aware of the fact that millions of the vulnerable and poor who are our brothers and sisters have to endure most of the consequences of the way large companies abuse the environment? We need to express love and consideration to everyone and everything in our environment. How do we as Young Christians lead by example? How do we tackle this problem?

In Laudato Si: On Care for our Common Home, Pope Francis states that ''We are faced not with two separate crises, one environmental and the other social, but rather with one complex crisis which is both social and environmental''. We as a community are only now beginning to comprehend that climate change and Global warming is undeniably starting to generate unfortunate events all around the globe. The poor, the sick, and all the individuals who have done absolutely nothing wrong have to suffer because of the selfish needs of large corporations and due to the way they have disastrously treated the environment. Companies that produce oil and chemicals have dumped their toxic waste into rivers which have been required for people to access clean drinking water. Many communities are left with no choice, but to consume the unclean water which leads to many diseases. It is estimated that in 2050, 240 million people will be unable to obtain uncontaminated water due to the calamitous ways of these institutions. A lesson that can be drawn from the parable of the rich fool is that having the privilege to live a comfortable life can distract us from being loving and compassionate towards others and also prevent us from entering the kingdom of heaven. We, as a young generation, need to help resolve this problem.

In Genesis 1: 26 it is said "Let us make mankind in our image, in our likeness, and, let them rule over the fish of the sea and the birds of the air, over the livestock, over all the

earth, and over the creatures that move along the ground". Remember that God had put us on Earth to look after everything on it. It is crucial that society takes responsibility to care and nurture God's creations as it is definitely not doing an outstanding job at the moment. Taking action will help mould a positive atmosphere around us.

In Isaiah 58:10 it is stated "And if you spend yourselves in behalf of the hungry and satisfy the needs of the oppressed, then your light will rise in the darkness and your night will become like noonday". Yourself and many others will also begin to see the impact this has on other people's lives, and also your own! You will start to notice the cheerfulness you acquire when giving to others. God gave us many abilities and gifts, so we need to use them by doing things such as frequently picking up rubbish which could prevent it from going down the drain and traveling to sea. Caring for the environment will construct a better place for ourselves and our future generations to live and occupy.

In Acts 20:35 Jesus says "It is more blessed to give than receive". Although we as a young Christian generation can't change entire continents, we are still able to contribute in ways that can better the lives of those in need. Being able to consume food and water is a basic human right that no one should be deprived of. Try using your own pocket money to donate to charities such as KidsCan, which donates essentials such as clothing and food to kiwi kids affected by poverty. Using social media by posting posters and videos is also a clever way to encourage others to help. To work against water scarcity, Australia has begun limiting showers to 5 minutes in the summer. We should take inspiration and implement the same. Just small actions and good habits like these can help us strive to be the best we can as a society. Pope Francis said "All is not lost. Human beings, while capable of the worst, are also capable of rising above themselves, choosing again what is good, and making a new start, despite their mental and social conditioning". And this statement is definitely true. In the parable of the prodigal son, the son returns back to his home after realizing his sin and is surprised when his father warmly welcomes him back. Likewise, even if we have done nothing to contribute so far, remember, it is never too late to help out and make a difference.

God gave us our brilliant minds to protect all living things. So, take action, spread the word and work to create a better earth for our future generations. Prove that together, we can rise up and become beacons of hope!

Father Christmas

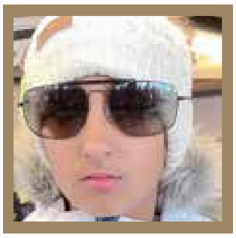

SNEHA
ROBIN

I saw lights in the distance and followed them. Suddenly, I was in a wonderland of icy blues and greens. Where was I? The next thing I knew, there was a reddish, man – goat in front of me. A Faun

It was a cold, winter's night. Now was my time to shine. I was on a mission, a mission to find out what was in that room. Ms Fox's office. I creeped down the hallway. Step by step I was nearing the room. The sleek, brown, shiny one I saw in my dreams. The one that would lead me to a wonderland. Next thing I knew, I was standing in front of a door. A wooden door. Supposedly the one to Ms Fox's office.

I checked the room number. Yes, I had reached my long-awaited destination. I quickly turned the doorknob, expecting the door to flush open on impact. Except, the opposite happened. It was locked. Ideas, ideas, ideas. I needed ideas. Swish. A sleek black object slid across the floor. Yes, my saviour. A bobby pin. I speedily grabbed hold of it and started picking the lock. The doorknob opened at once. Yes! I was in.

I scanned my eyes around the room. There were pictures, lots, and lots of pictures. Pictures of cats, of trees, of flowers, of kids. What?! No way this was the stern, strict, scary headmistress' office. Everything was pink! Oh, wait. Not everything. Something flashed before my eyes. Something brown, old, and worn out. A wardrobe! Wait, why was I happy? Something played at the back of my head. Footsteps! As far as I knew, that could be Ms Fox. I need to hide, as quickly as I can. I pulled open the door of the wardrobe. Locked again. Uh-oh, where was that bobby pin? I checked my pockets. Not there. I rummaged all throughout the room. There it was. On the couch. I grabbed hold of it and started picking the lock. The footsteps kept coming louder and louder. I quickly jumped into the wardrobe and tightly shut the door behind me.

I stretched my hands out. Expecting to feel the same flaky wood I saw just now on the door of the wardrobe but, the wardrobe never came to an end. It was suddenly 20 degrees colder than it was a second before and I was freeing. Instantly, I felt something long and prickly in front of me. A Pine Tree branch? I saw lights in the distance and followed them. Suddenly, I was in a wonderland of icy blues and greens. Where was I? The next thing I knew, there was a reddish, man – goat in front of me. A Faun. He spoke words, but they were drowned by the sound of jingling bells. "The White Which?" I asked. "No" he said. "Father Christmas"

Merry Christmas!

FA!TH

Growing up, I had always been under the impression that if you call to God, he will answer you straight away. I play national level tennis, and before every match I pray to God.

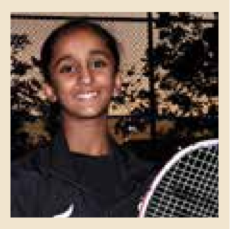

SAMARA
ROBIN

Have you ever been in the situation when you're struggling and don't know what to do? I recall being in this situation countless times and my first solution is to pray to God. Sometimes, I felt as if God was ignoring me, didn't want to help me or even want me to struggle. But little did I know that this wasn't the case...

Growing up, I had always been under the impression that if you call to God, he will answer you straight away. I play national level tennis, and before every match I pray to God. I pray that I win, which is obviously something that is not in my control. I never know what is going to happen on the court, even the slightest distraction can cause you to lose focus and it is crucial for absolute concentration, especially in the heat of a tough battle. Sometimes, when losing, I feel like I'm about to break, like I'm about to fall and shatter into a million pieces. Thinking back, I realised that this form of thinking was an exaggeration, but while in the moment it is easy to lose control of your thoughts. Whenever I felt this way, I would start vigorously doing the sign of the cross, as if God would come and seal me a victory. Of course, I would lose, and I would start blaming everyone except myself. I would blame my opponent, my family, my friends, and even God. I felt as if God was ignoring me, as if he didn't care for me, as if he wanted me to fail. All these negative thoughts began to fill my brain, until

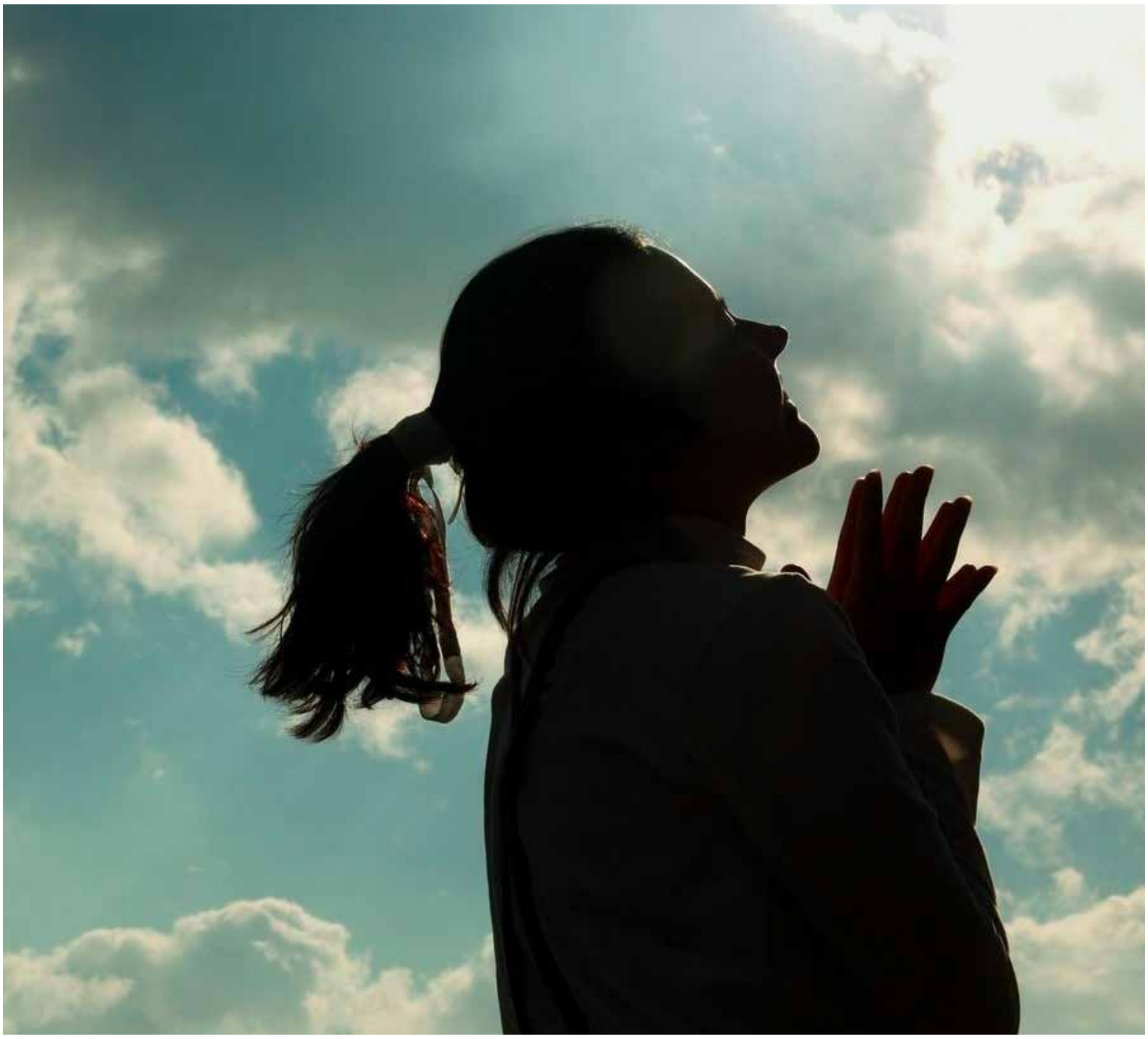

I had one question, Does God really love me?

In case you were wondering, God does love me. His love just came if different forms, in forms which I would have not expected. What I thought to be God's love was him listening to me, granting all my wishes, almost like my magical genie. God was no genie, but he certainly did magic. After some tough losses, I sat down and thought. I thought about all my recent matches and tried to recollect my thoughts from each one. I realised that the matches in which I had played badly, were the matches which I would think negatively. My negative thinking was what had been impacting my results. It was not God who had caused me to lose, but it was me! Excited with my new-found knowledge, I came up with a plan, to have positive thoughts. Instead of saying, 'Why am I so bad?' I could say, "What can I do better. Instead to saying, "Why am I losing?" I could say, "What can I do to win?". With a new mindset, I decided to apply this in my matches, and it changed my results drastically. It also made me feel happier and I began to enjoy the sport more. I not only applied that thinking to tennis, but also throughout other aspects of my life. I started being grateful for the small things, such as my family and good health, things which I would have overlooked before. I now know that God loves me, and he always wants the best, even if it means to sacrifice a couple of losses. Those tough losses were what had been preparing me, made me stronger, resilient, and made me realise that life is full of obstacles and that you need to overcome these obstacles to reach your full potential. All good things takes practice, dedication, and faith.

Flowers Blooming from The Heart

"Today, we're going to talk about the parable of the Sower". She explained that just as a Sower sows seeds in the soil, God sows seeds of faith in our hearts. It's up to us to nurture these seeds, so they grow into strong and healthy plants.

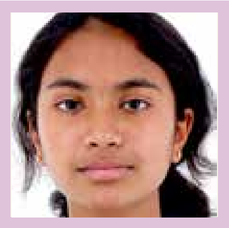

SARA GIJO

Once upon a time, in a cozy town there nestled a small pre-school. In it there was a group of children who loved to play and enjoy every moment of life. Every Monday, they would eagerly wait for their teacher, Mrs. Johnson, to arrive and share with them her special magical stories.

One day, Mrs. Johnson came to class with a small pot of soil and a packet of seeds. She told the children, "Today, we're going to talk about the parable of the Sower". She explained that just as a Sower sows seeds in the soil, God sows seeds of faith in our hearts. It's up to us to nurture these seeds, so they grow into strong and healthy plants.
Mrs. Johnson asked the children to each take a handful of seeds and plant them in the soil. She reminded them to water their seeds every day, give them plenty of sunlight, and protect them from any harm. The children were excited to watch their seeds grow and cared for them with great love and attention.

After a few weeks, the children's seeds began to sprout and grow into tiny plants. Bright bluebells, rich roses, and fluffy dandelions. Mrs. Johnson said, "Just like how these plants grew, our faith needs care and attention to grow strong and healthy. We must nourish it with prayer, reading the Bible, and by surrounding ourselves with positive influences."
The children understood the importance of taking care of their faith, just like they had taken care of their plants. From that day on, they were determined to be the best Sowers they could be, nurturing their faith, and helping it grow into a beautiful garden. One filled with laughter and shimmering butterflies.

And so, the children learned a valuable lesson that day, that the seeds of faith need love and care, just like the seeds of a blooming plant. They understood that it's up to them to cultivate their faith and make it thrive, just like how a gardener cultivates his plentiful garden.

RON BASIL

My Guardian Angel.

Angels are spiritual beings in Heaven.

Each of us have a Guardian Angel to protect and guide us.

My Guardian Angel wants me to be good, so that I could reach Heaven and be with God.

I love my Guardian Angel and I pray to Him every day.

I pray like this:

‘Angel of God, my Guardian dear,
To whom God’s love commits me here.
Ever this day, be at my side,

To light and guard, rule and guide, Amen

....

(Ron is a year 2 student)

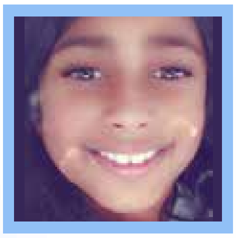

LISBETH

Love of God

Hi I am Lisbeth. Today I am going to talk about `Love of God, before that I have a question for you.

Are you feeling Lonely?. Are you feeling depressed?. Are you feeling unloved?. Well I want to tell you something, you don’t have to feel that way anymore.

Bible says that `God is Love’. 1 st John 4:8 `He Loves You’. And he loves you and me and you don’t have to feel sad anymore. You don’t have to be lonely because we are so precious to Jesus.

He wants you in heaven with him that’s what John 14 says.

You are so precious to Jesus. And if we do something wrong he will still come to you and save you.

Psalms 139; 14 says, Even your hairs have been numbered. You are loved. Don’t let anyone to tell you that you are worthless because you are already with precious blood of Jesus.

So today, don’t forget how precious you are. Don’t forget Jesus Loves you. And he is coming soon to take you and me to his home.

God Loves you all and me.

My Sunday School Life Experience (2013 - 2023)

JAYDEN MANI JACOB

I was always doubtful why to spend time on a Sunday at Church and why my mom stresses me more on Church/ Sunday School activities more than my school studies. I was always under the impression that getting a good job with good salary is the destination of my studies and that will be the key to my permanent happiness. For that I believed school studies are more important. But to all my queries my mum always give one Bible verse as the answer.

"Seek the kingdom of God above all else, and live righteously, and he will give you everything you need" (Mathew, 6:33). I am a year 10 Sunday school student now. My Sunday School Studies helped me to understand the depth of this Bible verse in my life. There I realised that getting a good Job is not the measuring scale of happiness. In our life we will go through good times and bad times, but no matter whatever the situation is, gaining the courage to remain peaceful and calm and being thankful for all the blessings He gave us is the key for permanent happiness. This courage is the fruit of powerful prayer.

In school I am interacting with different types of students and getting exposed and attracted with all the worldly things. The God-centric lessons which I learned from my Sunday school always helped me to take the strong decision to step away from all bad things. I am getting teased by my friends when I choose the Do's and Don'ts being a Sunday School Child and Altar boy, but I am not ashamed to speak to my friends about the good values that I learned from my Sunday School.

Sunday School life not only helped me to understand and experience God, but it was the best platform for me to brush up my talents. I got like-minded and God-centric friends through Sunday School. I became a role model for many of my friends at School. I wish to advice all my little brothers and sisters to put God first in your life. You may feel to be lazy on a Sunday to go to Church and Sunday School or you may feel to study or go to work and earn more money instead of going for spiritual activities on a Sunday. But please remember the Bible verse John 6: 32 "A man can receive nothing unless it has been given to him from heaven".

"Train up a child in the way he should go and when he is old, he will not depart from it" (Proverbs, 22:6). Thankfully remembering all my Sunday school Teachers who guided me in this journey and cherishing all the lovely memories with my friends at Sunday School.

St. George

Of the many miracles done by St George, the most famous one is when St George killed a vicious dragon-like serpent that inhabited a lake near Mt. Lebanon.

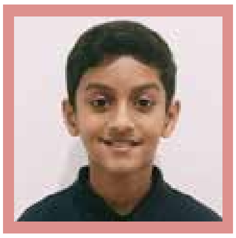

DANIEL ELDHO

St George aka Gee Verghese in Malayalam is the patron saint of knights, soldiers, Scouts, fencers, and archers. He is also the patron saint of England, Venice, Genoa, Portugal, Ethiopia and Catalonia. He was born in 275 A.D. in Lydda, Syria-Palestina and was the prince of Martyrs. He was born to a wealthy and noble family who were Jacobite Christians. His father's name was Anastasius, and his mother's name was Theobast. That's all we know about St. George's childhood.

Soon St George joined the army at the age 20 and one day he got promoted to the rank tribunes. While one time he was working in Nicomedia, the emperor of that time issued a law that every Christian had to be executed unless they let go of their Christian faith. But St George declared himself to be a Christian and denied the false idols, he went through many tortures. St George the great Martyr received the crown of his martyrdom on 23 April 303 AD. Of the many miracles done by St George, the most famous one is when St George killed a vicious dragon-like serpent that inhabited a lake near Mt. Lebanon. The story went something like this, in the nearby city, the people would feed their children to the serpent every day and one day it was the ruler's turn, his daughter was brought to the lake to face the jaws of the demon serpent, but just as the serpent was about to eat her, St George came in and the rulers daughter cried for him to save her. "In the name of the Father and the Son and the Holy Spirit Amen. "The Holy Spirit was granted upon him, and he stabbed the demon in the neck and trampled him over with his horse. After hearing this 25,000 men [not including women and children] got baptized and a church was built to commemorate him.

And that's how St George is now the saint of the Jacobite church, and we celebrate him on the 23rd of April.

FRIENDSHIP
as defined in the Holy Bible

JIYA JOSE

Friendship is no ordinary SHIP! On board this ship we meet people who support, understand, cherish and look out for each other. In my opinion friendship should be the basis of any relationship; to be able to open up to each other and help us through the journey of life. We believe that the Bible shows us the way of life and so I feel there is no better place than the Holy Scriptures to explore the realms of friendship. Below are some of the important values of friendship the Bible teaches us.

- "No one has greater love than this, to lay down one's life for one's friends". (John 15:13)
- "And be kind to one another, as God is tenderhearted, forgiving one another, as even God for Christ's sake has forgiven you". (Ephesians 4:32)
- "Those who withhold kindness from a friend forsake the fear of the almighty" (Job 6:14)
- "A friend loves at all times, and kinsfolk are born to share adversity". (Proverbs 17:17)
- "Above all, maintain constant love for one another, for love covers a multitude of sins. Be hospitable to one another without complaining". (1 Peter 4:8-9)
- "Better is rebuke than hidden love. Well-meant are wounds a friend inflicts, but profuse are the kisses of the enemy". (Proverbs 27:5-6)
- " Do to others as you would have them do to you". (Luke 6:31)
- "Do not be deceived 'Bad company ruins good morals". (Corinthians 15:33)
- "One who forgives an affront fosters friendship, but one who dwells on disputes will alienate a friend". (Proverbs 17:9)
- "Therefore encourage each other and build up each other, as indeed you are doing". (Thessalonians 5:11)

Church The body of Christ

Just as a body, though one, has many parts, but all its many parts form one body, so it is with Christ, for we were all baptised by one Spirit to form one body- and we were given the one spirit to drink" (1 Corinthians 12: 12-14)

SHINY JOHN

This opinion is based on several references from the Bible. Romans 12: 5, 1 Corinthians 12: 12-27, Ephesians 3:6, 4:15-16. Jesus is seen as the 'head ' of the body, which is the church, while the 'body' is represented by church members.

Church members may be of different types:

- Generational - "I will be here forever as my forefathers taught me". Confrontational – "I will be back once you are gone, as I can't tolerate anything".
- Recreational – "I will be here whenever I want, and nobody can force me".
- Relational – "I will be here as long as my family and friends stay here".
- Devotional- "I will be here because my God is honoured here".

St. Paul wrote to the church of Corinth: "Just as a body, though one, has many parts, but all its many parts form one body, so it is with Christ, for we were all baptised by one Spirit to form one body- and we were given the one spirit to drink" (1 Corinthians 12: 12-14).
We choose to decide what type of members we want to be. Let our church be a place that exhibits:

- Compassion and Care
- Humanity and humility
- Unity
- Reconciliation and religion
- Christianity
- Hope

St. Peter
A beacon of Inspiration

MATHEWS ELJI VARGHESE

In a world filled with endless distractions, finding inspiration and motivation to live a life of faith can be a formidable task, especially for the younger generation. Yet, throughout history, certain figures have shown us how to go through life with unwavering faith and commitment. Among these leaders stands St. Peter, a figure whose journey should be a beacon of inspiration for everyone.

The life of St. Peter, originally known as Simon, was a testament to transformation and unwavering faith. His story carries invaluable lessons for youngsters navigating through the difficult game of life.

Embracing Imperfection and Growth

One of the most compelling aspects of St. Peter's story is his imperfection. Despite being chosen by Jesus as one of His disciples, Peter was not perfect. We see that even Peter was told by Jesus that his faith was small (Matthew 14:31). Peter also denied Jesus 3 times (Matthew 26:69-75). However, even with all these imperfections Jesus still entrusted Peter to build and start the church. This shows us that even though we are riddled with imperfections God still has an important plan for each of us.

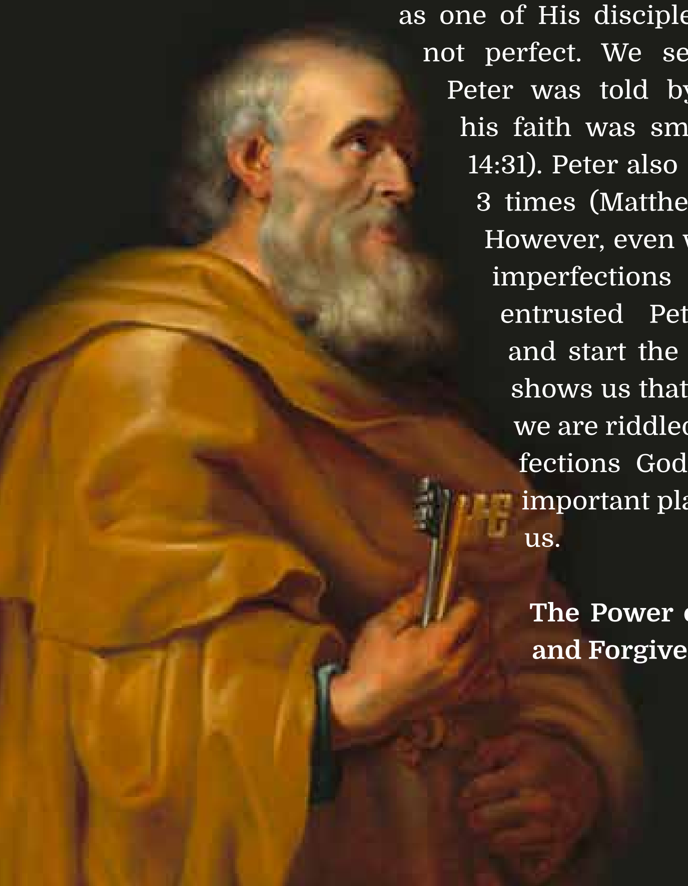

The Power of Resilience and Forgiveness

St. Peter's resilience in the face of adversity is a remarkable testament to the strength found in unwavering faith. Despite being persecuted and thrown in jail several times, Peter did not walk away from Christ. Instead, he continued to guide and help the church by writing letters, while being imprisoned. He always prayed to God and had an almost unbreakable relationship with Him.

This aspect of his story can serve as a guiding light for young individuals that fear judgement or humility. It teaches the importance of giving up your pride and living like Jesus by forgiving others for the wrong they commit against you and not seeking revenge. Jesus tells us to do this in Matthew 5:39, "But I say to you, Do not resist the one who is evil. But if anyone slaps you on the right cheek, turn to him the other also."

Conclusion

The timeless story of St. Peter is not merely a religious anecdote but a profound source of inspiration and guidance for today's youth. His journey of transformation, resilience, and forgiveness should motivate us to live like him, to live for God.

In a world filled with uncertainties, St. Peter's story reminds the younger generation that imperfections are part of the human experience, that resilience and forgiveness pave the way for growth, and that steadfast faith can be a beacon of hope in times of darkness.

THE BIBLE

The Bible is the basis for the faith formulations of the church. However, our faith formulations are not limited by biblical statements alone. The Bible couldn't give answers to several of the questions which arose after the Apostolic period.

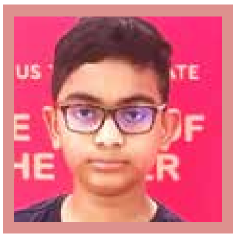

SAVIO GIJO

Glory to the triune God. The word bible is from Greek which means "the book". It is a collection of scriptures that are the sacred texts of Christians, so it is the Holy Book of Christians. The Bible has two different parts, the Old Testament and New Testament and it contains 66 books.

The Old Testament was originally written in the Hebrew language, and it was used by the Jews. The New Testament was formed after the incarnation of our Lord Jesus Christ which contains the 4 Gospels of Jesus Christ. The four Gospels are Mathew, Mark, Luke, and John. The four Gospels of Jesus Christ are the most important part of the Bible and that makes the book Holy

The book of the New Testament was originally written in Greek Language, and it contains the various letters written by the Apostles. Our church traditionally used the Syriac translation of the Bible which was known as the "Peshitho". Our liturgical texts are using quotations from the Peshitho version, which is supposed to be the simpler version and authentic version.
The Bible is the basis for the faith formulations of the church. However, our faith formulations are not limited by biblical statements alone. The Bible couldn't give answers to several of the questions which arose after the Apostolic period. So, the Holy Fathers formulated the creeds and doctrines based on biblical statements. Our church uses the bible as well as the doctrinal formulations also for expression and clarification of the faith.

As mentioned, the four Gospels are the most important part of the Bible which we call Evangelion. We venerate the Evangelion and kiss the Word of God because it contains the Words spoken by our Lord Jesus Christ. It is the words and good news that will lead the faithful to eternal life and salvation.

I encourage you to read the bible every day and it will lead you in a spiritual way.

Glory be to God . Thank you all.

Our Martha Mariyam Vanitha Samajam

Shining through prayer and service

DR. SHERLY GEORGE

The Martha Mariyam Vanitha Samajam of our church, guided by the motto "Pray, Act, and Shine," has been actively engaged in various initiatives that enriched the lives of our church community and contributed positively to the society.

Strengthening Family Bonds Through Prayer:
Recognizing the importance of family prayer, the MMVS organizes monthly Family Prayer Meetings. This initiative provides a sacred space for families to come together, deepen their faith, and build stronger bonds through prayer and fellowship.

Compassion in Action: Blood Donation Drive
The MMVS has been at the forefront of numerous blood donation drives over the years, demonstrating their commitment to saving lives and contributing to the well-being of the wider community.

Fund-Raising Activities and Cultural Celebrations:
The Samajam has organized successful fund-raising activities, including a cake sale, food sale, and the Onam Cultural Celebration. These events brought the church community together, fostered joyous moments, and raised valuable funds for essential church initiatives. The Onam Sadhya and cultural programs, with the participation of the Youth Association and Sunday School, were a vibrant display of our rich heritage and traditions.

Mutual Finance Assistance Program:
To support the Church consecration and for the mutual benefit of our parishioners, the MMVS has initiated several mutual finance assistance programs, showcasing their ded-

ication to the growth and prosperity of their place of worship.

Enriching Spiritual Knowledge and Empowering Community Service:
The MMVS organized a study class on the Holy Qurbana, deepening our understanding of this central sacrament. Additionally, members actively participate in choir practice and lead prayers in church, contributing significantly to our church's spiritual life. Our commitment to community service shines through our City Mission Charity Work. We collect donations for the city mission and contribute tinned food during Christmas, supporting those in need.

Preserving Our Language and Heritage:
The Samajam launched a Malayalam language class for adults, enabling them to learn and preserve their mother tongue. This initiative has been met with great enthusiasm, with ten members actively participating and making good progress. We are grateful to Dr. Sam Mathai for his dedication in teaching these classes.
The Martha Mariyam Vanitha Samajam remains committed to its mission of spiritual growth, community engagement, and service to others. As we move forward, we look forward to initiating new projects and continuing our existing initiatives with renewed zeal. We encourage all members to actively participate and contribute to the Samajam's success, strengthening our church community and making a positive impact on the lives of those around us.

Let us continue to Pray, Act, and Shine together!

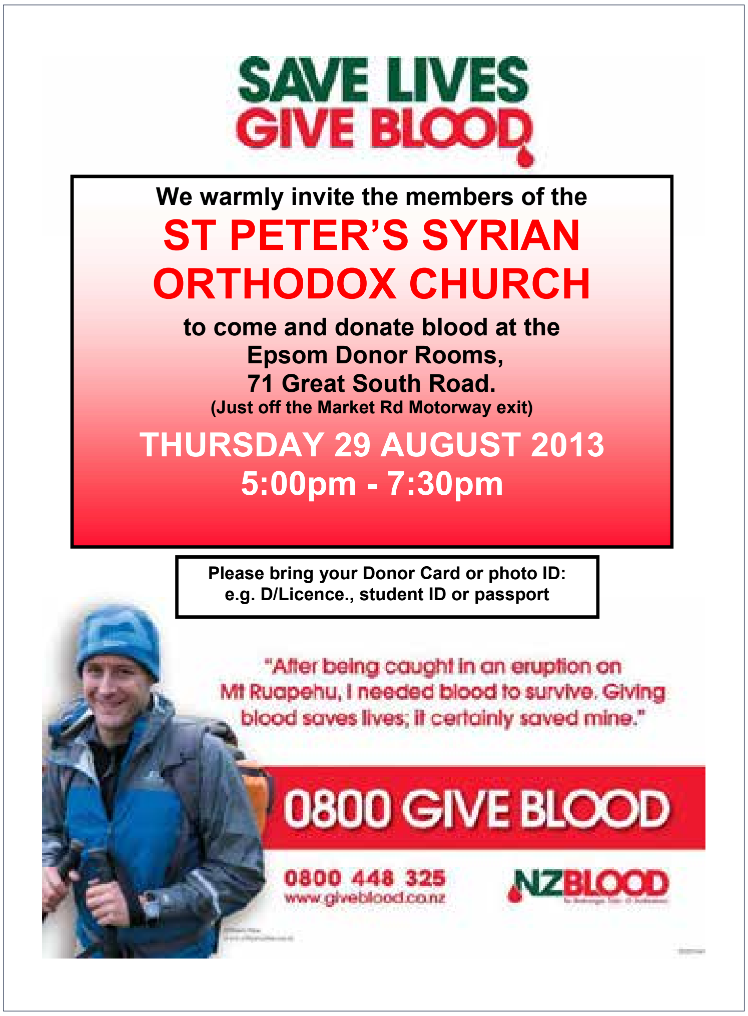

"Each of you should give what you have decided in your heart to give, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver"

Corinthians 9:7

Teenage Life as a Christian

Embrace your beliefs and surround yourself with people who share them. Making solid Christian connections may act as a safety net while facing difficult situations. Try to connect with other Christians by joining a local church youth group or other Christian organizations.

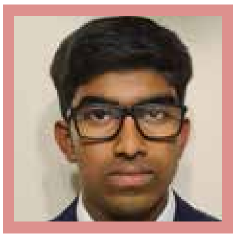

SAMUEL ABRAHAM

It might occasionally feel overwhelming to navigate the difficulties of adolescence as a Christian teen. Teenage years are a time of personal growth, facing challenges both internal and external, and self-discovery. You can triumph over these difficulties and become stronger in your walk with God if you have a solid foundation in your faith and some key principles.

The most vital resource for any Christian adolescent facing difficulties is prayer. Establishing a consistent prayer routine, such as in the morning after waking up and in the evening before sleep, can offer direction, solace, and strength. Along with personal prayer, family prayer is also valuable. Your family is the first place where you learn about God and will always be a place where you can openly discuss your feelings with your parents. Gather with your family and pray together, seeking God's guidance and courage to stay true to your belief, and wisdom to make wise choices in every aspect of life. Let prayer be a constant companion, connecting you with God and providing the foundation for navigating challenges with faith and resilience. Next, immerse yourself in God's Word, the Bible. It offers knowledge, solace, and inspiration. You will learn how to deal with various situations and problems by reading and studying the Scriptures. The Bible provides instruction on matters including interpersonal relationships, peer pressure, identity, and purpose.Find a mentor or a Bible study group that can aid you along the way and teach you more about God's Word.

Embrace your beliefs and surround yourself with people who share them. Making solid Christian connections may act as a safety net while facing difficult situations. Try to connect with other Christians by

joining a local church youth group or other Christian organizations. You may support one another, commiserate about your difficulties, and take comfort in the knowing that you are not alone in your religion when you work together.

Another crucial component of a Christian teen's life is going to church. Attending church enables you to meet up with other Christians, worship God, and take part in the Holy Mass. It offers a chance to develop spiritually and deepen your relationship with God. You can discover a sense of belonging and support at church, and the body of Christ can provide you advice and motivation.

For a Christian teen, Sunday school has great importance as well. It is a location where you may improve your knowledge of the Bible, discover key biblical truths, and participate in discussions with peers and teachers. You may build a strong foundation of faith and acquire the knowledge necessary to meet the problems of the world via Sunday school. It offers a secure setting in which to ponder your faith, investigate it, and form bonds with other Christians at your age.

In conclusion, facing particular difficulties as a Christian teen may be difficult, but with a strong foundation in prayer, a thorough knowledge of God's Word, encouraging Christian relationships, consistent church attendance, and active participation in Sunday School, you can overcome these difficulties and grow into a more tenacious follower of Christ. Recognise God's faithfulness and the fact that He is constantly by your side to give you the courage and discernment you need to go through adolescence.

PRAYER!

Six Sunday School Children sharing their views about the importance of Prayer in daily life.

1 EVA MARIA

What is prayer? It is a conversation between our Heavenly Father and us.Jesus said when you pray do not be like hypocrites for they love to pray standing in the synagogues and on the street corners to be seen by others ;but when you pray go into your room ,close the door and pray to your father who is unseen. Jesus Christ also taught his disciples the prayer Our Father in heaven.

When to pray? We can pray at any time any place. In the Bible we could see in several times the importance of prayer in the early morning. So always start your day by pursuing God's presence. Mark 11 :24 says therefore I tell you whatever you use in prayer believe that you have received it and it will be yours.Therefore pray without ceasing.
Having said this, I conclude my words here ...Jai Christ!

(Eva Maria is a year 3 student)

2 EVA ANN BIJU

I am sharing my thoughts about prayer.
What is prayer? Prayer means talking to God.. Why do we pray everyday? we are making a good relationship with God. The best part is we are not disturbing God. he is not busy and always ready to listen you anytime, anywhere because he loves you very much.

Do you know what is the best prayer?
it is "The Lord's Prayer "Matthew chapter 6th 9-13 Our father who art in heaven......but deliver us from evil, Amen

We pray this trusting and believing in you, Amen

Eva Ann Biju is a Year 2 student

3

NATHANIA ENTOH

Prayer is talking to God.
Prayer is the only way release the super natural power of God in our Life.
Prayer is the key to unlock door in heaven and lock the door of hell.
Prayer has the power to cure disease.
If your children has any kind of problem...PRAY..
Pray, Pray, Pray because. God answers prayer

Nathania Entoh : Year 2

4

EBATYA MARIAM SONAL

'Prayer'. The meaning of prayer is 'Request'. But in our faith, prayer is the communication between us with our almighty God. When we pray we are getting closer to our creator, almighty God.
Jesus Christ taught us, how to pray to our father and showed us the path which he walked.
Disciples of Christ asked him to teach them how to pray. Our Lord showed them how to
Purify their inner soul and fulfil our father's will in this world so that we children of God can
Flourish in the daily bread which our father has given us. In my little heart, the meaning of prayer is acceptance of God and spreading his love to this World through me .
May our fathers love cherish in this world.
Amen.

(Ebatya Mariam Sonal is a year 2 student)

5

JOHAN MIJO

What is prayer? Simply, it means talking to God.It is the way we communicate with the Lord and praise him. He is always ready to have a conversation with you at any time and anywhere.

Next is what is the importance of prayer? Now, I would like to discuss a bible quote with you. It is from St. Luke 18:27 " The things which are impossible to men are possible with God" by keeping our prayers.

Let me share about how we pray? It is easy to remember.It resembles our five fingers.First is the thumb. Thumb is very close to us, that means we should pray for our family.
Next is our forefinger, that is the pointer. So we should pray to those giving us direction. eg; like preists, doctors, teachers..

Next is the middle finger which means that lead us like the government. So, we should pray for good guidance.

Next is the ring finger. Ring finger cannot stand by itself. It needs the help of other fingers to stand, which means we should for those who are in need, who are sick, or who are in pain. The last is our little finger. Here we can submit our prayer to our own needs.

So, Finally we should thank God for all the things he has given to us. So, I am concluding my words. Let us pray together.
Thank you
(Johan Mijo is a year 3 student)

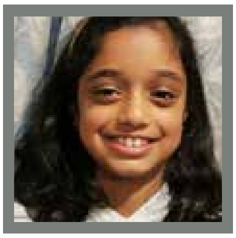

6 EVANGELINE SUSAN THOMAS

Prayer and why is it important to pray.
Philippians 4:6 says,
"Don't worry about anything; instead, pray about everything. Tell God what you need and thank him for all He has done."

Have you ever wondered during prayer in Sunday school or home, and thought to yourself, why should I pray????God knows everything, and he can hear my thoughts. So, what is the point? Well think about it like this, imagine that you had a friend who loved you so much, and you loved them too. You were so close to each other; it was like you could read each other's mind. You felt like you didn't have to say anything, and your friend would just understand. But one day, your friend had to move away. To stay close with each other, you promised to talk on the phone every day. Even though you can't see your friend, you would tell them everything and they do the same. If you stopped calling your friend, you wouldn't be that close anymore, right?

That's exactly how it is with us and God. God wants to have a close relation with us. He loves it when we share our thoughts, desire, and fears. When we stand up to pray, we can tell God anything and He hears us and responds. He has so much love for us, and he shares this love through prayer. Without prayer we won't have a close relationship with God, and we will have a hard time hearing what He wants to say to us.

Jeremiah 29:13 says , "If we seek God with all of our heart, we will find him." Through prayer we open our heart and seek God. Before dying on the cross, Jesus when to the Garden of Gethsemene and prayed for us and told Father the God everything that was in his heart. This is how we should pray too. Never hold anything back when you pray.

Jesus taught his disciples to pray without ceasing. That means you pray when you are happy, when we are sad, and even when you don't feel like it.

We should pray to praise God to thanks him for his grace and guidance and have to pray for other just like Jesus prayed for us. I would like to conclude by reminding you all to be faithful and consistent in your relationship with God.

COCOON MREINZ
SERVICES LTD

Rental Property Management

Service Offer

- We photograph & advertise your property
- We make appointments & show Prospective Tenants
- We conduct Ref,Tenancy,Credit,Bkg checks
- We prepare Tenancy Agreements and bond documents
- All maintenance, repairs, etc can be overseen / organised by ourselves
- Rental review, Periodic inspections
- Outgoing tenant inspections / finalisation of the tenancy
- Keeping up to date with tenancy legislation

JOE THOMAS - 021 02550072
RATISH KURIAN - 021 1820664

REINZ REAL ESTATE INSTITUTE OF NEW ZEALAND

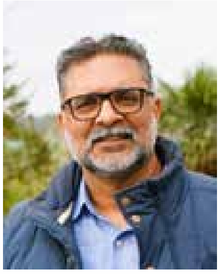

2/84 Rosier Rd, Glen Eden, Auckland 0602

info@cocoonservices.co.nz www.cocoonservices.co.nz

Built on old fashioned values of honesty, integrity & commitment

The intriguing story of Yeldho Mar Baselios Bava

The church bells were rung and all the people ran from neighbourhood to neighbourhood to see what was happening at the church. Bava entered the church and sat on the steps of the altar.

AARON JIMMY

Saint Baselios Yeldho was the maphrain of the East of the Syriac Orthodox Church from 1678 until his resignation in 1684. He is venerated as a saint in the Orthodox Church, Malankara Jacobite Syrian Orthodox Church and Malankara Orthodox Syrian Church and his feast day is 3rd October.

History

Baselios lived in the village of Kooded (now known as Karakosh) near Mosul in Iraq the place where Marth Smooni and her seven children experienced martyrdom. At a very young age he joined the Mar Bahanan monastery and became a monk. In 1678 he was consecrated Maphriyana by the Patriach of Antioch Moran Mar Ignatius Abdul Masiha I. In 1685 at the age of 92 Bava set for a difficult adventure to India.

Journey to India

Bava set of for an interesting journey to India. Bava came to Kothamangalam, India during the times of Portuguese executions. Bava remained very careful as the Portuguese had already executed a Patriach. It was said the Bava helped many people during heavy flooding in Pallivasal in Munnar. From there the saint accompanied by the Episcopo Ivanious made way to Kothamangalam. Bava strictly told the Episcopo to get up a tree and hide in it while he continued the rest of the way by foot. When he arrived in an area where he could see that people inhabited it he asked a nearby Hindu farmer to show him the way to the nearest Church. The man hesitated, because he could not leave his cattle unattended. Bava drew a circle around the cattle and said the cattle will not go past the circle he had drawn. The man

then without hesitation showed him the way to the church. The Hindu man realized that Bava was a man of God. The man's sister at the time was in labor pains. He told Bava the news and told him to get two plump coconuts from the tree. The man climbed up the tree to get coconuts, but the tree was said to have bent and there was no need for him to climb the tree at all! The man thought the coconuts were for the Bava to drink, but instead he blessed it and gave it to the man to give his sister. An hour later the man came back and told Bava that his sister had delivered a baby boy. At this time to the man realised that the cattle had not moved from the circle they were drawn within. The man then gladly showed Bava the way to the Church. This Hindu family's descendants led the procession every year.

Bava in Kothamangalam, India

In late September of 1685, Baselios Bava joined Cheriapally, Kothamangalam a Marthoman church. The church bells were rung and all the people ran from neighbourhood to neighbourhood to see what was happening at the church. Bava entered the church and sat on the steps of the altar. After a tough journey Bava was very tired. Three days after he became severely ill. On the third afternoon after being severely ill, he went to eternal rest. Bava died on the 29th of September 1685 at the age of 92. When Bava died many people were crowding around him. Bava told the people not to crowd around but instead to look at the cross and if there is a light he has gone into eternal rest. The cross on which the people looked on in 1685 is still there today. People both believers and non- believers still go to that cross and pray, light candles, and pour oil.

Though St.Yeldho Mar Baselios only lived in Malankara for a few days, his name had spread far and wide leaving a lasting mark in the history of the Malankara Church. Fulfilling the wishes of the multitude of the faithful, the Holy Church in 1987 included the name of this holy Saint in the 5th Diptych (Thubden) of the Holy Communion order of service. The Church is indebted to this Holy Saint who suffered for the sake of the church and arrived at Malankara at a very old age.

Art

ESHA
ANN PAUL
→

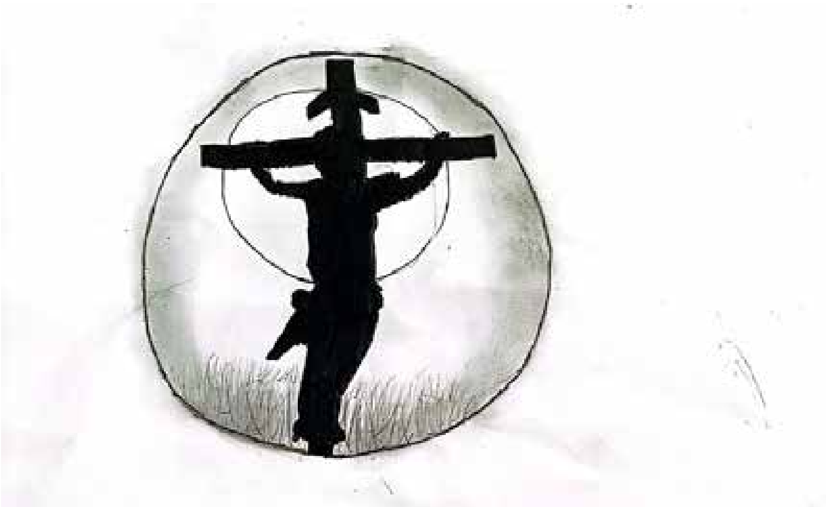

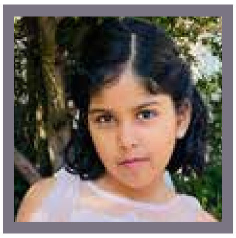

EVA
MARIA
←

IZZA
MARY PAUL

←

↓ MANAV SAMS

RON BASIL

←

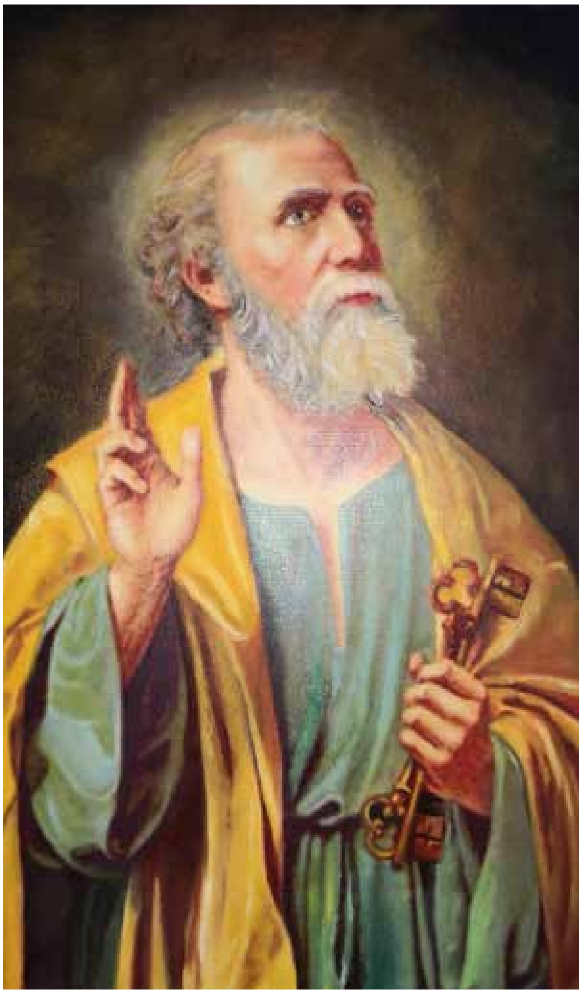

JAISON
V CHACKO

BINSON
KAKKOOR

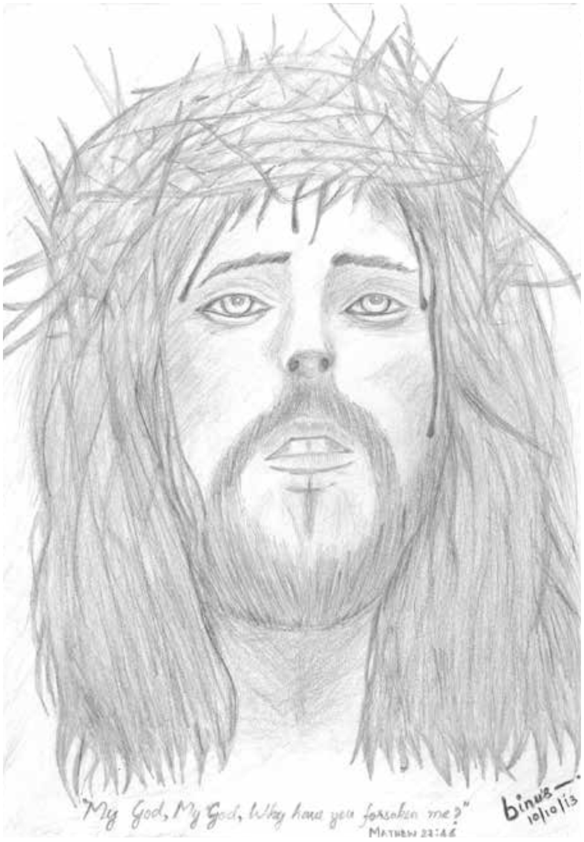

// Sunday School Heads

Shiny John (2008-14)

Sujit Thomas (2008-14)

Bijoy Kuriakose (2014-18)

Sunitha Binoy (2018-19)

Salna Shyju (2018-20)

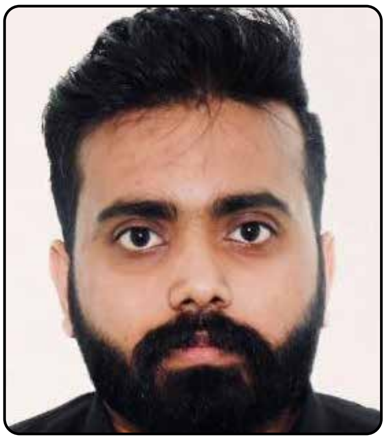

Dn. Greg Lee Paul
Cherian (2019-20)

Julie Vinu (2021)

Dr.Molly Shaji (2022)

Manju Jimmy (2022-23)

An intimate letter from our Lord

"The FATHER"

Every good gift that you receive comes from my hand (James 1:17). For I am your provider and I meet all your needs (Matthew 6:31-33). My plan for your future is always filled with hope (Jeremiah 29:11)

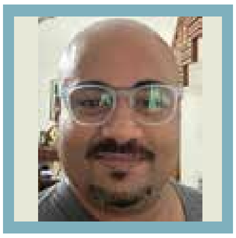

MATHEW JOSEPH

My child,

You may not know me, but I know you completely. I know you when you sit and stand. I am familiar with all your ways (Psalms 139:1, 2, 3). Even the very hairs on your head are numbered (Matt 10:29-31). For you are made in my image (Gene 1:27). In me you move, live, and have your being for you are my offspring (Acts 17:28). I know you even before you were conceived (Jeremiah 1:4-5). I chose you when I planned creation (Ephesians 1:11-12). You were not a mistake, for all your days are written in my book (Psalm 139:15-16). Determined the exact time of your birth and where you would live (Acts 17:26). You are fearfully and wonderfully made (Psalm 139:14).

I know you together in your mother's womb (Psalm 139:13). And brought you forth on the day you were born (Psalms 71:16). I have been misrepresented by those who don't know me (John 8: 41-44). I am not distant

and angry, but I am the complete expression of love (1 John 4:16). And I desire to lavish my love on you simply because you are my child, and I am your Father (1 John 3:1). I offer you more than your Earthly Father ever could (Matthew 7:11). For I am the perfect Father (Matthew 5:48).

Every good gift that you receive comes from my hand (James 1:17). For I am your provider and I meet all your needs (Matthew 6:31-33). My plan for your future is always filled with hope (Jeremiah 29:11). Because I care for you and love you with everlasting love (Jeremiah 31:3). My thoughts towards you are as countless as the sand on the seashore (Psalm 139:17-18). And I rejoice over you with singing (Zephaniah 3:17). I will never stop doing good to you (Jeremiah 39:4). And I want to show you great and marvellous things (Jeremiah 33:3). If you seek me with all your heart, you will find me (Deuteronomy 4:28). Delight in me. I will give you the desires of your heart (Psalm 37:4). For it is I who gave you the desires (Philippians 2:13). I am able to do more for you than you ever could imagine (Ephesian 3:20). For I am your greatest encourager (2 Thessalonian 2:16-17).

I am the Father who comforts you in all your troubles (2 Corinthians 1:3-4). When you are broken-hearted, I am close to you (Psalms 34:18). As a shepherd carries a lamb, I have carried you close to my heart (Isaiah 40:11). One day, I will wipe away all the tears from your eyes. And I take away all the pains you have suffered on the earth (Revelations 21:3-4).I am your Father, and I love you even as I love my son JESUS (John 17:23). For in Jesus my love for you is revealed (John 17:26). HE is the exact representation of my being (Hebrews 1:3). He came to demonstrate that I am for you not against you (Romans 8:31). And to tell you that I am not counting your sins (2 Corinthians 5:18-19). Jesus died so that you and I could be reconciled (2 Corinthians 5:18-19). His death was the ultimate expression of my love for you (1 John 4:10). I gave up everything I loved that I might gain your love (Romans 8:31-32). And nothing will ever separate you from my love again (Romans 8:38-39). Come home, I will throw the biggest party the heaven has ever seen (Luke 15:7). I have always been Father, and I will always be "The Father".

Now my question is, "WILL YOU BE MY CHILD?" (John 1:12-13). I am waiting for "you" (Luke 15:11-32).

With lots of love and hugs,
your DAD in Heaven - "ALMIGHTY GOD"

BEYOND THE MONEY:

THE TRUE MEANING BEHIND TITHING

Growing up, I witnessed my parents giving generously to the church and the community, leaving a lifelong impression on me. While I didn't always understand the spiritual significance of tithing, I could see the tangible impact it had on the people and organisations that received their support.

OSCAR EAPEN

Money is a ubiquitous aspect of our lives, and it can be easy to get lost in the pursuit of wealth and material possessions. However, as Christians, we are called to prioritise our relationship with God above all else, and tithing is one of the ways we can demonstrate this commitment. Tithing is more than just a religious duty; it is a way of giving back to the community and supporting the work of the church. In a world where self-centeredness and individualism seem to be the norm, tithing provides us with an opportunity to connect with something greater than ourselves and make a positive impact on the world around us.

As a writer for this article, it's important to share a personal connection and passion for the topic at hand. While I have struggled with my own faith at times, I have been blessed to have parents who instilled in me the importance of giving wholeheartedly.

Growing up, I witnessed my parents giving generously to the church and the community, leaving a lifelong impression on me. While I didn't always understand the spiritual significance of tithing, I could see the tangible impact it had on the people and organisations that received their support.

As I've grown older, I have come to appreciate the biblical teachings on tithing and understand it as an essential aspect of Christian faith and practice. While I have not experienced many financial struggles and setbacks, I have always felt a sense of peace and trust in God's provision when I have given generously to others.

In writing this article, I hope to share with others the joy and blessings that can come from tithing and encourage them to consider how they can give back to their communities and support the work of their churches.

Ultimately, tithing is not just about fulfilling a religious obligation but about living a life of generosity and financial temperance. Through giving, we can strengthen our faith, help our communities, and experience the transformative power of God's bountiful love and grace in our lives.

So why do we need to tithe? In this article, I look to shed light on the biblical teachings on tithing and explain why it is such an essential aspect of Christian faith and practice.

What is Tithing?
Tithing refers to the Biblical practice of giving a tenth of one's income or resources to the church or religious organisation. The concept of tithing has its roots in the Old Testament, where God commanded the Israelites to give a tenth of their crops and livestock to support the work of the priests and the temple (Leviticus 27:30-32). The word "tithe" means "tenth," and it acknowledges that everything we have comes from God.
Why Should We Tithe?

1. It is a Commandment
Tithing is not an optional practice; it is a commandment from God. In Malachi 3:8-10, God says, "Will a man rob God? Yet you are robbing me! But you say, 'How have we robbed you?' In your tithes and contributions. You are cursed with a curse, for you are robbing me, the whole nation of you. Bring the full tithe into the storehouse, that there may be food in my house. And thereby put me to the test, says the Lord of hosts, if I will not open the windows of heaven for you and pour down for you a blessing until there is no more need."
God's commandment to tithe is clear. It is not just about giving to the church; it is about obeying God's word and trusting Him to provide for our needs.

2. It is a Sign of Gratitude
Tithing is also a way of expressing our gratitude to God for all He has given unto us. In 2 Corinthians 9:6-7, Paul says, "The point is this: whoever sows sparingly will also reap sparingly, and whoever sows bountifully will also reap bountifully. Each one must give as he has decided in his heart, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver."

When we give cheerfully and generously, we demonstrate our faith in God's provision and grace, which He has bestowed unto us.

3. It Helps Support the Work of the Church
Tithing is not just about obeying God's commandment or expressing gratitude; it is also

about supporting the work of the church. In 1 Corinthians 9:13-14, Paul says, "Do you not know that those who are employed in the temple service get their food from the temple, and those who serve at the altar share in the sacrificial offerings? In the same way, the Lord commanded that those who proclaim the gospel should get their living by the gospel."
The church relies on the support of its members to carry out its ministries and programs. Tithing ensures that the church has the resources to carry out its mission of spreading the gospel and part-take in worship and communion for the Lord's people.

4. It Teaches Us to Prioritise God
Tithing is a way of prioritising God in our lives. When we give God the firstfruits of our labour, we demonstrate that He is the most essential part of our lives. In Proverbs 3:9-10 it says, "Honour the Lord with your wealth and with the firstfruits of all your produce; then your barns will be filled with plenty, and your vats will be bursting with wine."
As Christians, we are called to prioritise God above all else, recognising that worldly material possessions are temporary and fleeting. In Matthew 6:19-20, Jesus tells us to not store up for ourselves treasures on earth, where moths and vermin destroy, and where thieves break in and steal. Instead, we are to store up for ourselves treasures in heaven, where they will last for eternity.

By tithing, it is a way for us to acknowledge that everything we have comes from Him and that we are merely stewards of His blessings. As Romans 6:23 reminds us, "For the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord."

Through His grace and mercy, we have been given the opportunity to receive this gift of eternal life, even though we are all born in sin. Tithing is one way we can express our gratitude for this incredible gift and participate in the work of His kingdom.

Therefore, by tithing, we not only experience the joy and blessings that come from obedience to His word but also contribute to the spreading of the Gospel message and the building of His kingdom.

5. It is a Way to Give Back
Tithing is also a way of giving back to the community. The church is a vital part of the community, and it relies on the support of its members to carry out its ministries and programs. When we tithe, we give back to the community and help to support those in need.

Tithing is not just about giving money; it can also include giving of oneself in other ways, such as time, effort, and resources. For example, volunteering at the church or donating items to those in need are both forms of tithing.

6. It Brings Blessings
Tithing can also bring blessings into our lives. In Malachi 3:10, God says, "Bring the full tithe into the storehouse, that there may be food in my house. And thereby put me to the test, says the Lord of hosts, if I will not open the windows of heaven for you and pour down for you a blessing until there is no more need."

God promises to bless those who obey His commandments, including tithing. When we believe in God's provision and give generously, He can bless us in ways we never thought possible.

The Bible is full of examples of individuals who exemplify the true meaning of Christian giving through their selflessness and transformation.

One such example is Job, a wealthy man who lost everything - his family, his possessions, and his health - yet remained faithful to God. Amid his suffering, Job still found ways to give back to others. In Job 31:16-23, he says:

"If I have denied the desires of the poor or let the widow's eyes grow weary, if I have kept my bread to myself, not sharing it with the

fatherless--but from my youth I reared them as a father would, and from my birth I guided the widow--if I have seen anyone perishing for lack of clothing, or a needy man without a garment, and his heart did not bless me for warming him with the fleece from my sheep, if I have raised my hand against the fatherless, knowing that I had influence in court, then let my arm fall from the shoulder, let it be broken off at the joint."

Job's example shows that despite personal hardship, we can still find ways to give back to others and honour God through our generosity.

Another example is the apostle Paul, who transformed dramatically from a persecutor of Christians to a zealous follower of Christ. In his letter to the Corinthians, he encourages them to give generously, saying:

"Remember this: Whoever sows sparingly will also reap sparingly, and whoever sows generously will also reap generously. Each of you should give what you have decided in your heart to give, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver." (2 Corinthians 9:6-7)

Paul's example reminds us that giving should be done with a joyful and willing heart, not out of obligation or duty.

However, one of the most powerful examples of Christian giving comes from Christ Jesus himself. In Mark 12:41-44, Jesus watches as wealthy people put large amounts of money into the temple treasury. But then a poor widow comes and puts in two small copper coins, worth only a few cents. Jesus tells his disciples, "Truly I tell you; this poor widow has put more into the treasury than all the others. They all gave out of their abundance, but she out of her poverty put in everything-all she had to live on."

The widow's example depicts that true giving is not about the amount we give, but about the heart behind it. She gave all she had sacrifi-

cially, even though it was a small amount. Her example should challenge us to consider how we can give sacrificially, even when we don't have much to give.

On the other hand, there is the example of the rich man in Luke 12:16-21, who had a bountiful harvest and decided to build bigger barns to store his excess wealth. He said to himself, "You have plenty of grain laid up for many years. Take life easy; eat, drink and be merry." But God responded to him, "You fool! This very night your life will be demanded from you. Then who will get what you have prepared for yourself?"

The rich man's example reminds us that giving is not just about accumulating wealth for ourselves but about using our resources to bless others and honour God. We cannot take our possessions with us when we die, so it's important to consider how we can use them to make a difference in the world while we still can.

In all of these examples, we see how Christian giving is not just about monetary donations, but about a heart of generosity and selflessness. We are called to give sacrificially, joyfully, and with a spirit of abundance, recognising that everything we have comes from God and ultimately belongs to Him. Furthermore, tithing is not just limited to giving money to the church. It can also involve giving of our time, talents, and resources to support the work of God's kingdom. This can include volunteering at the church, serving in ministry, or supporting missionaries and outreach programs. 1 Peter 4:10 says, "Each of you should use whatever gift you have received to serve others, as faithful stewards of God's grace in its various forms."

Ultimately, tithing is a way for us to participate in God's work and be a blessing to others. It is not just a religious obligation, but a way of life that reflects our love for God and our commitment to His kingdom. By giving sacrificially and joyfully, we not only support the work of the church but also experience the joy and blessings that come from being obedient to God's word.

In today's fast-paced and materialistic world, tithing can seem like an outdated and irrelevant practice. However, as Christians, we are called to prioritise our relationship with God and put our trust in His provision. Tithing is not just about giving money; it is about giving of oneself in other ways, such as time, effort, and resources.

So let us embrace the practice of tithing and use it as a way to give back to the community and make a positive impact on the world around us.

SILENCE

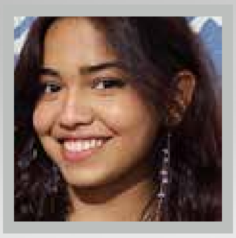

KEZIA
ANN KURIAN

I used to think that silence was a void that needed to be filled,
But silence is not nothingness,
It never was!

It's full of unspoken words,
Which make our throat bleed.
It's full of unresolved mysteries,
Tangled like numerous threads!

Silence is filled with stillness...
And it's in the moments of stillness that we feel most alone,
Our thoughts,
Our fears,
they linger,
And they cut us to the bone!

Being comfortable with silence is a rare art,
Those who experience this uncomfortable comfort
Fall in love with silence!

Where they come across unspoken words,
Where they discover old and new scars,
Where they untangle the threads,
And use them to weave together the future!

Because silence is full of beauty,
And all the things we cannot see,
The sound of our own heartbeat,
and the rhythm of our dreams....!

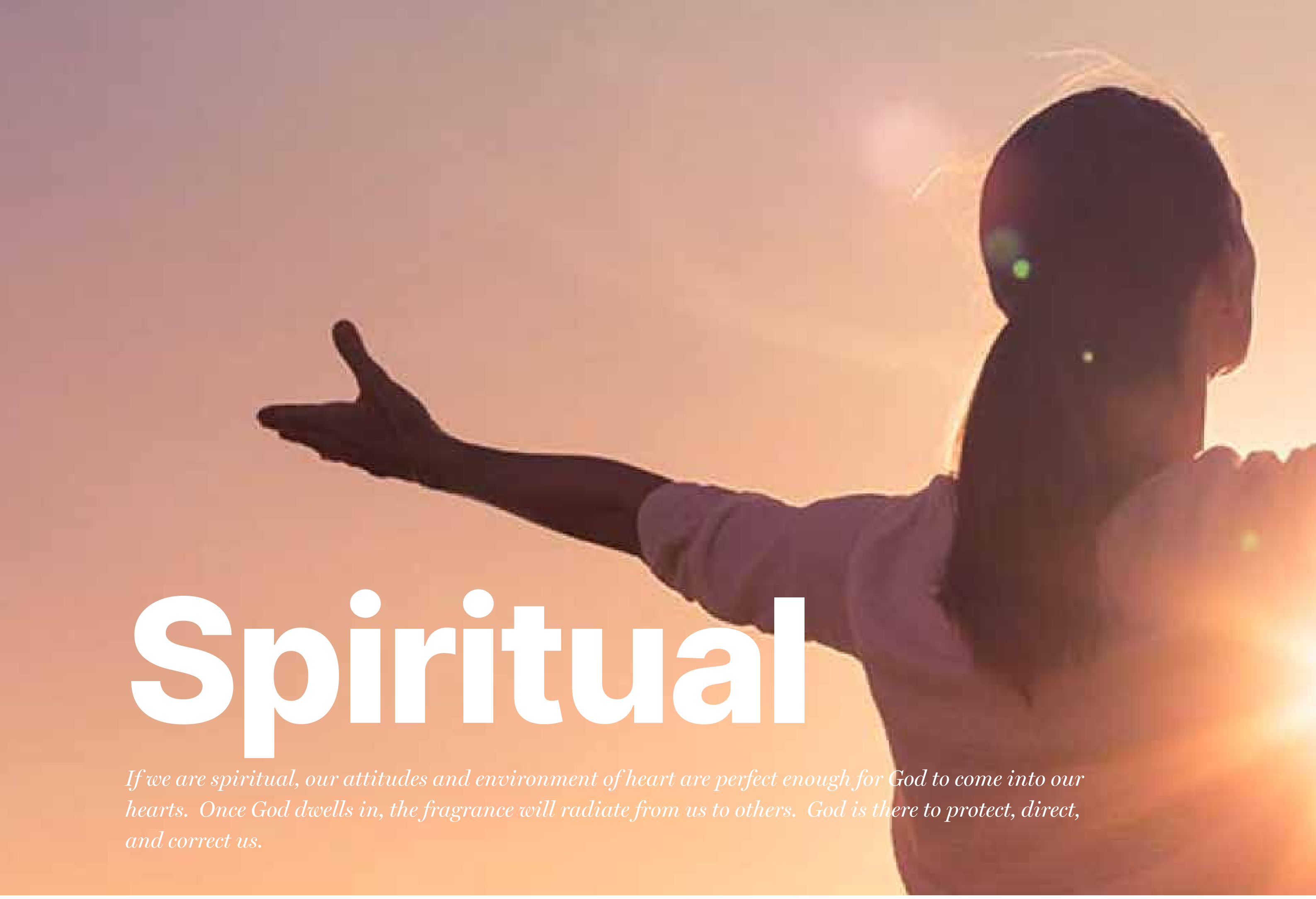

Spiritual

If we are spiritual, our attitudes and environment of heart are perfect enough for God to come into our hearts. Once God dwells in, the fragrance will radiate from us to others. God is there to protect, direct, and correct us.

JAYAMOL SUNNY

Spiritual, an adjective of spirit, derives its meaning from the Latin word SPIRITUS, meaning breath. Spiritual refers to either religious beliefs or to anything that goes beyond mere physical existence, i.e., a sense of connection to something bigger than ourselves. Spirituality is the state of being dedicated to God, religion or spiritual values and NOT material values. Spiritual assets refer to qualities that enable us to do what is right and good for everyone. These are connected also with the work of community building. This requires not just skill, but also the enthusiasm a person conveys through:

1. A warm supportive comment
2. The willingness to shrug off a temporary setback
3. The spirit one brings in to encourage participation to advocate for a cause. This has to come from within oneself.

These assets are found in every culture and community and are valued. They can be as follows:

1. Advocating for justice
2. Practicing humility
3. Sharing hospitality
4. Forgiveness in daily life
5. Being charitable towards others

These habits should be inculcated repeatedly and sustained. Though it takes time and effort, it becomes habitual, but can be tiring. At times our spiritual reserves may deplete and we become spiritually numb. We can choose to withdraw temporarily and then be rejuvenated.

Some may find their spiritual life

is linked to their association with a church, temple, mosque or synagogue; others may find comfort in their personal relationship with God or a higher power. Yet some others seek meaning in their connections to nature or art. Your definition may change throughout life. Apostle Paul described the calling as a summons from God to practice spiritual gifts mentioned in 1st Corinthians 12: 8-11. These are capabilities received instantly, but selectively. Gifts are not the real goal but the gateway to goal-edification. The Holy Spirit is a divine person, our comforter and helper. He works:

- With us to save us
- Inside us to sanctify
- Upon us to supercharge us.

Satan is powerful and dissuades us from being filled with the Holy Spirit. At Pentecost, 120 people in the upper room got filled with the Holy Spirit. The fruit of the spirit mentioned in Galatians 5: 22-23, are spiritual characteristics and it is time consuming to possess them. Once attained, is a true mark of Godliness showing that Jesus has taken residence in our hearts.
Religion and spirituality are not the same, nor are they entirely distant from one another. They are like two overlapping circles; where the circles overlap the individual experiences are seen which influence the way one thinks, feels, and behaves.

If we are spiritual, our attitudes and environment of heart are perfect enough for God to come into our hearts. Once God dwells in, the fragrance will radiate from us to others. God is there to protect, direct, and correct us.

Heaven Television

RIMA
BABY

Dear Readers in Christ,

Below are records of an interview that I conducted in Heaven. It speaks from a man who had witnessed the presence of Christ during his time on earth. I recall the Lord describing his servant, David, as a man after my own heart (Acts 13:22). I am keen to publish his life story because his faith and confidence in the Lord will inspire future readers on earth.

This interview should not be just read but believed. We see a deep surrender to Jesus Christ in David's life, as he can purify us from every sin (1 John 1:7).

Yours sincerely,
Angel Gabriel

Sitting in the 3rd Heaven, Angel Gabriel walks to greet David (2 Corinthians 12:2).

Angel Gabriel: David, I hope you are well in Christ. What have you been busy with?
David: I've been playing the harp for the Lord during our worship (1 Samuel 16: 14:23), and after hours, been praying three times as my dedication to the Lord (Psalms 55:17). I hope you are also busy, Gabriel?

Angel Gabriel: Yes, indeed, for the Lord has instructed me to compile a set of testimonies for his readers on earth.

David: And what will this book do?

Angel Gabriel: I believe it will touch many people's lives – we hope that all humanity finds Joy in receiving Christ as their Saviour. And indeed, I can make use of your testimony to help.
David: More the merrier – I am ready to begin when you are.

Angel Gabriel: David, could you please introduce yourself and narrate your past life to the readers of the earth?
David: My name is David, and I am an Ephrathite from Bethlehem, Judah. I am the youngest son of my father, Jessie. Being born into

a family of eight, my father found it difficult to raise his sons as we struggled for the means to live. Fortunately, three of my brothers – Eliab, Abinadab and Shammah, were in the army of Saul, so this provided our necessities. As the youngest, my father had placed me to look after the sheep. I remember those days when wild bears and lions would attack my sheep, and I, using my bare hands, would kill them all.

Angel Gabriel: What was the turning point in your life?
David: Some months later, we had a surprise visit from Prophet Samuel. My father, Jesse, trembled with fear and asked whether this was a peaceful visit (1 Samuel 16:4). To my father's surprise, he learnt that one of his sons would be the King of Israel. My father burst into joy, thinking they would be no more famine. I, however, was left to take care of the sheep. I did not question when my father stopped me, and I carried on with my usual duties.

Angel Gabriel: Were you hurt when you were left behind?
David: I must say I was, for I was curious about what this visit means. But looking back, I can happily say, though my father and mother may forsake me, the Lord will receive me (Psalms 27:10).

Angel Gabriel: And then what happened next?
David: A short while, I was called by some men who carried me to the Prophet Samuel. Perplexed and Lo! I was soon anointed with Olive oil to proclaim as a King. Let me tell you, there is a living Jesus Christ who will raise you. Even my family underestimated my abilities, but Christ wants someone who can forever love him earnestly. Jesus Christ had abundantly showered his blessings upon me. He gave me the strength to defeat Goliath; he enriched my wealth and offered me children and victory in all my battles.

Angel Gabriel: Christian Life is not a bed of roses but a path of thorns. David, do you agree with this statement?
David: I certainly do, Angel Gabriel! I have encountered many problems in my life. I remember the day I struck Uriah and became responsible for the death of my child. I cried, "My God and My God, why have you forsaken me?" (Psalm 22:1). Troubles continued in the royal courts - my son Absalom murdered Ammon and then tried to overthrow me from my kingdom. How accurate was the Lord's command - "Your family will never have peace." (2 Samuel 12:10). But during those dark days, the Lord's presence was with me. Blessed is he, whose transgressions is forgiven, whose sin is covered (Psalm 32:1).

Angel Gabriel: David, what do you want to say to the readers of this earth?
David: Be ready to take up the cross! Our Christ had done the same way upon his crucifixion. But, situations will arise when the cross is heavy to bear. However, they will be situations where someone will take the heaviness for you. I want to do the same as Simon of Cyrene held Jesus's Cross.

Angel Gabriel: Now that you have listened to the testimony of David and understood the sweetness of Christian life, Jesus Christ reminds us that it is never too late to experience his salvation. He is waiting for everyone to repent and turn away from their sins. Jesus Christ strives for us all to become his witnesses.

So, I ask the future readers: Will you surrender your lives to Jesus Christ?
The End.

Holy Qurbana

IN THE ANTIOCHIAN SYRIAN CHURCH

The belief of mystical presence in the Holy Qurbana was followed from the early centuries in the Church.

ROJIN ROY

The Antiochian Syrian Church believes and celebrates Holy Qurbana (etymologically, Qarab means 'to draw near') as the queen of sacraments. This is because of the belief that in the Holy Qurbana (Holy Offering), we experience the mystical presence of God which is real. Of the seven sacraments in the Church namely Baptism, Holy Moron (Confirmation), Holy Qurbana (Eucharist), Reconciliation, Marriage, Ordination and Anointing of the sick, except anointing of the sick, all the sacraments are celebrated inside the Church building (Palli). Through these sacraments, the faithful of the Holy Church receives the invisible grace of God. However, in the Holy Qurbana, God himself is present who took human form through our Lord Jesus Christ.

Holy Qurbana – The Mystical Presence of God

The fundamental teaching of the Antiochian Syrian Church about Holy Qurbana is the mystical presence of God. It is not something one can prove scientifically, but it is something mystical. God is beyond the human comprehension, yet He chose to be revealed to us through His Son, Jesus Christ. The 'Mystical Presence' of God is fundamental to the Oriental Churches. This teaching about the Holy Qurbana makes the Oriental Churches unique. Jesus Christ is present in the Holy Qurbana in a true, real and substantial way and it is a mystery. The Holy Qurbana is celebrated for all the members of the Church – both the departed and the living faithful.

The belief of mystical presence in the Holy Qurbana was followed from the early centuries in the Church. It is evident from the writings of the early Church Fathers like St. Ignatius of Antioch (AD 110), Justin Martyr (AD 151), Irenaeus (AD 189), Tertullian (AD 210), Hippolytis (AD 217), Origen (AD 248), Cyprian of Carthage (AD 251), Aphraahat the Persian Sage (AD 340), St. John Chrysostom (AD 344), St. Cyril (Koorilos) of Jerusalem (AD 350), St. Athanasius of Alexandria (AD 367), St. Ephrem of Nisibis (AD 373), St. Ambrose of Milan (AD 390), St. Augustine (AD 405) and in the Council of Ephesus (AD 431). However, the difference with other Churches is their

teaching in the mode of Christ's presence in the Holy Eucharist.

Mode of Christ's presence in the Holy Eucharist in Roman Catholic and Protestant Churches

The Roman Catholic Church uses the term 'transubstantiation', which was widely used after the Fourth Council of Lateran (1215). With the influence of Aristotelian metaphysics, the Roman Church teaches that whole substance of Bread and Wine changes into the substance of Body and Blood of Christ.
Swiss Protestant reformer Huldrych Zwingli (1531) held the idea of 'memorialism' that Eucharist is purely symbolic representation and commemorative ceremony. Lutheran Churches uses 'consubstantiation' (1536) – Christ's body and blood coexist with the consecrated bread and wine. Anglican Church uses 'Receptionism' (1867) to teach that the bread and wine remains unchanged after consecration but the faithful receives body and blood of Christ by faith, 'sacramental gift by faith'.

Unlike the Antiochian traditions, all these teachings are later developments and the Antiochian Church rejects these Protestant teachings and considers as heretical doctrines.

Holy Qurbana in the Antiochian church
Human beings come in union with their creator, God, through the Holy Qurbana. Antiochian Church traditionally celebrates Holy Qurbana with the leavened bread which symbolizes the continuity from the Last Supper of the Lord. In the Bible Melchizedek, the king of Salem (Gen 14:18) was the first person to offer Bread and Wine to God, though we come across various offerings in the Old Testament starting from Abel (Gen 4:4), Abraham (Gen 22:1-13), Passover (Exo 12:21-23), Jephthah (Jud 11:31-40) and Samuel (1 Sam 7:9-10). In the New Testament Christ offers Himself to His Heavenly Father with His crucifixion and death. In the liturgical celebration of the Holy Qurbana, we commemorate the nativity, baptism, crucifixion, death, resurrection, ascension and the second coming – the "God is with us' experience - Emmanuel experience (Matt 1:23).

The liturgy of the Holy Qurbana in the Antiochian Syrian Church
The Holy Qurbana covers the Old Testament events in the preparatory service. The public service covers the New Testament life events of Jesus Christ namely, Incarnation, Baptism, Public life and proclamation of the Word of God, The Last Supper, Crucifixion, Death and Resurrection, Ascension and the Second Coming.

- Preparatory Service (Thuyobo): Holy Qurbana begins with the preparatory services which consists of the order of Melchizedek and the order of Aaron which is done privately inside the closed veil. Malchizedek is seen as the prototype of Jesus Christ.
- Public Service (Trisagion, Readings of the Bible, Evangelion, Promeon, Hoosoyo and Sedro, Blessing of the Censer, the Nicene Creed, The Kiss of Peace). The public service symbolizes the Incarnation, Baptism and Public life of Jesus, proclaiming the Word of God. The faithful who meditates the Word of God and teachings of the apostle, repents and pray for forgiveness (Hoosoyo), reconciles with God (Nicene creed) and with fellow beings (Kiss of peace).
- Anaphora (Bowing of Head, Benediction, Eucharistic Prayer, Celebration of Holy Qurbana, Anamnesis – Sacrificial Memorial, Invocation of Holy Spirit, Diptychs - Thubden, Jesus's Passion, Death and Resurrection, Lord's prayer, Elevation of Holy Mysteries) Anaphora is lifting humans towards God to experience the mystical presence of God through the

Last Supper, Crucifixion, Death, Resurrection, and Ascension into Heaven.

- Concluding Prayers (Hymn of Eucharistic Devotion / Communion of the Saints – Dhoopa Prarthana, Second Coming, Prayers of Thanksgiving, Receiving of the Holy Qurbana). Along with Mother Mary, Saints, Departed Fathers of the Church and all the Departed Faithful, the Church is proclaiming the Second Coming of Jesus Christ. All the prayers in the Holy Qurbana are addressed to God, the Father, except in the thanksgiving, which is to God, the Son.

Conclusion

Jesus Christ founded the Holy Qurbana in His Last Supper. The Antiochian Church believes that the Holy Qurbana is celebrated in the presence of all the departed and the living faithful of the Church. It is evident from the great intercession prayers (thubden, etymologically means again), the first three prayers are for the living - namely Spiritual Fathers, faithful and rulers and the last three prayers are for the departed – Mother of God and Saints, Spiritual Fathers and faithful departed. Thus, we pray for the remission of sins of both the departed and living faithful. The Antiochian Holy Qurbana symbolizes cosmic worship – the presence of the Heavenly congregation with all the creations, the Church, represents not only the departed and living faithful but also the generations to come. It is the representation of worship in Heaven. By participating and receiving the Holy Qurbana the faithful become worthy of eternal life.

Lead them to Jesus

Children are a gift and blessing from God. Take a moment to think about our own story. Think about our family of origin. How did God use the circumstances in our life to bring us to ourselves? How can we lead them to Christ? This is all the essence of who we are - it is a story our children need to hear.

JOBIN
K JOSE

Let's try to taste the love of Jesus to his children...

When we communicate to children that we are "going to learn about Christ," we are expressing our desire to become closer to Him or discuss topics related to Him. However, is this approach effective and beneficial?
Jesus said, "Let the little children come to me," and He meant it!

Jesus should be the One at the centre of a child's world. Children should aim for Jesus. They should aim to establish a personal relationship with God and to receive God's Grace! But that's easier said than done. When children are asked to draw something, most drawings will have a house, a tree, and a smiling sun. In a young child's world, Jesus is not usually in sight. So how do we help children draw Jesus into their pictures? How do we connect them with Jesus when they do not see Him?

Bible engagement should be Jesus engagement. When we explore the Bible with children, it should never be like a history lesson being taught to them. When we ask a child to open the Bible, it is not about getting near to Jesus. It is about them feeling the presence of Jesus! They should feel that they are in the arms

of Jesus and whatever happens He won't let go off them.

So how do we help children meet Jesus? They cannot book an appointment to visit Him. Jesus lived on earth more than 2,000 years ago. Meeting Jesus is not easy, but it is possible. Children should tend to visualize the invisible. With encouragement and guidance, they can go beyond the limits of their current knowledge, environment, and reality.

Let us progress from telling children about Jesus to helping them meet Jesus. Meeting Him is far better than learning about Him. When we learn about someone, it is remote and impersonal. But when we meet someone, it is up close and personal. When it is up close and personal with Jesus, that is when transformation happens.

Narration of our personal Jesus
Children are a gift and blessing from God. Take a moment to think about our own story. Think about our family of origin. How did God use the circumstances in our life to bring us to ourselves? How can we lead them to Christ? This is all the essence of who we are - it is a story our children need to hear.

There is a difference between knowing Jesus and knowing about Jesus. We should enjoy telling our children aspects of our own faith story in the context of the age they are, the experiences they are facing and how we felt Jesus guided us when we were encountering similar situations.

Help our children to understand that Jesus loves them with an everlasting love. Teach our children how Jesus conquered death once and for all, by rising from the grave. He lives eternally.

"You will seek me and find me when you seek me with all your heart". We must share with our children that meeting Jesus starts with a desire to see Him. When children give their love and devotion totally to Jesus, that is when they will be able to see Him.

One Step Closer to Jesus
The first representation a child has of God is their parents. Showing them Christ in our everyday life, is essential to them, taking one step closer to Jesus every day.

Parenting is one of God's most important callings. Only Jesus achieved perfection, thus God does not expect parents to be perfect. He encourages us to look to Christ, the forerunner and perfecter of our faith, and to follow his footsteps as best we can, seeking his guidance. By creating a sense of belonging and connection, we can help to keep our children engaged and committed to their faith.

One of the best things that we can do as parents is to establish the habit of one-on-one time with each of our children. It can be daily or weekly, but it needs to be built into our life rhythm. A failure to establish this time will leave you saying later in life, "I should have done that."

Grow in Jesus
"Direct your children onto the right path, and when they are older, they will not leave it"

Grow in Jesus means grow in fruits of the spirit. The good fruit that grows in our children's lives as a result of being with Christ is love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, and self-control. The fruits of the Spirit are not a to do list. Just like we cannot tell an apple tree to try harder to bear fruit, we cannot tell our kids to try harder to bear spiritual fruit. Fruit is produced slowly, almost invisibly.

We can nurture and help bring out the fruits of the Spirit that already reside in our children's hearts. It is a powerful and humbling honour as a parent to help nurture the fruits of the Spirit that already resides inside them. This establishes in their hearts and minds that it is

God's power working in us that allows us to grow in the fruits of the Spirit and I am a child of Jesus Christ. I will admit, we are too busy to focus our time and attention on our children's personalities, development and behaviours and skills but at the same time we have a sense of duty to teach and nurture our children for the qualities that matters most to God. We can pray that our children would grow in the fruit of the Spirit, but ultimately only God and the Holy Spirit has that power.

No shortcuts. Now Is the Time

There are no shortcuts to real life. Jesus' story is remarkable and unique. When we share the story of Jesus with children, we should reveal how life comes at a cost. There's no easy street. Someone must pay. This is love - not that we loved God, but that he loved us and gave his one and only Son for our sins. Hence the bad news about Jesus' death on a cross is good news! Jesus paid the ransom that sets every child free from sin, so they can embrace and enjoy abundant life.

A relationship with Jesus starts with children seeing Him as the marvellous creator, pure source, and the perfect example of life. As children experience life as a fantastic adventure with Jesus, their relationship develops. To strengthen the relationship, we should assure our kids that they could talk to Jesus at any time; He is just a thought away and always with them. It will add to the confidence of the children, if they see their parents kneeling in front of God! They should experience that their parents ask everything to God first and makes every decision with him! It will reassure them that their God is a Good God! He is so near to us, so dear to us, so real to us! Finally, "My parents' God, mine too"

Parents have discovered that the longer the wait to discipline their kids, the harder it gets. Now is the time to prioritise what is most important. I am thankful and grateful that God has given me a chance to nurture my children in His way. My prayer is that when we look at our children, we will see what God sees, hear what God says, and act accordingly to equip our children for God's calling in their lives. He calls them to be disciple-making followers of Jesus.

For I know the plans I have for you,' declares the Lord, 'plans to prosper you and not to harm you, plans to give you a hope and a future- A blessed Assurance for all of us!

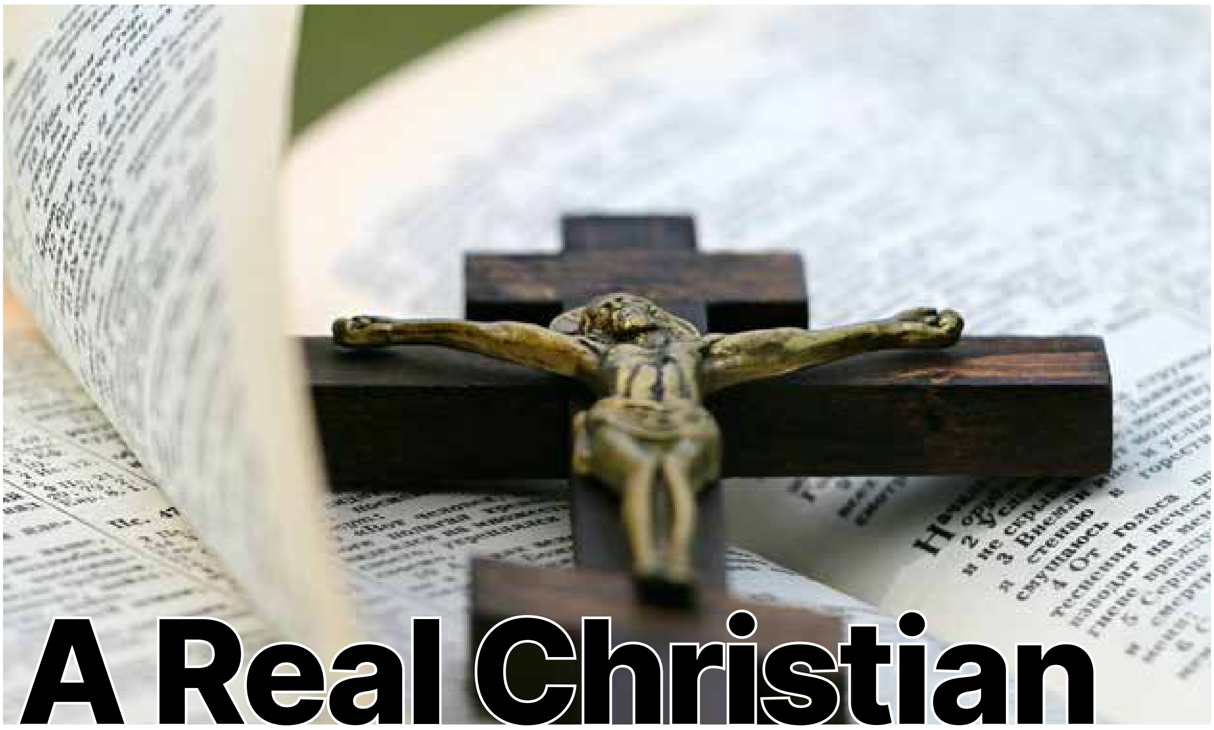

A Real Christian

The word Christian is used again in the New Testament in Acts 26:28. In Verse 28, King Agripa asks Paul whether he would be able to persuade him to become a Christian in such a short time.

LALSON MATHEWS

The disciples of Jesus were called Christians first at Antioch (Acts 11:26). This was the first mention of the word "Christians" in the Bible. This represents the earliest journey of the gospel from the Jewish world of Jerusalem to the Hellenistic world of Antioch. Within a decade, a completely new community bearing the name of Jesus Christ came into existence in Antioch. We, the Jacobite Syrian Orthodox Christians are the adherents of the Christian faith which was established in Antioch. St. Peter who founded the Syrian Orthodox Church in Antioch in AD39 became the centre of Christian culture.

The word Christian is used again in the New Testament in Acts 26:28. In Verse 28, King Agripa asks Paul whether he would be able to persuade him to become a Christian in such a short time. Verse 29 is Paul's reply to king Agripa, "Short time or long—I pray to God that not only you but all who are listening to me today may become what I am, except for these chains." Verse 29 comprises of the definitions of a true Christian. First of all, Paul proclaims that he is a Christian (... may become what I am). Secondly, he strongly believes that anyone who is listening to the gospel may become a Christian except the inanimate (the chain he was tied on to). Thirdly, his belief is based on his prayers. When Paul proclaimed that anyone who listens to the gospel of God may become who he is, it is ideal to know who Paul is, and who he was prior. Out of 27 books in the New Testament,

13 were attributed to Paul and half of the 'Acts of Apostoles' deals with the life and works of Paul. All this comes from a man who spent half of his life persecuting Christians in Jerusalem. On his way to Damascus, God revealed his Son to Paul (Galatians 1:16) and he saw Lord (1 Corinthian 9:11). The transformation in his life from the state of confronting God to upholding God made him a true Christian. He has got the spirit of God within him.

To get God within him, Prophet Jeremiah ate the word of God. Jeremiah 15:16; "when your words came, I ate them." God's word is spiritual food. Similarly, God pleads to his people in Isaiah 55:2-3 to listen to him; "Listen, listen to me, and eat what is good, and you will delight in the richest of fare." Eating God's words shall make us true Christians, as Paul converted gentiles to Christians through the Gospel of God. Our actions and belief shall always be based on prayers as Paul did, because prayer is the most powerful weapon that strengthens us to keep up with struggles that come across our daily life.

The third use of the word Christian in bible is in 1 Peter 4:16. And this is about how true Christians suffer in their life, according to Peter the apostle. The bible verse states that "However, if you suffer as a Christian, do not be ashamed, but praise God that you bear that name." The name 'Christian' is an honourable title to carry. It indicates our identity in Christ and our place in God's family. The message from this verse also implies that we must act as Gods own people.

The three bible verses relating to the word Christian carries diverse meanings. A Christian is a person who has received Christian baptism and is believer of Jesus Christ and Christianity. But the most important aspect of being a true Christian is being able to reflect the behaviour and hear of Jesus Christ. If anyone does not have the spirit of Christ, he does not belong to Christ (Romans 8:9). A true Christian shall resemble Jesus Christ and the character shall be displayed in both faith and action.

For your
personal
insurance
requirements
please
contact

Julie Ithappiri
027 839 1923

VJ ASSOCIATES LTD
(Financial & Consultancy Services)

Julie Ithappiri | 0278391923
julie@vjassociates.info

Queen of Sacraments

The Holy Qurbono

The public celebration of the Holy Qurbono reenacts nine important events from the birth of our Lord Jesus Christ to His glorious second coming.

GEVARGIS M. THOMAS

The Syrian Orthodox Church has given the title “Queen of Sacraments” to the Holy Qurbono out of the seven holy sacraments of the Church. While attending the Holy Qurbono all our five senses are involved in worship. We see, hear, smell (incense), touch (kiss of peace) and taste (partaking the holy mysteries) during the worship. The celebrant first enters the altar and turns toward the laity and with his hands outstretched he asks the first shubqono. During this shubqono, the celebrant asks for the forgiveness and prayers of the people for the Lord to accept his offering. The celebrant asks shubqono a total of three times before partaking the Divine Mysteries. Before the public celebration of the Divine Liturgy the celebrant offers two sets of preparatory prayers called Tuyobo (Liturgy of preparation of the Altar). The first preparatory order is the Order of High Priest Melchizedek (use of bread and wine) and the second preparatory order is the Order of Aaron (offering of incense). It is important to note that if we wish to give our names to be remembered during the service or to give the names for memorial service (▯anidé) it should be given before the celebrant enters the altar. During the Tuyobo we observe that the sanctuary is veiled, this symbolizes the Old Testament era when Christ was not yet revealed. The sanctuary is always veiled when Christ is not with us and the veil is only drawn when Christ is with us.

The public celebration of the Holy Qurbono reenacts nine important events from the birth of our Lord Jesus Christ to His glorious second coming. The public celebration (Part One) of the Divine Liturgy begins with Ma▯nitho of Patriarch St. Severus (Nin Mathavu visuddhanmar...), at this moment the sanctuary curtain is drawn, and the celebrant censes the sanctuary.

This symbolizes the birth of our Lord in Bethlehem. The celebrant represents Christ, the High Priest, the mshamelyono (the deacon holding the censer) who leads the procession, with a candle, represents John the Baptist and other acolytes holding candles and fan (marwahto) represent the Apostles and disciples of Christ. We observe the deacon holding the candle walk backwards during the procession, this symbolizes John the Baptist ending his ministry and handing it over to our Lord Jesus Christ. After the Ma□nitho we chant the Trisagion. This is addressed only to our God and Savior Jesus Christ. Following the Trisagion, we have the scripture readings appropriate for that day. The first reading is from the Acts of the Apostles or a General Epistle. The second reading is from St. Paul's Epistle. After reading the Epistles we have reading from the Holy Gospel appropriate for the day. In the early Church the sermon on the Gospel reading of the day was given right after the reading, but now it is customary to be delivered after the liturgy concludes. However, sermon on the Holy Gospel is an indispensable part of the Divine Liturgy.

The prayer of atonement (Husoyo) reflects on themes such as Christ's incarnation, redemptive passion, etc. The celebrant recites the Proemion appropriate for the day followed by the general absolution prayer (usually only said during the Holy Qurbono) and Sedro appropriate for the day. During the Proemion the celebrant places incense in the censer and the mshamelyono censes the altar, the celebrant, others in the sanctuary and the people. The blessing of the censer is the next important event we witness during the service. This symbolizes the baptism of our Lord Jesus Christ. Prayers during the blessing of the censer confess faith in Holy Trinity. The four chains of the censer, held by the celebrant during the blessing, symbolize the Holy Trinity. Two chains are held together as the celebrant says, "Holy is the Holy son" (Qadish bro Qadisho) to symbolize the divinity and humanity of Christ. The Creed is then recited while the deacon goes down to the nave censing the people. According to the tradition of the Church when the deacon censes the people, the people who have not yet been baptized and all non-believers are required to leave the Church. The Creed is the confession

of faith proclaimed by the Fathers of the early Church at the Synod of Nicaea. During the recitation of the Creed the celebrant washes his fingertips and after a silent prayer asks for the second shubqono, the washing of the fingertips symbolizes purification of sin which makes the celebrant worthy to handle the Divine Mysteries and offer the living sacrifice. The celebrant then kneels before the altar and prays for the remission of sins and acceptance of his offering. He makes the sign of cross with his right thumb on the altar remembering the names of those for whom special prayers have been requested, the faithful people attending the service should also remember the names they had given and pray during this time.

The celebrant steps on the dargo (step) symbolizing entering into the Holy of holies (Part Two). This is followed by the kiss of peace. During the prayer of unveiling of the Shushefo the celebrant lifts up the shushefo and waves it three times over the Divine Mysteries saying a silent prayer. This symbolizes the Transfiguration of our Lord Jesus Christ. Until this moment the Holy Mysteries were veiled with shushefo, only after the Transfiguration we observe the paten and chalice on the altar. The celebrant then gives first benediction (rushmo) in the name of the Holy Trinity (also referred to as Apostolic benediction). The next major event that we observe in the service is the Institution of the Holy Mysteries. We should meditate the events that took place during the Lord's last supper at this instance. The celebrant consecrates the Eucharist narrating the words of our Lord Jesus Christ at the Last Supper. The celebrant narrates the priestly sacrifice our Lord accomplished in the upper room. By tradition, the words of Institution are said in Syriac. Then the celebrant tells the prayer recalling our Lord's command at the Last Supper "... do this in remembrance of Me until I come" (□damo dotheno), at this time the spoon and cushion are raised together and lowered in a flash, reminding the faithful of the Lord's second coming which will happen like a flash of lightning. The celebrant then invokes the descent of the Holy Spirit

(Epiclesis) by hovering his hands over the Mysteries. The celebrant then recites a prayer similar to prophet Elijah's prayer ("Karthave ennodutharamarulaname..."), after which the celebrant flutters his right hand over the paten and chalice separately, symbolizing the hovering of the Holy Spirit. At this instance the Holy Spirit perfects the bread as the Holy Body of our Lord and the mixture of wine and water as the Holy Blood of our Lord.

Canons of the Book of Life (Diptychs or Tubdén, Part Three) is recited by a deacon standing behind slightly to the left of the celebrant, facing the altar. A total of six Canons are read. The first is the Canon of the Living Church Fathers. The second is the Canon of the faithful brethren, during this time we should remember the names of the people we had given for the special remembrance. The third is the Canon of the secular rulers. The fourth is the Canon of the Mother of God and the Saints. The fifth is the Canon of the Fathers and Teachers of the Church who have fallen asleep in Christ. The sixth is the Canon of the Faithful Departed, during this time we should remember the names of the faithful departed we have given for remembrance during the Divine Liturgy. The first three Canons are recited for the living, while the last three Canons are recited for those fallen asleep in Christ. Following the reading of the Canons we should remember the redemptive passion, death, burial and resurrection of our Lord Jesus Christ, when the earth was engulfed in darkness. The celebrant gives the second benediction in the name of only our Lord Jesus Christ because at this instance we remember how Jesus Christ pacified the mourning women while carrying His Cross. During the Fraction the sanctuary is veiled. We should stand in reverence at this solemn occasion. When the celebrant raises the bread to declare the resurrection of our Lord from the Tomb, a bell is rung.

The veil is drawn, and we recite the Lord's Prayer (Part Four). The celebrant then gives the third benediction before the elevation of the Divine Mysteries. The elevation of the Divine Mysteries symbolizes the ascension of our Lord Jesus Christ into heaven. Immediately following that we remember the Holy Pentecost when the celebrant recites "The One Holy Father is with us, ... The One Holy Son is with us, ... The One Holy Spirit is with us, ...". After placing the paten and the chalice on the tablitho and covering the Holy Mysteries, the celebrant descends from the dargo and burns incense in the censer. The celebrant then asks the third shubqono before partaking the Divine Mysteries during which the sanctuary is veiled. The veiling of the sanctuary symbolizes this age in which the Church awaits the second coming of our Lord.

The Procession of the Holy Mysteries symbolizes the second coming of our Lord Jesus Christ from the east. The sanctuary is unveiled, and the celebrant turns to his left and descends from the altar step with the paten and chalice. The unveiling of the sanctuary, at this moment, symbolizes the second coming and the day of judgement. The deacons and acolytes accompany the celebrant in the procession with lit candles and fans symbolizing the tumultuous second coming of the Lord with trumpets accompanied by the angels. The celebrant finally turns to his left and returns to the altar and places the Holy Mysteries on the altar.

A prayer of thanksgiving (Part Five) is said before the conclusion (Hutomo). The celebrant chants the concluding hymn appropriate for the day. Following the Hutomo, the celebrant turns to the faithful and blesses the congregation. The faithful usually partakes the Divine Mysteries after the dismissal benediction, but in the early Church the Holy Communion was given to the faithful during the procession of the Holy Mysteries. The Holy Eucharist binds us with the Lord, forgives our sins, raises us from death, and grants us eternal life.

Reference

"SERVICE BOOK OF THE HOLY QURBONO According to the Rite of the Syriac Orthodox Church" New Jersey, USA: Liturgy Publications, 2017

The Person and work of Christ
Oriental Orthodox Faith

Since the believers belonged to various philosophical, linguistic, cultural ,geographic and religious backgrounds they understood the biblical statements differently and there came up controversies about the definition on the Person and Work of Christ.

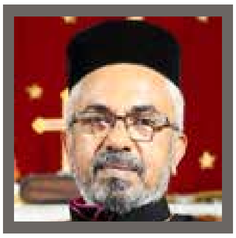

VERY REV. DR. JOSEPH ZACHARIAH MARAMKANDAM

Some Introductory Remarks
Oriental Orthodox Churches are also known as Non Chalcedonian Churches. They were also called by other churches as Monophysite Churches. Syrian Orthodox Church, Coptic Church, Ethiopian Orthodox Church, Armenian Orthodox Church, Indian Orthodox Church and Eritrean Orthodox Church belong to this group. They have a unique way of expressing their faith about the Person and Work of Christ.

Both these topics ("The Person" and "The Work") are integrally related to each other. The doctrine of the Person of Christ evolved in relation to the work and his person has appropriated attributes to fulfill his mission.

The primary source for anyone these days to know about Christ and his work is the Bible. But it has to be born in mind that the aural traditions and apostolic teachings are the sources for the various biblical presentations and the resultant faith formations. On the basis of the biblical presentation the believing community believed that Christ is Perfect God, Perfect Human, Messiah, Logos, Prophet, High Priest, King, Savior, etc. These formulations evolved different perspectives and developed fundamental difference in almost every point.

Later Controversies
Since the believers belonged to various philosophical, linguistic, cultural ,geographic and religious backgrounds they understood the biblical statements differently and there came up controversies about the definition on the Person and Work of Christ. The fathers of the second, third and fourth centuries had to really struggle a lot to adequately defend the biblically stated faith formulations. Before looking at those controversies let us just take note of the two parallel but opposing theological trends of that period.

Two major centers of theological study and discussion were Alexandrian School and Antiochian School. The first one was generally with allegiance to platonic mystic philosophical influence focusing on the transcendence of God and introducing the thought of logos sarx (word – flesh) Christology and the Antiochian school was influenced by Aristotilian rational humanis-

Photo: Alem Sánchez

tic philosophy which paved way for logos anthropos (word- human) christology. Both schools had their specific ways of approaching theological issues.
In this back ground several types of controversies arose.

The major one was Arianism.
Arius said that the S on is subordinate to the Father. There was a time when the Son was not. So the Son is created. This argument is against the accepted faith and so a Council was summoned in Nicea in 325 AD to decide on this and the Nicene Creed is the answer. Arianism was declared a heresy and Arius was excommunicated.

Apollinarianism
Apollinarius believed in a three tier anthropology ie human consists of body, mind and soul .He tried to create an easy formula for the Union of Human and Divine by inserting the Logos as soul of the Human in Christ. This was not acceptable and Apollinarius was condemned as heretic.

Eutychianism
Eutyches was an old monk who favored the Alexandrian school. He is alleged to have said " ...after the birth of our Lord Jesus Christ I worship one nature, namely that of God made flesh and become man." He vigorously repudiated the suggestion of two natures in the incarnate. It is unscriptural and against the teaching of the fathers. He is born of the Virgin and was at once perfect God and Perfect Human. He denied having said that His flesh came from heaven, but hesitated to say that He was consubstatial with us. Eutyches was condemned as heretic.

Nestorianism
Nestorius was the Patriarch of Constantinople since April 428.He was an Antiochene in Christological allegiance. He was deeply influenced by the teachings of Theodore of Mopsuestia. He questioned the propriety of calling blessed virgin Mary Theotokos (Mother of God) . Instead he favored anthropotokos (mother of man). The argument behind this is the contention that mother Mary gave birth to Jesus , a man not God. The contention received a lot of support in Constantinopolitan Patriarchate. However

the Alexandrian Patriarchate , Antiochian Patriarchate and the Roman Pope were against it and Nestore and his position were declared heretic. But this gave rise to another dispute regarding the person of Christ. The existing faith is that Jesus Christ is perfect God and perfect human . This dispute was about the coexistence of the two natures in one person Jesus Christ. One argument was that the two natures, divinity and humanity existed side by side in the person of Jesus Christ with out mixing, confusion, addition or reduction. There were two natures before coming together and they continue as two natures after the coming together. This argument was led by the Pope of Rome and supported by Easterners of the Constantinoplitan patriarchate. This position was later known as dyophysites (meaning two natures).

The counter argument was : Jesus Christ is perfect God and perfect human. He is from these two natures but after their union there is only one nature which is the "one incarnate nature of Word of God"(mia physis tou theou logou sesarkomene)

This formula was designed by St.Cyril of Alexandria. This position was also explained as "hypostatic union" by St.Cyril. This position was later called as monophysites (meaning one nature.). The Oriental Orthodox Churches hold on to this position.

Salient Points of this position:

Jesus Christ is Perfect God and Perfect Human. He is from two natures. Humanity and Divinity. These natures were different. Impassable and also passable. With the union there occurred no change, mixture, or confusion. No reduction or addition to both the natures. Neither humanity was swallowed by divinity nor divinity changed in to passable humanity.

The union was hypostatic.- The humanity of Jesus acquires hypostatic status only in and through the union with divinity which happens in the womb of virgin Mary . Virgin Mary gives birth to God-Man Jesus Christ. That is why we designate her as Mother of God. The words and deeds of Jesus Christ cannot be attributed to the two natures but to the one incarnate nature.

Why mia physis (one nature) ?

This leads us to our soteriological concept. Of course all the biblical images of Christ and His work and the salvation effected through Christ, are made use of by us in our liturgical expressions. But there is a trinitarian emphasis aimed at projecting the trinitarian involvement. Understanding the "Oneness" in "Trinity while being three as mutual inclusiveness (perichoresis) is essential to understand the mystery of incarnation also.
According to St.Cyril, self emptying (kenosis)really happens only if Son unites with humanity and takes up humanity as His own and consequently the impassible God suffers and dies on the cross in flesh which was made his own. Only such an incarnation can work out salvation. It has to be noted that even this self emptying is to be understood as revelation of divine nature in a different perspective where God does not loose any of the divine but revealing the capability of giving without loosing. Secondly , our most favored theory of atonement is deification (deification of humanity). " Christ honored humanity, which he had taken up and elevated it into his divine substance. Thus the idea of redemption and salvation demands the deification of Christ's human nature."

Conclusion

It may please be understood that the insistence of the Oriental Orthodox Churches on this Christological position is due to their specific understanding of the work of Christ and their idea of salvation through Christ. This has also reference to the mystery of Trinity and Incarnation which they carry forward to their liturgical expressions also.

എൻറെ ആത്മസ്നേഹിതൻ

നിതിൻ തോമസ്

ഉറച്ച മനസ്സും ഉദിച്ചൊരാത്മാവും പേറി
കനത്ത കാൽവയ്പ്പിൽ ഭീതിതൻ കടൽ ചാടി,
വിശ്വാസത്തോടെൻ പാദചാരം, കേവല കാഴ്ചയാലല്ലാ...
എൻ നാഥൻ, എൻ വെളിച്ചം
എൻ പാറ, എൻറെ ആത്മാവിൻ അഭയവും!

എനിക്കു നേർവരുന്ന ദുഷിച്ചോരസ്ത്രങ്ങൾ
കടുത്ത പ്രത്യാശയാൽ തടുത്തു ഞാൻ എളുപ്പത്തിൽ
അങ്ങേ സന്നിധി എൻ ആശ്രയം, മറ്റു ശക്തിയിലല്ലാ...
ദയാപരൻ, നന്മസ്വരൂപൻ,
യേശു എൻറെ ആത്മരക്ഷകൻ!!

മനസ്സു നീറിടുന്ന രോഗദ്രോഹങ്ങൾ
നിൻ നിറഞ്ഞ തലോടിലിൽ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തിടും
നീ എൻ മാർഗദർശി, വാഴ്ത്താൻ വാക്കുകളില്ലാ...
എൻ യേശു, എൻ ജീവൻ,
എൻറെ ആത്മസ്നേഹിതൻ!!!

ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗം

ബന്ധത്തിന്റെ വില അറിയണമെങ്കിൽ ഒറ്റപ്പെടണം.
സ്നേഹത്തിന്റെ വില അറിയണമെങ്കിൽ അനാഥനാകണം.
ജീവിതത്തിന്റെ വില അറിയണമെങ്കിൽ മരണത്തെ മുഖാമുഖം കാണണം.
സ്നേഹവും, ബന്ധങ്ങളും, ജീവിതവും ഒരുപോലെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതല്ലേ ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗം?
....
കടപ്പാട്- സോഷ്യൽ മീഡിയ

ദൈവീക പദ്ധതികൾ

സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് ഒരിക്കലും തെറ്റ് പറ്റാത്ത ദൈവമാണ്! നമ്മുടെ ഗുണത്തിനായി ശാസിച്ചു വളർത്തുകയാണെന്ന സത്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്തുവെന്ന ഏക പുരുഷന് നിർമ്മല കന്യകയായി കൂട്ടായ്മയിലിരിപ്പാൻ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്നും മനസ്സിലായി...

ലത മാരാംകണ്ടത്തിൽ

ജീവിതത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സങ്കീർണങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളെ എതിരിടാൻ പാടുപെടുമ്പോൾ നാം അറിയാതെ ചോദിച്ചു പോകും,
എന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ?
ഈ വലിയ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നമുക്കൊരു ശ്രമം നടത്താം...

എന്റെ അമ്മയുടെ വേദനാജനകമായ ഏറെ മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം ഞാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ പിറന്നു വീണു! കൂടെ നിന്നവർ സന്തോഷിച്ചു...എന്റെ അമ്മയുടെ തളർന്ന കണ്ണുകളിൽ ആനന്ദാശ്രുക്കൾ പൊടിഞ്ഞു... ഞാൻ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു കാണും... കണ്ണടച്ച് കൈകൾ നീട്ടിക്കരഞ്ഞ എന്റെ ഉള്ളിലും ഈ ചോദ്യമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കും... അടുത്ത് നിന്നവരാരും അത് ഗൗനിച്ചതേയില്ല. എന്നാൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പദ്ധതിയായിരുന്നു... എന്റെ ഹൃദയവും ശ്വാസകോശങ്ങളും പ്രവർത്തനക്ഷമമാകുകയായിരുന്നു... ഈ പുതിയ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ ദൈവം എന്നെ ഒരുക്കുകയായിരുന്നു...ഏറെ നാൾ ഞാൻ എന്റെ അമ്മയിൽനിന്നും ചൂടാർന്ന പാലും സ്നേഹവും അനുഭവിച്ചു വളർന്നു.

പാലിൽ നിന്ന് മാറി ഖരം വായിലിട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ഭാവം വീണ്ടും മാറി. ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ അമ്മ അത് തന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു... അപ്പോഴും എന്റെ മനം പറയാതെ പറഞ്ഞതും അത് തന്നെ... എന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ?...

സ്കൂളിൽ പോയി കളിയ്ക്കാൻ മാത്രം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന എന്നെ ഗുരുക്കന്മാരും മാതാപിതാക്കളും ശിക്ഷണത്തിലൂടെ പലതും പഠിക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. എന്റെ മനസ്സിന് ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയായി. ശിക്ഷകളെ ഞാൻ എതിർത്തു. എന്നെ എന്തിനിങ്ങനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് അമ്മയോട് ഞാൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. കോളേജിൽ പഠിക്കും കാലം ഹോസ്റ്റലിൽ കരഞ്ഞു തീർത്ത നാളുകൾ... ബോധവതി ആയി തുടങ്ങിയതിന്റെ അടയാളം! അമ്മ ശിക്ഷിച്ചതും ഞാൻ "എന്തിനിങ്ങനെ അമ്മാ" എന്ന് തിരിച്ചു ഒച്ച വെച്ചതുമെല്ലാം, ഒരു വലിയ സ്നേഹസ്വരൂപന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി, മാതാപിതാക്കളിലൂടെ എന്നെ ഒരുക്കുന്നതാണെന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ മാത്രം ഞാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവും ആരോഗ്യവും ഉള്ള ഒരു യുവതിയായി ഞാൻ വളർന്നു. എന്നെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ച് യോഗ്യനായ ഒരു പുരുഷനെ ഏൽപ്പിച്ചപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ ഏറെ സന്തോഷിച്ചു, അഭിമാനിച്ചു, സംതൃപ്തിയടഞ്ഞു. അതോടെ ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം എന്താണെന്നെനിക്കു മനസ്സിലായി!

ആ ദൈവീക സ്നേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഞാൻ
കരഞ്ഞു പോയി! എന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ എന്ന
ചോദ്യഭാവം അതോടെ അസ്തമിച്ചു! എങ്കിലും
കഷ്ടതകൾ പലതായി മുന്നിൽ അവതരിച്ചു...

അപ്പോൾ സ്നേഹനിധിയായ എന്റെ ദൈവ
പിതാവിനോട് വീണ്ടും ആ ചോദ്യം ഞാൻ ആവർ
ത്തിച്ചു...എന്തെന്നാൽ "കുന്നിനൊരു തടം" എന്ന
രീതിയിൽ ക്രിയാത്മകമായി ചിന്തിക്കുവാൻ ആ
സമയങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞി രുന്നില്ല.

എന്നാൽ പിന്നീട് ഞാൻ ഇരുന്നു ചിന്തിച്ചു... പ്രാർ
ത്ഥനയിലൂടെയും കണ്ണു നീരിലൂടെയും കുരിശു
മരണം പ്രാപിച്ച പുത്രൻ തമ്പുരാനെ ഞാൻ
ഓർത്തു... ഒരു വലിയ ശക്തി അപ്പോൾ എന്നിൽ
പ്രവഹിച്ചു...

സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് ഒരിക്കലും തെറ്റ് പറ്റാത്ത
ദൈവമാണ്! നമ്മുടെ ഗുണത്തിനായി ശാസിച്ചു
വളർത്തുകയാണെന്ന സത്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കു
വാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്തുവെന്ന ഏക പുരുഷന്
നിർമ്മല കന്യകയായി കൂട്ടായ്മയിലിരിപ്പാൻ നാം
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്നും മനസ്സി
ലായി...അന്ത്യനാളിലെ കാഹളനാദത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ
കാന്തനോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെടുമെന്ന നിതാന്ത
സത്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. കളങ്കമില്ലാത്തവരായി
നമ്മെ ചേർത്ത് വയ്ക്കുവാൻ പിതാവ് നമ്മെ
കൊണ്ട്പോരുന്ന വഴികളുടെ രഹസ്യം അന്ന്
നമുക്ക് വെളിപ്പെടും. അതോടെ നാം പിതാവിനെ
അവിശ്വസിച്ചതും പ്രാർത്ഥനാ വിരക്തി കാണിച്ചതു
മെല്ലാം കണ്ണുനീരൊഴുക്കി ഏറ്റു പറയുമ്പോൾ
പിതാവ് നമ്മുടെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കും, സത്യം!

സൂക്ഷിച്ചു വിശകലനം ചെയ്താൽ ജീവിതത്തിലെ
ഓരോ കൊച്ചു കൊച്ചു സംഭവങ്ങളിൽ പോലും
ദൈവത്തിൻറെ കരുതൽ നമുക്ക് തീർച്ചയായും
ദർശിക്കാനാകും. അത് ആത്മാർത്ഥമായി മനസ്സി
ലാക്കുവാനുള്ള സാവകാശം നാം കാണിച്ച്,
ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു മുൻപോട്ടു ഗമിക്കണം;
അതിനുള്ള ഒരു വലിയ ശ്രമം നമ്മളിലുണ്ടാകണം.

അതിനാൽത്തന്നെ, നമ്മുടെ ചെറുതും വലുതുമായ
കഷ്ടതകൾ സാരമില്ലെന്നും, അവ എല്ലാം നന്മക്കാ
യി ഭവിക്കുമെന്നും സ്വയം നിരൂപിച്ചാൽ, ഭാരമില്ലാ
തെ, സന്തോഷകരമായി ജീവിക്കുവാൻ ദൈവം
നമുക്ക് കൃപ തരും. നാം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടു
ള്ള കഷ്ടതകൾ ദൈവീക പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെ
ന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുക. നന്ദിയോടും വിനയത്തോ
ടും ആ ദിവ്യ വഴികളെ വിശ്വസിച്ച്, നമ്മെത്തന്നെ
സമർപ്പിച്ചു ജീവിക്കുക.

ദൈവം അറിയാതെ ഒരു ഇല പോലും അനങ്ങുന്നി
ല്ല എന്നാണല്ലോ തിരുവചനം!

ചില വേദ
നുറുങ്ങു ചിന്തകൾ

എലിസബത്ത് തോമസ്

ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ

"നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ലാ; ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു" എന്നാണ് ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (വി. യോഹന്നാൻ,15:16). നാം ഓരോരുത്തരും എത്തി നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് ദൈവം നമ്മെ ആക്കി വച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, നമ്മെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതലകൾ വിശ്വസ്തതയോടെ ചെയ്ത്, നന്ദിയോടെ ദൈവത്തിനു മുമ്പാകെ നിൽക്കുവാനുള്ള കൃപക്കായിട്ട് ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കണം.

ഫലം കായ്ക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ

"എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും" (വി. യോഹന്നാൻ, 15:14). "കൊമ്പിന് മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ട് അല്ലാതെ ഫലം കായ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടില്ലായെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കും ഫലം കായ്പാൻ കഴിയുകയില്ല...ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും" (വി. യോഹന്നാൻ,15: 5). "ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എൻറെ പിതാവ് തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പൊക്കെയും അവൻ നീക്കി കളയുന്നു. എല്ലാം അധികഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന് ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു... നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിനും, നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളെ ആക്കി വച്ചും ഇരിക്കുന്നു".

നമ്മിൽ കായ്ക്കേണ്ട ഫലങ്ങൾ

അവ എന്തൊക്കെയെന്ന് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു- സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയ ജയം (ഗലാത്യർ, 5:23). വി. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ സ്നേഹനീതി പാടിയിരിക്കുന്നതിന്റെ അവസാനം പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: -വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം- ഇവ മൂന്നും നിലനിൽക്കുന്നു; ഇവയിൽ വലിയതോ സ്നേഹം തന്നെ. നാം സ്നേഹമുള്ളവർ ആയിരിക്കണം; അതുപോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവരും ആകണം (1 കൊരിന്ത്യർ,13)

ദൈവം തരുന്ന സമാധാനം

ലോകം തരുന്ന സമാധാനം പോലെയല്ല ദൈവീക സമാധാനം- അത് ശാശ്വതമായിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മൾ ദീർഘക്ഷമ ഉള്ളവരായിരിക്കണം. ഏഴ് എഴുപത് വട്ടം ക്ഷമിക്കാൻ ആണ് കർത്താവ് നമ്മോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ് എങ്കിലും അതിനുള്ള കൃപ തരണമേ എന്ന് അപേക്ഷിച്ചാൽ ദൈവം തരും. ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകണം. മാത്രമല്ലാ, അത് നമ്മിൽ നിന്ന് മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകർന്നു നൽകുകയും വേണം.

ജീവിതത്തിൽ ഓരോരോ പരീക്ഷകളും, പ്രയാസങ്ങളും വരുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തിൻറെ ശിക്ഷയാണെന്ന് നാം ഒരിക്കലും കരുതരുത്; പ്രത്യുത, നമ്മെ ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. പ്രയാസങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ അടുക്കുക സഹജമാണ്. പരീക്ഷകൾ സഹിക്കുവാനുള്ള കൃപ തരണമേ എന്നായിരിക്കണം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന!

ദേവാലയവും യുവാക്കളും

**ഫാ. അബിൻ
മണക്കാട്ട്**

*Vicar
St. Mary's Jacobite
Church, Hamilton*

ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും ശക്ത
മായതും ഊർജ്ജം നിറഞ്ഞ
തുമായ കാലഘട്ടമാണ്
യൗവനം. പിതാവാം ദൈവം പുത്രൻ
തമ്പുരാനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ച
പ്പോൾ പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ പ്രവർത്തന
ങ്ങൾ തന്നെ യുവത്വത്തിൽ
ആയിരുന്നു. അതിലൂടെ സകല കാലച
ക്രത്തിൽ ഉള്ളവരും രക്ഷയുടെ മാർഗം
കണ്ടെത്തുക ആണ്. അതുകൊണ്ടുത
ന്നെ ദേവാലയങ്ങളിൽ യുവാക്കളുടെ
സാന്നിധ്യവും പ്രവർത്തനവും ഏറ്റവും
അനിവാര്യമാണ്. യുവത്വത്തിന്റെ
പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് യുവജനങ്ങളെ
പ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക്
ആകർഷിക്കുക എന്നുള്ളത് ആത്മീയ
ആചാര്യന്മാരുടെയും മുതിർന്നവരുടെ
യും കർത്തവ്യമാണ്. അവരുടെ
വാക്കുകളെ അവഗണിക്കാതെ ക്രിയാ
ത്മകമായ തിരുത്തലുകളിലൂടെ
അവരെ കരുതുവാൻ സാധിക്കണം.
യുവത്വം എന്നത് തുലനാവസ്ഥ ഇല്ലാ
ത്തകാലഘട്ടമാണ്.ആ തുലാസ്
എങ്ങോട്ട് വേണമെങ്കിലും ചലിക്കുന്നു.
പലപ്പോഴും പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപന
ങ്ങൾക്ക് വശമ്മ്ത രാവുന്ന വരാണ്
യുവാക്കൾ. പ്രായത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പിൽ
പക്വതയോടെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കു
ന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെടാറുണ്ട്.
എന്നാൽ പക്വതയിലേക്കുള്ള
പരിശീലനം കൂടിയാണ് യുവത്വം. തെറ്റ്
പറ്റുന്നതിൽ നിന്ന് തിരുത്തൽ ഉൾക്കൊ
ള്ളുവാനും തിരുത്തപ്പെടുത്തിയതിന്
സംരക്ഷിക്കാനും യുവാക്കൾക്ക്
സാധിക്കണം. വാർദ്ധക്യവാന്റെ ജീവിത
ത്തിൽ മുതൽക്കൂട്ടായുള്ളത് യുവത്വ
ത്തിലെ തിരുത്തലുകൾ ആണ്.
യുവത്വം ആദർശ്യ മാതൃകകളായി
കുട്ടികൾക്കും തന്നെക്കാൾ ഇളയവർ
ക്കും സമ്മാനിക്കുവാനായി യുവാക്കൾ
ക്ക് സാധിക്കണം. അവരുടെ ദൈവിക
പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെറുപ്രായം മുതൽ
മറ്റുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദേവാലയത്തിലേ
ക്കും ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലേ
ക്കും ആകർഷിക്കുകയും അത് മൂലം
ഒരു തുടർ യുവത്വത്തെ വാർത്തെടു
ക്കുവാനും ഇന്നത്തെ യുവാക്കൾക്ക്
സാധിക്കണം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ
സഭയിലെ ഓരോ ദേവാലയങ്ങളിലും
കൂട്ടായ്മകളിലും യുവത്വത്തിന്
പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും അവരെ
ദൈവികവേലയ്ക്കായി ചിട്ടപ്പെടുത്തുക
യും ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് ആത്മീയ
നേതൃത്വത്തിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.

യുവാക്കളും ജ്ഞാനവും

ജീവിതത്തിൽ നാം നേടുന്ന
അറിവുകളെ ജ്ഞാനം എന്ന് നമുക്ക്
വിളിക്കാം. അത് ശാസ്ത്രീയമായും
അതുപോലെ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും
നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ
അറിവുകൾ നാം പലപ്പോഴും പഠനങ്ങ
ളിൽ നിന്ന് ആകുമ്പോൾ പഠനശേഷമു
ള്ള ജോലി സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന്
അനുഭവ പാഠങ്ങളുംനാം നേടുന്നു.
എന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് വിഭിന്നമാണ്
ആത്മീയ ജ്ഞാനം. ആത്മീയ ജ്ഞാനം
പലപ്പോഴും ദൈവിക വിശ്വാസത്തിൽ
നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്നതാണ്. വിശ്വാസം
പലപ്പോഴും പഠനത്തിനും ജീവിത അനു
ഭവങ്ങളിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
ആത്മീയ അറിവിലൂടെ ജീവിത സാഹ
ചര്യങ്ങളെ നേരിടാൻ യുവാക്കൾക്ക്
സാധിക്കണം. അപ്പോൾ ആണ്
ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആയി അത്
മാറുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവ് മറ്റുള്ളവ
രിൽ വചനത്താൽ തിരുത്തലുകൾ
നടത്തുമ്പോഴും അവന്റെ ലക്ഷ്യം മനു
ഷ്യകുലത്തിന് രക്ഷയാണ്.
അതുപോലെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങ
ളുടെ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം എന്നുള്ള
ത് രക്ഷ ആയിരിക്കണം. അറപ്പും
വെറുപ്പും വാശിയും ഒന്നും നിങ്ങളുടെ
പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലു
ത്താതിരിക്കണം. ആത്മീയ
അറിവിലൂടെ ദൈവിക സാക്ഷികളായി
തിരുത്തപ്പെടുവാനും തിരുത്തുവാനും
നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്ക് സാധിക്കട്ടെ
എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കു
ന്നു. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ

നാടോടികൾ

സാം മത്തായി

ഒരാഴ്ചത്തെ തിരക്കുള്ള ജോലി കഴിഞ്ഞ സന്തോഷത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ച് വൈകുന്നേരം അലസമായി ഫേസ്ബുക്കിന്റെ "താളുകൾ" പരതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അമേരിക്കയിലുള്ള സുഹൃത്തിന്റെ ഒരു പോസ്റ്റ് കണ്ടു- "ഹാപ്പി ബർത്ഡേ, വിനീത്".

പെട്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സ് അഞ്ചുകൊല്ലം പിറകോട്ടു പാഞ്ഞു... വിനീതും കുടുംബവും മനോമുകുരത്തിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നു... ഞങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ അന്ന് ട്രിപ്പ് പോയപ്പോൾ വിനീത് പറഞ്ഞ ജീവിതഗന്ധിയായ കഥ എളുപ്പം മറക്കാനാകില്ല. ന്യൂയോർക്കിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ വീട് കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നു താമസവും മറ്റും. ആ നാളുകളിൽ അവരുടെ കുടുംബ സുഹൃത്തായ ഒരു ഹൈദരാബാദുകാരൻ വിനീതുമായി ഞാൻ ചങ്ങാത്തത്തിലായി.

വിനീത് അമേരിക്കയിൽ എത്തിയിട്ട് ഏതാനും മാസങ്ങളേ ആയിട്ടുള്ളു. നാട്ടിൽ ബി.ടെക്. ബിരുദം കഴിഞ്ഞതാണെങ്കിലും സ്ഥിരജോലി ആയിട്ടില്ല. അതിനാൽ വരുമാനത്തിനായി "ഊബർ" ടാക്സി ഓടിക്കുകയാണ്. ട്രിപ്പുകളുടെ ഇടവേളകളിൽ അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ഞങ്ങളെക്കാണാൻ അവൻ വരുമായിരുന്നു. സംഭാഷണപ്രിയനായ അവന്റെ അമേരിക്കൻ അനുഭവങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാൻ ബഹുരസമാണ്. വിനീതിന്റെ സാഹോദരിയും ഭർത്താവും ന്യൂയോർക്കിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ട് ഏറെ നാളായി. രണ്ടു പേരും ഡോക്ടർമാർ. അവർക്ക് മക്കളില്ല; അതുകൊണ്ടു തന്നെ വിനീതിനെ ഒരു മകനെപ്പോലെയെയാണവർ കരുതുന്നതും. വിനീതിനും അച്ഛനമ്മമാർക്കും ഗ്രീൻ കാർഡ് തരമാക്കി കൊടുത്തത് അവരാണ്. വിനീതിന്റെ അച്ഛൻ നാട്ടിൻപുറത്തെ ഒരു റിട്ടയേർഡ് ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു. അമ്മക്ക് അധികം വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നുമില്ല. നാട്ടുനടപ്പ് അനുസരിച്ച് അച്ഛൻ മുറപ്പെണ്ണ് ആയ അമ്മയെ ജീവിതസഖിയാക്കുകയായിരുന്നുവത്രെ. ഇവർ എല്ലാവരും ചേർന്ന് താമസിക്കുന്നത് ന്യൂയോർക്ക് സിറ്റിയിലെ നല്ല തിരക്കുള്ള ഒരു സ്ട്രീറ്റിലെ അപ്പാർട്മെന്റിലാണ്.

മക്കളുടെ നിർബന്ധപ്രകാരമാണ് അച്ഛനും അമ്മയും വൈകിട്ട് എന്നും നടക്കാൻ പോകുന്ന ശീലമുണ്ടാക്കിയത്... പിന്നെ വഴിയോര കാഴ്ചകളും ആസ്വദിക്കാമല്ലോ. എത്ര നേരമാണ് വീട്ടിൽ ടീ. വീ.യും കണ്ട് കുത്തിയിരിക്കുക?

ആരോഗ്യവാനായ അച്ഛൻ എപ്പോഴും അത്യാവശ്യം സ്പീഡിലാണ് നടപ്പ്. അമ്മ നിഴൽ പോലെ പിറകേയും. വാചാലനായ അച്ഛന്റെ സംസാരത്തിന് അമ്മ മറുപടി കൊടുക്കുന്നത് ഒരു

മൂളലിലൂടെയാണ്. സ്വതവേ മുട്ട് വേദന യുള്ള അമ്മക്ക് പലപ്പോഴും അച്ഛൻറെ ഒപ്പമെത്താൻ പറ്റാറില്ല. അപ്പോൾ അച്ഛൻ അൽപനേരം നിൽക്കും; വീണ്ടും യാത്ര തുടരും.

ഡിസംബർ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം... പതിവുപോലെ അവർ നടക്കാനിറങ്ങി. ഏകദേശം രണ്ടു കിലോ മീറ്ററോളം നടന്നു കാണും... പെട്ടെന്ന് ഒരു തണുത്ത കാറ്റടിച്ചു...നൂൽമഴപോ ലെ മഞ്ഞു പെയ്യാൻ തുടങ്ങി... ഈ സീസണിലെ ആദ്യത്തെ മഞ്ഞു വീഴ്ചയാണ്... അവർ നടത്തം മതിയാക്കി വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.

സ്വതവേ സ്പീഡിൽ നടക്കുന്ന അച്ഛൻ ഒരു സിഗ്നൽ ലൈറ്റിന് അടുത്ത് എത്തി യപ്പോഴേക്കും പച്ച സിഗ്നൽ തീരുവാൻ ഏതാനും സെക്കൻഡുകൾ ബാക്കിയു ണ്ട്... ധൃതിയിൽ സമയം പാഴാക്കാതെ അദ്ദേഹം സിഗ്നൽ ക്രോസ്സ് ചെയ്ത് മുന്നോട്ടു പോയി. ഏറെ

പുറകിലായിരുന്ന അമ്മ കിതച്ച് എത്തി യപ്പോഴേക്കും റെഡ് സിഗ്നൽ വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ അമ്മ അവി ടെത്തന്നെ നിന്നു.

കുറേ ദൂരം പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അമ്മ പിറകിൽ ഇല്ലെന്ന സത്യം അച്ഛൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഒരു നിമിഷം അദ്ദേഹം പകച്ചു പോയി! അബദ്ധം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം അമ്മയെ കൈവിട്ടുപോയ സിഗ്നൽ പോസ്റ്റിനു അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേക്കും വീണ്ടും ചുവപ്പു സിഗ്നൽ വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു...

ഓഫീസ് കഴിഞ്ഞ സമയമായതിനാൽ വീഥികൾ ജന സാഗരമാണ്. സന്ധ്യക്കു മുമ്പേ കൂടണയാനുള്ള തത്രപ്പാടിലാണ് എല്ലാരും. പോരാത്തതിന് ഈ അപ്രതീ ക്ഷിത മഞ്ഞുമഴയും!
ഇതിനിടയിൽ അമ്മ നിന്നിരുന്ന ജംഗ്ഷനിലെ ഇടത്തോടുള്ള ഗ്രീൻ സിഗ്നൽ തെളിഞ്ഞു വന്നു. ധൃതിയിൽ നീങ്ങുന്ന ആളുകൾക്കൊപ്പം, ഒരു

കുത്തൊഴുക്കിൽ അകപെട്ട പോലെ, അമ്മ ഇടതു വശത്തെ റോഡിലേക്ക് ക്രോസ്സ് ചെയ്തു. വഴി തെറ്റിയതറിയാതെ, അച്ഛനെ കാണാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ, ആവുന്നത്ര വേഗതയിൽ അമ്മ തുടർന്നും മുന്നോട്ടു തന്നെ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു... അച്ഛനാകട്ടെ അടുത്ത സിഗ്നൽ വീണപ്പോൾ അമ്മയെ കൈവിട്ടു പോയ സിഗ്നൽ പോസ്റ്റിനടുത്തെത്തി... പക്ഷേ അമ്മ ഇതിനകം അവിടെനിന്നും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു!

അമ്മയുടെ കൈവശം മൊബൈൽ ഫോൺ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അച്ഛന് അമ്മയെ കോൺടാക്ട് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നില്ല! സന്ധ്യ മയങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു...വഴി വിളക്കുകൾ എരിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും നൂൽ മഴയായതിനാൽ ഇരുട്ടിനാണ് പ്രാമുഖ്യം... മഞ്ഞുമഴ ശക്തി പ്രാപിച്ചപ്പോൾ തണുപ്പ് ഏറിക്കൊണ്ടിരുന്നു! അമ്മയെ കൈവിട്ടു പോയെന്ന അപകടം മനസ്സിലാക്കിയ അച്ഛൻ വിനീതിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. പക്ഷേ അവൻ ടാക്സി ഓടി ച്ച് ദൂരെ “ലോങ്ങ് ഐലൻഡിൽ” പോയിരിക്കുകയാണ്!

തുടർന്ന് മകളേയും മരുമകനെയും വിളിച്ചപ്പോൾ അവർ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എമെർജൻസി ഡ്യൂട്ടിയിൽ വ്യാപൃതരും! പോലീസിൽ വിളിച്ചറിയിക്കാനുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനവും തന്റേടവും ആ നാട്ടിൻ പുറത്തുകാരന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സ് തളർന്നുപോയ ആ വയോധികന് തല ആകെ കറങ്ങുന്നതു പോലെ തോന്നി. എങ്ങിനെയൊക്കെയോ അദ്ദേഹം തിരികെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എത്തിച്ചേർന്നു... അമ്മ എവിടെയെന്ന് മക്കളോട് എന്ത് സമാധാനം പറയും? ഈ സന്ധ്യക്ക് താൻ ഒറ്റയ്ക്ക് എവിടെ തേടിപ്പോകാനാണ്? വിയർത്തു പരവശനായ അയാൾ സോഫയിൽ തളർന്നിരുന്നു! അറിയാവുന്ന പരദൈവങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചു!!

....

എളുപ്പം വീട്ടിൽ എത്താനുള്ള തിടുക്കത്തിൽ, വഴി തെറ്റിയെന്ന അവബോധമില്ലാതെ മുന്നോട്ടു തന്നെ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന അമ്മ ഇതിനകം രണ്ടു മൂന്ന് ബ്ലോക്കുകൾ താണ്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.. അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ എല്ലാ ആപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും ഒരുപോലെ കാണപ്പെട്ടു! നടന്നു നടന്ന് അവർ പരിചയമില്ലാത്ത ഏതോ ഒരു ടൗൺഷിപ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കടയുടെ മുമ്പിൽ രണ്ടു "നാടോടി"കൾ-ഒരു പുരുഷനും, ഒരു സ്ത്രീയും- ആ രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുകയാണ്. സ്വന്തമായി തങ്ങുവാൻ ഇടമില്ലാത്ത അഗതികൾ ആണവർ. നിറുത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന അവരുടെ ട്രോളിയിൽ നിന്നും പുരുഷൻ കമ്പിളിപ്പുതപ്പ് പുറത്തെടുത്ത് തറയിൽ വിരിച്ചു. അതിനു ശേഷം ഗ്യാസ് സ്റ്റവ് കത്തിച്ചു. കരുതിയിരുന്ന ഭക്ഷണമെല്ലാം ചൂടാക്കി എടുക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കത്തിലാണ് കൂടെയുള്ള സ്ത്രീ. ഏതോ വിദേശ ഭാഷയാണവർ സംസാരിക്കുന്നത്. കൊടിയ തണുപ്പിൽ കിടുകിടാ വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അമ്മ, ഗ്യാസ് സടൗവിന്റെ ചൂടും പ്രകാശവും

കിട്ടിയപ്പോൾ വഴിയിൽ അവിടെ പതിയെ നിന്നു... ഏറെ നേരമായി പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ സമീപത്ത് കണ്ടപ്പോൾ ആ നാടോടികൾക്കാകെ സംശയമായി. അവരുടെ ഭാഷയിൽ എന്തൊക്കെയോ ചോദിച്ചു. അവർ ചോദിച്ചതൊന്നും അമ്മയ്ക്കും, അമ്മ പറഞ്ഞതൊന്നും അവർക്കും കൃത്യമായി മനസ്സിലായില്ല... വിട്ടു പോകാനുള്ള ഭാവം ഇല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മക്ക് ഇരിക്കാൻ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് സ്റ്റൂൾ അവർ ഇട്ടു കൊടുത്തു. സ്റ്റൂളിലിരുന്നു തീ കായുമ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത സുഖം...! തന്നെ കൂട്ടാൻ ഭർത്താവോ മകനോ വൈകാതെ എത്തുമെന്ന മിഥ്യാബോധത്തിലായിരുന്നു അമ്മ അപ്പോഴും! ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ പിന്നിട്ടെങ്കിലും ആരും വന്നില്ല! ഇതിനിടയിൽ നാടോടികളുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അവർ അമ്മക്ക് കൊടുത്തു... അവരുടെ കമ്പിളിയിൽ ഇരുന്നു കൊള്ളുവാൻ അനുവാദം കൊടുത്തു...പുതയ്ക്കാൻ ഒരു ചെറിയ പുതപ്പും നൽകി! മാനസീകമായും ശാരീരികമായും തളർന്നു പോയിരുന്ന അമ്മ അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഓഹരിയും കഴിച്ച്, സടൗവിന്റെ ഇളം ചൂടിൽ, ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ഉറങ്ങിപ്പോയതറിഞ്ഞതേയില്ല! നാടോടികൾ അന്ന് രാത്രി ഉറങ്ങാതെയും കഴിച്ചു കൂട്ടി!!

....

ഊബറിന്റെ ട്രിപ്പ് കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി വന്ന വിനീതും അച്ഛനും ചേർന്ന് കഴിയുന്നത്ര എല്ലാ തെരുവുകളിലും ആ രാത്രി അമ്മയെ

തേടിയലഞ്ഞു. ഇതിനകം ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിന്നും പെർമിഷൻ വാങ്ങി തിരിച്ചു വന്ന മകളും ഭർത്താവും വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി സമീപത്തുള്ള തെരുവുകളിലെല്ലാം അന്വേഷണം വ്യാപിപ്പിച്ചു... പക്ഷെ കടുത്ത നിരാശയായിരുന്നു ഫലം... ഇരു കൂട്ടരും അന്വേഷണം മതിയാക്കി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സിറ്റി പോലീസിൽ “missing person” റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. വിവരങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച ശേഷം, വേണ്ടത് ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു പോലീസ് അവർക്കു വാക്ക് കൊടുത്തു.

....

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നാലുമണിയോടെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നുള്ള ഫോൺ വിളി കേട്ടാണ് മയക്കത്തിലായിരുന്ന വിനീത് സോഫയിൽ നിന്നും ചാടി എഴുന്നേറ്റത്. “ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത ഒരു ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീയെ സ്ട്രീറ്റിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആളെ തിരിച്ചറിയാൻ സ്റ്റേഷനിൽ ഉടനേ എത്തണം!”-അതായിരുന്നു മെസ്സേജ്! അച്ഛനും മക്കളും ഒട്ടും വൈകാതെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി, അമ്മയെ "തിരിച്ചറിഞ്ഞു"; വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു! അതോടെ മ്ലാനമയമായിരുന്ന ആ വീട്ടിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ പൂത്തിരികൾ തെളിഞ്ഞു!

....

അന്ന് ഉച്ചയാകും വരെ ആ കുടുംബം സമാധാനത്തോടെ ഉറങ്ങി. ഉച്ച കഴിഞ്ഞു രംഗമെല്ലാം ശാന്തമായപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു-

"കൊടും തണുപ്പിൽ ചൂടും ഭക്ഷണവും അഭയവും തന്ന ആ നാടോടികളെ എനിക്ക് ഒന്ന് കൂടി കാണണം... അവരെ നമ്മുടെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചു കൊണ്ട് വരണം... ഇന്ന് രാത്രിയിലെ ഭക്ഷണം നമുക്ക് അവരോടൊന്നിച്ചു കഴിക്കാം... എന്നും ഓർക്കാനായി അവരുടെ കൂടെ നിന്ന് ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കണം... പോലീസ് എന്നെ കൊണ്ട്പോയ പരിഭ്രമത്തിൽ, എനിക്കവരോട് യാത്ര പറയാൻ പോലും പറ്റിയില്ലായിരുന്നു”! ആത്മാവിലുദിച്ച നന്ദിയുടെ പ്രകാശം അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ മിന്നി മറഞ്ഞു; തുടർന്ന് ആ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും രണ്ടു നീർച്ചാലുകൾ ഉറവെടുത്തു! അമ്മയുടെ താൽപ്പര്യം എല്ലാവർക്കും ഒരേ പോലെ സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. വൈകുന്നേരത്തെ ഡിന്നറിനു വേണ്ടി മകളും മരുമകനും ചേർന്ന് ഇന്ത്യൻ സ്റ്റൈലിൽ വിഭവ സമൃദ്ധമായ സദ്യ വട്ടങ്ങൾ ഒരുക്കി... സൂര്യൻ പ്രകാശം മങ്ങി തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിനീതും അമ്മയും അച്ഛനും ചേർന്ന് നാടോടികളെ കണ്ടുമുട്ടിയ സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു ചെന്നു...

പക്ഷേ അന്ന് അവർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല! ആ മഹാനഗരത്തിലെ ചുറ്റുമുള്ള തെരുവുകളിലെല്ലാം തേടിയലഞ്ഞു... പിറ്റേന്നും, തുടർന്നുള്ള നാളുകളിലും, അന്വേഷിച്ചു...

നിരാശ മാത്രമായിരുന്നു ഫലം... പിന്നീട് ഒരിക്കൽ പോലും അവരെ കണ്ടെത്താനായില്ല...!]

അല്ലെങ്കിലും അവർ നാടോടികളല്ലേ? ഈ ഭൂമിയിൽ സ്വന്തം മേൽവിലാസമില്ലാത്തവർ! ഇന്നെലെയെപ്പറ്റിയോ നാളയെപ്പറ്റിയോ വ്യാകുലതയില്ലാത്തവർ!

....

വിനീതിന്റെ കഥ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഓർത്തുപോയി -

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം എന്നത്,ഈ നാടോടികളുടേതുപോലുള്ള കളങ്കമറ്റതും നേർമ്മയുള്ളതുമായ മനസ്സിൻറെ ഉടമകൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതല്ലേ?

(“നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പൈതങ്ങളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുകയില്ല" (വി: മത്തായി 18 :3).

പരിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ

വെരി. റവ. ജോൺ തെക്കേറ്റത്ത് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്ന പത്രോസ് ബെത് സെയ്ദായിൽ ജനിച്ച ഒരു മുക്കുവൻ ആയിരുന്നു. "ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു യേശു തൻറെ ആദ്യ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർത്തവരാണ് പത്രോസും സഹോദരൻ അന്ത്രയോസും. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ പീഡാനുഭവത്തിനും കുരിശു മരണത്തിനുമായി യെരുശലേമിലേക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പ് "ജനങ്ങൾ എന്നെ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നു" എന്ന് ശിഷ്യന്മാരോട് ചോദിച്ചു. "അങ്ങ് ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻറെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു"വെന്ന് ഉത്തരം പറയുവാൻ സാധിച്ചത് പത്രോസിന് മാത്രമാണ്!

യേശു പത്രോസ് ശ്ലീഹായോട് പറഞ്ഞു: യൗനായുടെ പുത്രനായ ശീമോനെ, നീ ഭാഗ്യവാൻ! സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവല്ലാതെ, ജഡവും രക്തവും അല്ല ഇത് നിനക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയത്. ഞാനും നിന്നോട് പറയുന്നു: "നീ കീബോയാകുന്നു. ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എൻറെ സഭ പണിയും. പാതാള വാതിലുകൾ അതിന്മേൽ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ ഞാൻ നിനക്ക് തരും. നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും". (വി: മത്തായി,16:13-20).

പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മർമ്മഭാഗമായ കൈസര്യാ ഫിലിപ്പ്യയിൽ വെച്ച് അങ്ങ് ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻറെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു എന്ന് പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം കേവലം യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സത്താപരമായ നിർവചനം മാത്രമായിരുന്നില്ല; മറിച്ച് യേശുവിൽ ഉള്ള സുദൃഢമായ വിശ്വാസം അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാതെ, അക്ഷരത്തിലും ആത്മാവിലും ബർയോനാ ശീമോൻ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതായിരുന്നു. പത്രോസ് ശ്ലീഹായിൽ നിന്നും ആ വിശ്വാസം നിലയ്ക്കാത്ത നീർച്ചാട്ടം പോലെ, ഒരു പെരിയ പ്രവാഹം പോലെ, പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി. അങ്ങ് ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻറെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവെന്ന് പ്രഘോഷിച്ചപ്പോൾ ആ അസാധാരണ വിശ്വാസത്തിൻറെ അനർഗ്ഗള പ്രവാഹമാണ്, ശബ്ദമായി, വാക്കായി, വാചകമായി, പത്രോസ് ശ്ലീഹായിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്നത്. പത്രോസ് ശ്ലീഹ അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവ് പറയുന്നു "ഇത് ഗലീല കടൽത്തീരത്തെ ഒരു മുക്കുവ കുടുംബത്തിലെ യോനായുടെ മകനായ ശീമോൻ പറയുന്നതല്ല, മറിച്ച് ദൈവം ഇത് ശീമോന് വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തതാണ്". യേശുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ച സമർപ്പണം ആയിരുന്നു ഇത്. യേശുവിൻറെ സ്ഥാനവും മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയും സാക്ഷ്യം

വഹിക്കുവാനുള്ള ധീരതയും പത്രോസിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിനെ ഏറെ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനെങ്കിലും, കുരിശു മരണത്തിന്റെ തലേദിവസം യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതിന്റെ തീരാദുഃഖവും അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ശിഷ്യ ന്മാരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് തന്നെ യേശു പത്രോസിനോട് "യൗനായുടെ മകനായ ശീമോനെ, നീ ഇവരെക്കാൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ" എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: "ഉവ്വ് കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ". ഒന്നല്ലാ, മൂന്നു പ്രാവശ്യം യേശു ഈ ചോദ്യം ആവർത്തി ക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തെ മറുപടിക്ക് ശേഷവും യഥാക്രമം എൻറെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം യേശു പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

പെന്തിക്കോസ്തി നാളിൽ പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരം ലഭിച്ച പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ വാക്ധോരണി എല്ലാവരെ യും അതിശയിപ്പിച്ചു. അന്നേദിവസം തന്നെ മൂവായിരം പേരാണ് ക്രിസ്തുമത ത്തിൽ ചേർന്നത്. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ നടന്നു പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴൽ തട്ടി സൗഖ്യം ലഭിക്കുന്നതിന് പാതയോര ത്ത് രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്ന് കിടത്തി യിരുന്നു. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രാർത്ഥ നയാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും അത്ഭുത പ്രവർത്തികളും ഉണ്ടായി.
മുടന്തർ നടക്കുകയും മരിച്ചവർ ഉയർ ത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം അത്ഭുത പ്രവർത്തികൾ മൂലം അനേകരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. ഇതിൽ വിറളി പൂണ്ട നീറോ ചക്രവർത്തി എ.ഡി. 68ൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ ക്രൂശിൽ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാൻ വിധിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിച്ചതുപോ ലെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാൻ തനിക്ക് യോഗ്യത ഇല്ലെന്നും മരണസമയത്ത് തനിക്ക് തന്റെ നാഥനായ ക്രിസ്തുവിൻറെ തൃപ്പാദങ്ങൾ ചുംബിച്ച് മരിക്കണം എന്നുള്ള ആവശ്യപ്രകാരം പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ തല കീഴാക്കി കുരിശിൽ തൂക്കി കൊന്നു.

ഒരിക്കൽ മരണഭയം കൊണ്ട് യേശുവിനെ അറിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ തൻറെ ലേഖന ങ്ങളിലൂടെ യേശുവിനെ ഉൾക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനോട് സദാ ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആണ് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചത്. തൻറെ മരണത്തിലൂടെ പിന്നീട് ഒരു ധീര രക്തസാക്ഷിയാകുന്ന ചരിത്രമാണ് സഭ കാണുന്നത്. കർത്താ വിൻറെ ക്രൂശുമരണത്തെക്കുറിച്ച് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ഇപ്രകാരം എഴുതി. "നാം പാപം സംബന്ധിച്ച് മരിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടതി ന് അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മളുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ട് ക്രൂശിന്മേൽ കയറി. അവൻറെ അടിപിണരുകളാൽ നമുക്ക് സൗഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു".

യേശുവിനെ കൂടാതെയുള്ള ജീവിതം വ്യർ ത്ഥമാണെന്ന് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിച്ചു. ദൈവാത്മാവിനാൽ ദൈവമഹത്വം വെളി പ്പെടുത്തുന്ന പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഈ വിശ്വാസ പന്ഥാവി ലേക്കു നാം കടക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് സ്വർഗ്ഗ രാജ്യ പ്രവേശനം അനായാസമാകും. ഉൽകൃഷ്ഠമായ ഈ വിശ്വാസം ഏറ്റുവാ ങ്ങിയ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസദീ പം അനുദിന ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമാകട്ടെ! പരിശുദ്ധ ഇടവക യുടെ മധ്യസ്ഥനായ പരിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കേവർക്കും കാവലും കോട്ടയും ആയിത്തീരട്ടെ. "കർത്താവിൻറെ കണ്ണുകൾ പുണ്യവാന്മാ രുടെ മേൽ ഉണ്ട്. അവരെ കേൾപ്പാൻ തന്റെ ചെവികൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു" (സങ്കീർത്തനം 34 :15).

"ഒരു പോലിങ്ങും മാർ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ
ഉണ്ടേമേലും നിന്നോർമ്മ
ഉതകണമേ നിൻ പ്രാർത്ഥന നിൻ
ഓർമ്മയെ ബഹുമാനിച്ചോർക്കായി".

പിതാക്കന്മാർ അനുഷ്ഠിച്ച വിശുദ്ധ നോമ്പ്

ജൂലി വിനു

നോമ്പ് കാലം ഭക്തി കൂടുന്ന ഒരു സീസൺ ആണോ, അതോ ഒരുവന്റെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിലും ഭൗതീക ജീവിതത്തിലും ഒരു രൂപാന്തരം വരുത്തുന്നതിനുള്ള സമയമാണോ?

നോമ്പ് ജയത്തിന്റെ അടയാളവും ശത്രുവായിട്ടുള്ള സാത്താനെതിരെയുള്ള തോൽക്കാത്ത ആയുധവുമാണ് എന്നാണ് പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്തിനായിരുന്നു പിതാക്കന്മാർ നോമ്പ് ആചരിച്ചിരുന്നത്? പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ശക്തിയെ പുതുക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു അവർ നോമ്പ് ആചരിച്ചിരുന്നത്! പ്രകൃതിയും അതുതന്നെയാണ് നമ്മെ കാണിച്ചു തരുന്നത്. കാലത്തോട് കാലം കൂടുമ്പോൾ മരങ്ങൾ, അതിലെ പഴുത്ത ഇലകൾ പൊഴിച്ച് പുതിയ നാമ്പുകളെ നോക്കിപ്പാർത്തിരിക്കുന്നു. മഴ ചൊരിയുമ്പോൾ പുതിയ ഇലകൾ തളിർക്കുന്നതും നമ്മൾ കാണുന്നു.

ഈ തിരക്കുള്ള ജീവിതത്തിൽ എന്നിലും നിങ്ങളിലും ഉയരുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട് - എന്തിനാണ് നോമ്പ് ആചരിക്കുന്നത്? പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരെ?

പ്രാർത്ഥനയാൽ നാം ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു നടന്നടുക്കുമ്പോൾ നോമ്പും ഉപവാസവുമെന്ന രണ്ടു ചിറകുകൾ കൊണ്ട് നമുക്ക് ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു പറന്നുയരാം എന്നാണ് നോമ്പിന്റെ നമസ്കാരം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്! ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ഒരു "അഡ്ജസ്റ്റ്മെൻറ്" നോമ്പ് നോക്കുന്നവരാണ് നമ്മിൽ പലരും. നമ്മുടെ നോമ്പ് ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രീതിയുള്ളതല്ല എങ്കിൽ നാം പണിയുകയും പൊളിച്ചു കളയുകയും ചെയ്യുന്നവന് സമം എന്നാണ് തിരുവചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്താണ് നോമ്പിന്റെ പരമമായ ഉദ്ദേശം? ഒരു ചെത്തി വെടിപ്പാക്കൽ, ഒരു ഉടച്ചു വാർക്കൽ, ഒരു ആത്മ പരിശോധന ഇതൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നോമ്പുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. എല്ലാ നോമ്പ് കാലത്തും നമ്മൾ മനസാന്തരപ്പെപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അതിലുപരിയായി ഒരു രൂപാന്തരമാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. മോശ നോമ്പ് നോറ്റു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു

ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ മുഖം സുര്യനെപ്പോലെ ജ്വലിച്ചു. ആ ഒരു രൂപാന്തരം ഉണ്ടായപ്പോൾ മോശയുടെ കയ്യിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനകൾ അടങ്ങിയ കൽപ്പലകകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ മാംസളമായ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതി അതിനെ അനുവർത്തിച്ചു ജീവിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ നോമ്പ് ദൈവ സന്നിധിയിൽ പ്രീതി ഉള്ളതായി മാറുന്നത്.

ഏലിയാവ് നോമ്പ് നോറ്റു...ആകാശത്തു നിന്ന് രഥമിറങ്ങി വന്ന് ഏലിയാവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നോമ്പും നമസ്ക്കാരവും പലപ്പോഴും സ്വർഗത്തിൽ എത്താതെ വഴിമധ്യേ ഉടക്കിപ്പോകുന്നു. കർത്താവെ, ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പർവ്വതത്തിലേക്കു ഉയർത്തി എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ പർവ്വതത്തിന്റെ ഉയരത്തിനൊത്തവണ്ണം മാത്രമേ പോകുന്നുള്ളൂ; അതിനുമുകളിലേക്കു പലപ്പോഴും പോകുന്നില്ല! ഏലിയാവിനെപ്പോലെ, സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് രഥമിറങ്ങി വരുന്നത് കാണുവാൻ തക്കവണ്ണം, സ്വർഗീയമായ ദർശനങ്ങളെ കാണുവാൻ തക്കവണ്ണം, വിശുദ്ധിയോടെ നമുക്ക് നോമ്പ് നോക്കാം!!

സിംഹക്കുഴിയിൽ എറിയപ്പെട്ട ദാനിയേൽ നോമ്പ് നോറ്റു, സിംഹത്തെ നോമ്പ് പഠിപ്പിച്ചു എന്നാണ് പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും അലറുന്ന സിംഹംപോലെ ജീവിതത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ, പ്രതിസന്ധികൾ വരുമ്പോൾ, മുറിപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പഴിക്കുകയും ദുഷിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിന് പകരം ഉപദ്രവിച്ചവനെ അനുഗ്രഹിക്കാനും, വഴക്കിടുന്നവനോട് എതിരിടാതിരിക്കാനുമൊക്കെ നമുക്ക് സാധിച്ചാൽ മാത്രമാണ് നീതിമാനായ ദാനിയേലിന്റേതുപോലെ നമ്മുടെ നോമ്പും ദൈവ സന്നിധിയിൽ പ്രീതികരമാകുകയുള്ളു.

ഹാനനിയ പൈതങ്ങൾ നോമ്പ് നോക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അഗ്നിപരീക്ഷയിൽ കൂടി കടന്നു പോയില്ല എന്നല്ല. മറിച്ചു കഷ്ടതയാകുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ദൈവീക സാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചു എന്നതാണ് നാം മനസിലാക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങനെയുള്ള തീച്ചൂളയുടെ അനുഭവത്തിലൂടെ കടന്ന്, പൊന്നു പോലെ നമ്മെ ഊതിക്കാച്ചിയെടുക്കാൻ നോമ്പ് നമുക്ക് മുഖാന്തിരമാകണം. ഈ ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികൾ ജീവിക്കുമോ? ദൈവ ദൂതൻ ഹെസക്കിയേലിനോട് ചോദിച്ച ithe ചോദ്യം ഇന്ന് നമ്മോടും ചോദിക്കുന്നു- നീ ജീവിക്കുമോ? നിന്നിലെ ഉണങ്ങിയ സ്വഭാവത്തിന് ഒരു മാറ്റം വരുമോ?

അഹറോൻറെ വടിയിലെ തളിർപ്പുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഒരു തളിർപ്പുണ്ടാകുവാൻ, പിതാക്കന്മാരനുഷ്ടിച്ച അതേ നിഷ്ടയോടെ, നമുക്കും നോമ്പനുഷ്ടിക്കാം. നമ്മുടെ നാവിനെ ഒന്ന് മുറിക്കാം, ഹൃദയത്തെ ഒന്ന് മുറിക്കാം, ദൈവേഷ്ടത്തിനായി ഇഷ്ടങ്ങളെ ഒന്ന് മുറിക്കാം. കണ്ണുനീരിനെ കരുത്താക്കി നോമ്പും ഉപവാസവും അനുഷ്ഠിച്ച നമ്മടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ, നമ്മുടെ തലമുറയ്ക്കായി, നമുക്കും നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാം!

THOMAS
REAL ESTATE
Thomas Real Estate Ltd | Licensed (REAA 2008)
TOP 1
WORLD
CHAMPION
SALES PERSON
(in the previous company)
Call Sijo today
021 210 0507
www
thomasrealestate.co

പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികൾ

ഫാ. എൽദോസ് കല്ലറയ്ക്കൽ

ആത്മീയവും, ഭൗതികവുമായ ഒരു പ്രവാസത്തിലാണ് നമ്മൾ ഏവരും. ജനിച്ചു വളർന്ന നാട്ടിൽനിന്ന് നാം നേടിയെടുത്ത വിദ്യാഭ്യാസവും, ദൈവവിശ്വാസവും കൈമുതലാക്കി നാം മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്ക് പറന്നിറങ്ങി. വിദേശ പഠനത്തിനുള്ള യോഗ്യത നേടലും IELTS, OET തുടങ്ങിയ കഠിന പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിച്ച്, ബാങ്ക് ലോണിനുള്ള പ്രയത്നവും കഴിഞ്ഞ്, വിസ കാത്തിരിപ്പും പൂർത്തിയാക്കി പ്രവാസ ജീവിതത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു. നമ്മളെ കാത്തിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത, പുതിയ നാട്ടിലെ സംസ്കാരം, ആളുകൾ, ജീവിതരീതി, ആദ്യ നാളുകളിലെ മറ്റുള്ളവരുടെ വീട്ടിലെയും, ഹോസ്റ്റലിലെയും താമസം, യാത്ര, ഭക്ഷണം, പഠനത്തിൻറെ ടെൻഷൻ എല്ലാം സധൈര്യം നേരിട്ടവരാണ് നമ്മൾ. പഠനം കഴിഞ്ഞ് കഠിനമായ ഇൻറർവ്യൂകൾ നേരിട്ട്, ജോലി നേടി, വാഹനം വാങ്ങി, ധാരാളം സുഹൃത്തുക്കളായി, സാമ്പത്തിക സ്ഥിരതയായി, നമ്മളുടെ ജീവിതത്തിൻറെ നല്ല കാലങ്ങളിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു! എങ്കിലും, തുടർന്നുള്ള പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ നാം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശകലനം നടത്താം.

1.പ്രവാസവും പ്രാർത്ഥനയും

നമ്മുടെ ശരിക്കുള്ള പ്രവാസത്തിന്റെ തുടക്കം തന്നെ മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നാണ്. ദേവാലയങ്ങളിൽ കഴിച്ച നേർച്ചകളുടെയും,വഴിപാടുകളുടെയും, പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഉത്തരമാണ് ഈ നല്ല ജീവിതം. ഈ സ്ഥലത്ത് കഴിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് എൻറെ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കുകയും ചെവി ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും (2 ദിനവൃത്താന്തം, 7:15).

ഞാൻ കണ്ട പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ട്. നാട്ടിൽ ദേവാലയവുമായി ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന പലരും ഇവിടെ ദേവാലയത്തിനായി നന്നായി കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശുദ്ധമുള്ള വലിയ നോമ്പിൽ എല്ലാദിവസവും ജോലി

ചെയ്യുന്നിടത്ത് ഉച്ച നമസ്കാരം നടത്തി, കുമ്പിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആളെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അധികം പേരും ജീവിതനിലവാരം മെച്ചപ്പെട്ടപ്പോൾ മക്കളെ വിളിച്ചിരുത്തി ഒരുമിച്ചിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കുടുംബ പ്രാർത്ഥനയുടെ പതിവ് ഇല്ലാതെയാക്കി. മക്കളെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാനും ബൈബിൾ വായിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാനും സമയമില്ല. നോമ്പ് എന്താണെന്നും, എന്തിനാണെന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല. വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായി ഒരുങ്ങിവരാൻ നാം ശ്രമിക്കാറില്ല. നമ്മുടെ ജോലി കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ നാം വിസ്മരിക്കുന്നു; വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെ ജോലിക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

ദേവാലയത്തിലെ കുർബാനയെക്കാൾ, സുവിശേഷത്തേക്കാൾ, ആഘോഷങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവർ ആണ് നമ്മിൽ പലരും. സാമൂഹിക കൂടിച്ചേരലുകൾ, ഉല്ലാസയാത്രകൾ, മദ്യപാനം, തദ്ദേശീയ ജാതീയ സംസ്കാരങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നവരുമായിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മകൾ എല്ലാം മനുഷ്യൻ പരിധിയില്ലാതെ അനുകരിക്കുമ്പോൾ യേശു തമ്പുരാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതും, മാതാപിതാക്കളായി പരിപാലിച്ചു പോന്നതുമായ വിശ്വാസ വഴികൾ പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ നാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. വെല്ലുവിളികൾ അതിജീവിച്ച്, ദൈവ സഹായത്തോടെ നല്ല ജീവിതരീതിയിൽ എത്തിയ നാം, നമ്മുടെ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തെ മറന്ന്, ജാതീയ സംസ്കാരത്തെ പിന്തുടരുന്നു. ആധുനിക പ്രവാസം ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യമോ? നാം ചിന്തിക്കുക...

2) പ്രവാസത്തിലെ ദാമ്പത്യം

വിശ്വാസ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പവിത്രമായ ഒന്നാണ് ദാമ്പത്യവും കുടുംബജീവിതവും. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർതിരിക്കരുത് എന്നാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് വചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിൻറെ മധ്യസ്ഥതയിൽ നിന്ന് പുരോഹിതൻ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ദമ്പതികളെ മാലയും മോതിരവും അണിയിക്കുന്നു എന്ന് പൗരസ്ത്യ ആധ്യാത്മികത നമ്മെ വിവാഹ കൂദാശയിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ മറന്ന് വിശ്വാസവും പ്രാർത്ഥനയും ഇല്ലാതെയും ഇത് ദൈവം ഭരമേൽപ്പിച്ചതാണെന്ന ബോധ്യമില്ലാതെയും നീങ്ങുന്നതിനാൽ പല ദാമ്പത്യ ജീവിതങ്ങളും ഇന്ന് തകർച്ചയുടെ വക്കിലാണ്.

ദമ്പതികൾ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പരസ്പരം കണ്ടെത്തുകയല്ല; മറിച്ച് വീണ്ടും പരസ്പരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയാണ്. ക്ഷമിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചവനെ മാതൃകയാക്കി ക്ഷമിക്കുകയല്ല, വാദഗതികൾ കൊണ്ട് ദാമ്പത്യജീവിതം നശിപ്പിക്കുകയാണ്. “നിങ്ങൾ ഇനി മുതൽ രണ്ടല്ല; ഒന്നാണ്” എന്ന് തമ്പുരാൻ പഠിപ്പിച്ചതിന് പലരുടേയും പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ ദാമ്പത്യത്തിൽ ഒരു വിലയും ഇല്ല. തുല്യതക്കു വേണ്ടിയുള്ള മാനസിക അകൽച്ചകൾ പല കുടുംബത്തിലും ഉണ്ട്. ഷിഫ്റ്റ് ജോലിക്കിടയിൽ, ഒരുമിച്ച് മുട്ടു മടക്കി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതല്ലേ, ദാമ്പത്യം തകരാൻ പ്രധാന കാരണം?
ധനം, ജോലി, സ്റ്റാറ്റസ്, സൗന്ദര്യം, വാശി, മദ്യപാനം, മൊബൈൽ ഫോൺ എന്നിവ ജീവിതത്തിലേക്ക് ചേക്കേറുമ്പോൾ പാരമ്പര്യമായ നമ്മളുടെ കുടുംബ മൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടമാവുകയും ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതാണെന്ന ബോധ്യമില്ലാതെ പവിത്രമായ ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തെ വെറുതെ വലിച്ചെറിയുന്നവരായും നാം മാറുന്നു എന്നതാണ് പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ മറ്റൊരു വെല്ലുവിളി.

3) പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ നാം നേടിയത് എന്ത്?

മാതാപിതാക്കൾ നമുക്ക് തന്ന പൂർവിക അവകാശങ്ങൾ വിട്ട്, ജീവിതത്തിലെ വിലപ്പെട്ട പലതും മാറ്റിവെച്ച് നമ്മൾ മക്കൾക്കായി കഷ്ടപ്പെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഒന്നും എനിക്കു വേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞ് ടീനേജ് കഴിയുമ്പോൾ സ്വന്തം വഴിക്ക് പോയ മക്കളെ ഓർത്ത്, താൻ ഉണ്ടാക്കിയത് ആർക്കുവേണ്ടി എന്ന് പറഞ്ഞു കരയുന്ന ധാരാളം ആളുകളെ

കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് പ്രവാസ ജീവിതത്തിൻറെ നാളെകളിൽ നാം നേരിടാൻ പോകുന്ന ഒരു വിങ്ങലാണ്.

ടീനേജിൽ എത്തിയ മക്കളുടെ ജീവിതം നാം നേരിടുന്ന മറ്റൊരു സുപ്രധാന വെല്ലുവിളിയാണ്. അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മിൽ പലരെയും അലോസരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പലപ്പോഴും അവർക്ക് ബോധ്യമാകുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ കൊടുക്കാനാവുന്നില്ല. പതുക്കെ പതുക്കെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് പുറകോട്ട് നടക്കുന്ന ഒരു തലമുറയാണ് നമ്മളുടെ മക്കൾ. സൺഡേ സ്കൂൾ പഠനത്തിലെ വിമുഖത, പ്രാർത്ഥന, നോമ്പ്, ഉപവാസം എന്നിവയിൽ താല്പര്യമില്ലായ്മ, 14-15 വയസ്സായാൽ മധുബഹാ ശുശ്രൂഷയിൽ താല്പര്യമില്ലായ്മ, ബൈബിൾ വായനയില്ലായ്മ തുടങ്ങി നമ്മളുടെ മക്കളുടെ ജീവിത ശൈലിയെക്കുറിച്ച് ചില മാതാപിതാക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് എന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയത്. "അവർ ഇവിടെ ജനിച്ചവരല്ലേ, അവർ ഇവിടെ പഠിച്ചവരല്ലേ, ഇവിടെ വളർന്നവരല്ലേ അച്ചാ, അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ"!... എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നു- അല്ല, അവരെ ഇങ്ങനെ ആക്കിയത് നാം തന്നെ ആണ്!

ഇവിടെയാണ് പ്രവാസത്തിൽ നാം നേടിയത് എന്ത്

എന്ന ചിന്തയുടെ പ്രസക്തി. കണ്ണുനീർ നേടിയവരുണ്ട്- മക്കളെയോർത്ത്! കുടുംബജീവിതത്തെ ഓർത്ത്! എത്ര പേർക്ക് വിശ്വാസം നിലനിർത്തി, നല്ല കുടുംബജീവിതം സുഖമായി കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുന്നു ണ്ട്? ഈ പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ ഇവിടെ ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു കുഞ്ഞെങ്കിലും മാതാപിതാക്കളുടെ വിശ്വാസത്താൽ, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി, ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരാൻ ഒരു വൈദികനായി വിളിക്കപ്പെടാൻ വരുന്നുണ്ടോ? ഇത് നമ്മളുടെ വിശ്വാസത്തിൻറെ മൂല്യച്യുതിയോ? അതോ, കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരാജയമോ?

4.പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ ദേവാലയ ജീവിതം

നാട്ടിലെ പള്ളിയിൽ ഭക്ത സംഘടനകൾ, പ്രാർത്ഥനാ യൂണിറ്റുകൾ എന്നിവയിലൂടെ പഠിച്ചുവളർന്ന്, മാതാപിതാക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിലും വൈദികരുടെ ഉപദേശങ്ങളിലും വളർന്ന്, നേർച്ച, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയിലൂടെ പ്രവാസത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നവരിൽ ഉദ്ദേശം അഞ്ച് ശതമാനം പേരെങ്കിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായും നിരീശ്വരവാദികളായും തദ്ദേശീയ സംസ്കാരങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവരായും തീരുന്നു. ബാക്കിയുള്ളതിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനം ആളുകൾ മറ്റു മതങ്ങളിലും മറ്റു ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മകളിലും ചേർന്ന് പൂർവിക വിശ്വാസങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. മിച്ചമുള്ള എഴുപതു ശതമാനം ആളുകൾ വിശ്വാസമുള്ളവരും, ദേവാലയുമായി ബന്ധമുള്ളവരും ആണെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മക്കൾ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ വളരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ വളരെ കുറവാണ്. ഇതിനായി മക്കളെ കഠിനമായി പ്രയത്നിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നവർ കേവലം മുപ്പതു ശതമാനത്തിൽ താഴെയാണ്. നാൽപ്പതു ശതമാനം ആളുകളും ക്രമേണ തദ്ദേശീയ ജീവിത രീതിയിലേക്ക് പോകും എന്നതാണ് മറ്റൊരു വെല്ലുവിളി. ഇവരുടെ മക്കളിൽ എത്രപേർ അടുത്ത തലമുറയിൽ നാം തുടർന്നുപോന്ന വിശ്വാസത്തിൽ, നാം പണിത പള്ളിയിൽ, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കും എന്ന് നാം എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

എന്നെ ദൈവം ഒന്നും ഭരമേൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല; എനിക്ക് എൻറെ തലമുറയുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല എന്ന ചിന്താഗതിയാണ് നമ്മിൽ പലർക്കും. ദേവാലയത്തിലെ ഭരണ തലത്തിൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുവാനും ദേവാലയ ആഘോഷങ്ങളിൽ നല്ല മേക്കപ്പിട്ട് കളർഫുൾ ആകുന്നതുമൊഴിച്ച് ശാന്തമായ ദേവാലയ ജീവിതം കൊണ്ട് തൻറെ കുടുംബജീവിതത്തെ, വരും തലമുറയെ, വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്താൻ പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ് നാം നേരിടുന്ന വിശ്വാസ ജീവിതത്തിലെ മറ്റൊരു വെല്ലുവിളി.

5) ജീവിതത്തിലെ ആത്മീയ പ്രവാസത്തിനുള്ള ഒരുക്കം നമ്മളിൽ ഉണ്ടോ?

നമ്മുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഒരു പ്രവാസമാണെന്ന് ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ കഠിനമായ പ്രവാസനാളുകൾ ഇന്നും അവർ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. മോശ അവരെ അത് കൃത്യമായി പഠിപ്പിച്ചു. ഫറവോയുടെ കഠിന പീഢനത്തിലും അടിമവേലയിലും അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെച്ചും, പൂർവിക പിതാക്കന്മാർ പകർന്നു കൊടുത്ത വിശ്വാസത്തിൽ മുറുകെ പിടിച്ചും ജീവിച്ചു.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നമ്മളുടെ ഈ ഭൗതിക പ്രവാസത്തിനായി നാം എത്ര തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തി- ലോണിനായി, IELTS പരീക്ഷയ്ക്കായി, വിസയ്ക്കായി, ഇൻറർവ്യൂവിനായി, ഭൗതിക പ്രവാസത്തിലെ വിജയത്തിനായി, നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചും ക്ഷമയോടെ പ്രാർത്ഥനയോടെ എല്ലാ ഒരുക്കവും പൂർത്തിയാക്കിയുമാണ് നാം ഇവിടെവരെ എത്തിയത്. എന്നാൽ ജീവിതം നമുക്ക് തരുന്ന മറ്റൊരു പ്രവാസമുണ്ട്. ദൈവം ഏൽപ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി, ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള നമ്മളുടെ അവസാന പ്രവാസം! വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഫിലിപ്പിയ ലേഖനത്തിൽ (3:20) ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു- “നമ്മളുടെ പൗരത്വമോ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു"! ഈ ആത്മീയ പ്രവാസത്തിനായി നാം എത്രമാത്രം ഒരുങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സ്വയം ചിന്തിക്കുക.

നല്ല പ്രാർത്ഥനയോടെ ജീവിതം നയിച്ച്, ദാമ്പത്യജീവിതം പവിത്രമായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ച്, മക്കളെ ആത്മീയ മാതൃകയിൽ വളർത്തി, ദേവാലയ ജീവിതം വിശുദ്ധിയോടെ കാത്ത് സൂക്ഷിച്ച്, പ്രവാസത്തിൽ നേടിയത് ഇവിടെ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച്, നമ്മുടെ അവസാന പ്രവാസത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ യഥാർത്ഥമായി ഒരുങ്ങുവാൻ ഇനിയും വൈകിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാം... പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ പ്രാർത്ഥനയോടെ നേരിടാം!

ഫാ. എൽദോസ് കല്ലറയ്ക്കൽ: വെല്ലിങ്ടൺ സെന്റ് ജോൺസ് യാക്കോബായ പള്ളി വികാരിയാണ്

മാനസാന്തരം

രഞ്ജിത്ത് ജോസ്

മറ്റ് ഏത് കാലഘട്ടത്തിലേക്കാളും ഉപരിയായി സുവിശേഷ യോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകളും പ്രചാരത്തിൽ ഉള്ള സമയമാണിത്; അത് നടക്കേണ്ടത് ആവശ്യവുമാണ്. എല്ലാ സുവിശേഷങ്ങളുടെയും പൊരുൾ, പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയെന്നും മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ദൈവത്തിലേക്ക് അടുക്കുക എന്നുമുള്ളതുമാണ്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും അതിൻറെ ശരിയായിട്ടുള്ള അന്തസത്ത ഉൾക്കൊള്ളുവാനും, ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനും പലർക്കും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. നമ്മൾ കേൾക്കുന്നതും പഠിക്കുന്നതുമായ നല്ല കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിയായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കി, യഥാർത്ഥ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് തിരിയുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നത്.

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള മാനസാന്തരങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്- ദൈവീകമായ മാനസാന്തരവും പൈശാചികമായ മാനസാന്തരവും. യഥാർത്ഥമായ മാനസാന്തരം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

വിശുദ്ധ ബൈബിളിലെ അപ്പോസ്തോല പ്രവർത്തികൾ ഒമ്പതാം അധ്യായം പരിശോധിച്ചാൽ തർസൂസുകാരനായ ശൗൽ എങ്ങനെ അപ്പോസ്തോലനായ പൗലോസ് ആയി മാറി എന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.
പൗലോസ് ഒരു സാധാരണ റോമൻ പൗരനായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനോ, യേശുവിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് അനുയായിയോ, സഹചാരിയോ ആയിരുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുവാനും കൊന്നൊടുക്കുവാനുമുള്ള റോമാ ചക്രവർത്തിയുടെ കൽപ്പനയുമായാണ് ശൗൽ ദമസ്കോസിലേക്ക് യാത്രയായത് എന്നാണ് വിശുദ്ധ പുസ്ത കത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ദമാസ്കസിന്റെ പടിവാതിക്കൽ വച്ച് ഒരു വലിയ പ്രകാശവും അതോടൊപ്പം "ശൌലേ! ശൌലേ! നീ എന്തിനെന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു" എന്ന അശരീരിയും കേട്ട് കുതിരപ്പുറത്ത് നിന്ന് നിലത്തു വീഴുന്നു. "നീ ആരാകുന്നു" എന്ന ശൗ ലിന്റെ ചോദ്യത്തിന് "നീ പീഡിപ്പിക്കുന്നവനായ ക്രിസ്തു" എന്ന് മറുപടി ലഭിച്ചു. വലിയ പ്രകാശധാര അന്ധനാക്കിയ ശൗലിനെ, കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ ദമാസ്കസിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും അവിടെ അനന്യാസ് എന്നൊരു ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ മുഖാന്തരം അന്ധത മാറുകയും ചെയ്തു.
കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടിയശേഷം അനന്യാസിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുവിനെ ക്കുറിച്ച് അറിയുകയും തൻറെ പ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ജ്ഞാനസ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ശൗൽ അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് ആയി മാറുകയും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് വചനം പ്രഘോഷിക്കുന്നവനായി, രക്ഷയുടെ സുവിശേഷം അനേകം ആളുകളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നവനായി,

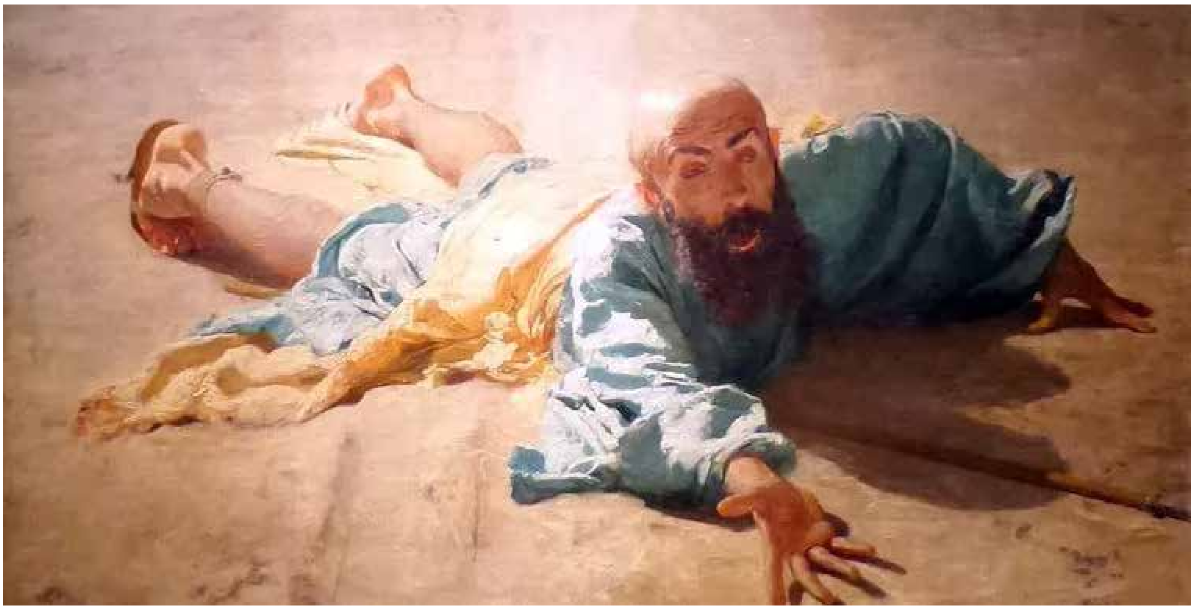

ക്രിസ്തുവിലേക്കും തദ്വാരാ നിത്യ രക്ഷയിലേക്കും അടുപ്പിക്കുന്നവ വനുമായി മാറി; അനേകരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകാശമായി മാറി!

ശൗലിന്റേതു ദൈവീകമായ മാനസാന്തരം ആയിരുന്നു!

"ഞാനെൻറെ ഓട്ടം ഓടി, വിശ്വാസം കാത്തു, നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു!"
....

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്ന യൂദാ സദാനേരവും യേശുക്രിസ്തുവിനെ അനുധാവനം ചെയ്തവനും, സകല പഠിപ്പിക്കലുകളും മുഖാമുഖം കേട്ടവനും, യേശുക്രിസ്തു നടത്തിയ എല്ലാ അത്ഭുത പ്രവർത്തികളുടെ നേർസാക്ഷിയും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഭാഗ്യകരമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചവനായിരുന്നു.

എന്നാൽ വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ഇരുപത്തിആറാം അധ്യായം, 14 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:
“അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാ സ്കറിയോത്ത മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് “നിങ്ങൾ എന്തു തരും, ഞാൻ അവനെ കാണിച്ചുതരാം” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവന് മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിക്കൊടുത്തു. “അന്നു മുതൽ യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു”. അവസാന അത്താഴ സമയത്ത് യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് “എൻറെ കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കുന്നവൻ എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കു”മെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ “ഞാനോ റബി” യെന്ന് ചോദിച്ചു. തുടർന്ന് ഒരു ചുംബനം വഴി യഹൂദന്മാർക്ക് യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദാ അവനെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചു എന്നു കണ്ട് അനുതപിച്ചു! ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശ് മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവ ന്നു. “ഞാൻ കുററമില്ലാത്ത രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തു” എന്നു പറഞ്ഞു; തുടർന്ന് തൻറെ കുറ്റബോധത്താൽ, യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതിന് പകരമായി ലഭിച്ച 30 വെള്ളി കാശ് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞ്, കെട്ടിത്തൂങ്ങി സ്വന്തം ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും അതിലൂടെ നിത്യജീവനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
യൂദായ്ക്ക് ഉണ്ടായ മാനസാന്തരവും പശ്ചാത്താപവും പൈശാചികമായിരുന്നു; അതിലൂടെ അവൻ തൻറെ നിത്യജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തി...

ഒരു വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ പലതും “ദൈവീകമായ”തോ “പൈശാചികമായ”തോ ആണെന്ന് മനസ്സിലാകും. മതത്തിൻറെ പേരിലുള്ള തീവ്രവാദങ്ങളും സ്പർദ്ധകളും ചേരിതിരിവുകളും പൈശാചികമാണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകണം.
നമ്മുടെ ചുരുങ്ങിയ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രകാശമായി, സ്വാന്തനമായി, അർത്ഥവത്തായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വിശ്വാസവും കൂട്ടായ്മകളും മുഖാന്തിരമാകട്ടേയെന്നും
നമ്മുടെ വിശുദ്ധ ദേവാലയം തലമുറകൾക്ക് ഒരു കെടാവിളക്കായി നിലകൊള്ളട്ടെയെന്നും ആശംസിക്കുന്നു!

രുചിച്ചറിഞ്ഞ സ്നേഹം

ഫാ: ജോർജ് മാത്യൂ കല്ലാപ്പാറ

ക്രിസ്തു നൽകുന്ന സൗഖ്യത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിഞ്ഞു വന്നവർക്ക് ലഭിച്ചത് വചനത്തിന്റെ സ്പർശനമായിരുന്നു! അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ തങ്ങിക്കിടന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ മാലിന്യങ്ങളിലേക്ക് വചനം വന്നു വസിച്ചപ്പോൾ കൂരിരുട്ടിൽ സൂര്യനുദിച്ച അനുഭവമാണ് ആ ജനത്തിനുണ്ടായത്. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ, കുടുംബങ്ങളിൽ,

സ്നേഹബന്ധങ്ങളിൽ തനിയെയാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാ കുമ്പോൾ, ജീവിതത്തിലെ വിങ്ങലുകളിൽനിന്നും കര കയറുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ കരങ്ങളല്ലാതെ വേറൊരു മാർഗവും ആവശ്യം ഇല്ല എന്നൊരു വിശ്വാസം- അത് ജീവിതത്തിന്റെ താക്കോലായി മാറണം.

ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുമ്പോഴും, പുതിയ വികസനങ്ങൾ ചുറ്റിലും രൂപപ്പെടുമ്പോഴും, പല ജീവിതങ്ങളും പലപ്പോഴും ഒറ്റപ്പെട്ടു പോകുന്ന ഒരവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നത് കാണാം. എന്തിനോ വേണ്ടി പരക്കം പായുന്ന മനുഷ്യർ! ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ പലരും മികവ് പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഈ ലോകത്തെ കുരിശിലെ സഹനത്താൽ ജയിച്ച ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കുവാൻ മാനുഷീക ബുദ്ധിക്കു പരിമിതികൾ ഏറെ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം.

വിദ്യാർത്ഥി ആയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഏറെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ട ഒരു കാര്യമുണ്ടായിരുന്നു. വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ നടക്കുന്ന കായിക മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് കുട്ടികളെ വേർതിരിക്കുന്ന ചടങ്ങുണ്ട്. ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നാലു ക്ലാസ് ലീഡർമാർ കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും തങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിലേക്ക് ഓരോരോ കുട്ടികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കും. ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭരായ വിദ്യാർത്ഥികളെ ആയിരിക്കും ആദ്യമേ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. അവസാനം വരുന്ന ചില വിദ്യാർഥികളുണ്ട്. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന നിസ്സഹായതയും തിരസ്കരണവും ഏറെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പലപ്പോഴും തങ്ങളെ ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല എന്ന് സമൂഹം വിലയിരുത്തുന്നതായി തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു അവസരമായിരിക്കും അത്. ഒരു പക്ഷെ ഏറെ സ്നേഹിക്കുന്ന, കൂടെ നടക്കുന്ന സഹപാഠികൾ തങ്ങളെ ഇപ്രകാരമാണല്ലോ വിലയിരുത്തുന്നത് എന്ന ചിന്ത ഏറെ വേദനാജനകമാണ്.

പലപ്പോഴും കുഞ്ഞു മനസ്സുകളിൽ വലിയ ഒരു വേദനയുടെ മുറിപ്പാടായി ജീവിതാവസാനം വരെ അത് നിലനിൽക്കുന്നു. ഏറെ കഴിവുകളുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത കാരണം കൊണ്ട് ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ കയ്പുരസം നുകരുന്ന പല വ്യക്തികളെയും നമുക്ക്

കാണാനാകും. മുഖം മൂടികൾക്കിടയിൽ വിങ്ങുന്ന മനസ്സുകളുണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിലേക്ക് ക്രിസ്തു വന്നു പറയുകയാണ്- “എനിക്ക് നിന്നിൽ, നിന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കണം”! ലോകം ഒറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോഴും കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോഴും തങ്ങളുടെ പരിമിതികളെ വകവയ്ക്കാതെ, അവനെ ഒന്ന് കാണുവാൻ സഹനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലും അവന്റെ ശ്രദ്ധ ആ വ്യക്തിയിലേക്ക് തിരിയുന്നു. “വിളിച്ചവർ ഏറെ; തിരഞ്ഞിടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം” എന്ന് വചനം ഉദ്ഘോഷിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി ആയിത്തീരുക എന്നതാണ് പ്രധാനം!

മർക്കോസ്, 5:30ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “തന്നിൽ നിന്ന് ശക്തി പുറപ്പെട്ടതായി യേശു മനസ്സിൽ ഉടനെ അറിഞ്ഞു. ജനക്കൂട്ടത്തിനു നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ തൊട്ടതാരാണ് എന്ന് ചോദിച്ചു!” രോഗിയെന്നോ, പാപിയെന്നോ ലോകം മുദ്രകുത്തിയാലും, ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലും നമ്മെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു ദൈവം ഉണ്ട്എന്ന് മനസിലാക്കുക! എന്റെ കൃപ നിനക്ക് മതി എന്ന് പറഞ്ഞു നമുക്കു സമാധാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവം!! കത്തുന്ന തീയിലും, വാടാതെ നിൽക്കുന്ന ചെടിയായി നമ്മെ കരുതുന്ന ദൈവം!!! ആ സ്നേഹത്തിനു മുമ്പിലായിരിക്കണം നമ്മുടെ വിശ്വാസം ജ്വലിക്കേണ്ടത്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുവാൻ നിരവധി ഉപാധികൾ നമുക്കു ലഭിക്കുമ്പോഴും ആന്തരീകമായ സമാധാനവും, പ്രത്യാശയും ഇവക്ക് ഉറപ്പു നൽകുവാൻ സാധ്യമാണോ എന്ന ചിന്ത നമ്മിൽ ഉണരുന്നുണ്ടോ? ജീവിതം പലപ്പോഴും ഭാരമായി തോന്നുമ്പോഴും, സാഹചര്യങ്ങളിൽ തളർന്നു വീഴുമ്പോഴും, അളവറ്റ സ്നേഹത്തോടെ ഇരുകരങ്ങളും ചേർന്ന് തന്റെ മാറോടു ചേർക്കുന്ന ആ സ്നേഹം- അതിനു പകരം വെയ്ക്കുവാൻ മനുഷ്യ നിർമ്മിതമായ വിനോദങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല എന്നത് നിത്യമായ സത്യമാണ്. അതെ, ക്രിസ്തു നമ്മുടെ കഴിവുകളിലല്ലാ, മറിച്ച് നമ്മുടെ കുറവുകളിലാണ് നമ്മെ കരുതിയതും, കൂടെ നിന്നതും. ആ സ്നേഹത്തിനു മുൻപിൽ സ്വയം സമർപ്പിക്കുവാൻ, വിശ്വാസത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചു നമുക്ക് മുന്നോട്ട് നീങ്ങാം!

ഫാ: ജോർജ് മാത്യൂ കല്ലാപ്പാറ: പാമേർസ്റ്റൻ നോർത്ത് മാർ ബസേലിയോസ് എൽദോ യാക്കോബായ പള്ളി വികാരിയാണ്

പരിശുദ്ധ സഭ

ഏലിയാമ്മ ഐപ്പ്

ക്രിസ്തു തന്നെ മൂലക്കല്ലായി, അപ്പോ സ്തോലൻമാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച്, മാമോദീസായേറ്റ്, തന്നോട് ചേർന്ന് ജീവൻ പ്രാപിച്ച വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹവും, ഇപ്പോൾ ജീവനോടിരിക്കുന്ന വരും, ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചു കടന്നു പോയവരുമായ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടവു മാണ് വിശുദ്ധ സഭ.

വിശുദ്ധ സഭയെ നമുക്ക് രണ്ടായി തിരിക്കാം. 1.പഴയ നിയമ സഭ 2. പുതിയ നിയമ സഭ. പഴയ നിയമ സഭ നിഴലും, പുതിയ നിയമ സഭ പൊരുളും ആകുന്നു. സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ സർവ്വ ചരാചരങ്ങ ളുടെയും ഉടയവനായ ക്രിസ്തുവത്രേ. ക്രിസ്തു തലയും സഭ ശരീരവും ആകുന്നു. സഭയിൽ ദൃശ്യവും അദൃശ്യവും ആയവരുടെ സാന്നിധ്യം നിലനിൽക്കുന്നു. വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവി ശേഷത്തിന്റെ 15:1-4 തിരുവചനങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു: " ഞാൻ മുന്തിരി വള്ളിയും, നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും ആകുന്നു. കൊമ്പുകൾ ഫലം കായ്ക്ക ണമെങ്കിൽ അത് തായ് തണ്ടിനോട് ചേർന്നിരിക്കണം". അതുപോലെ തന്നെ നാമും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവാകുന്ന തായ് തണ്ടിനോട് ചേർന്നിരിക്കണം.

വി. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തി ന്റെ 16: 16, 17 ,18, 19 വാക്യങ്ങളിൽ സഭയുടെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിത്രം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. " നിങ്ങൾ എന്നെ ആര് എന്ന് പറയുന്നു" എന്ന യേശുവിൻറെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പ. പത്രോസ് ശ്ലീഹ പറഞ്ഞു. " നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു വാകുന്നു"

യേശു തമ്പുരാൻ തുടർന്ന് അവനോട് പറയുന്നു "ബർ യോനാ ശീമോനെ, നീ ഭാഗ്യവാൻ, ജഡരക്തങ്ങളല്ലാ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥ നായ എന്റെ പിതാവത്രെ നിനക്ക് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തിയത്... നീ പത്രോസ് ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും...പാതാള ഗോപുര ങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കുകയില്ല"
നല്ല ഇടയനായ യേശു തമ്പുരാൻ പത്രോസ് ശ്ളീഹായ്ക്കു നലകിയ അധികാരവും ഭാരിച്ച ചുമതലയുമാണ് "നീ എനിക്കായി എന്റെ ആടുകളെ മേയിക്കുക എന്നത്" (വി. യോഹന്നാൻ, 21:15,16 ,17). കെട്ടുവാനും അഴിക്കുവാ നും ഉള്ള അധികാരം പത്രോസ് സ്ലീഹാക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് അധികാര ത്തിന്റെ താക്കോൽ യേശു വിശുദ്ധ പത്രോസിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു! യേശുക്രിസ്തു മറ്റു ശിഷ്യന്മാർക്കു പാപമോചന അധികാരവും, കൈവയ്പ്പും കൊടുത്തു. ആ കൈവെ യ്പ്പാണ് നമ്മുടെ പുരോഹിതന്മാർക്ക് പരമ്പരയായി ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ മക്കളാകാൻ ഭാഗ്യം തന്ന ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താം!

മരണത്തിന് അപ്പുറം ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടോ?

കുമാരി വിൽസൺ

ഈ ലോക ജീവിതം ആർക്കും ശാശ്വതമല്ല. ഒരിക്കൽ ജനിച്ചാൽ മരണം ഉറപ്പാണ് എന്നത് ഒരു നിതാന്ത സത്യമാണ്. മരണത്തിനു മുമ്പിൽ ദരിദ്രനും, ധനികനും, വയോധികനും, ശിശുവും എല്ലാം സമന്മാർ തന്നെ. പുരയുടെ മുകളിൽ തളിർക്കുന്ന പുൽക്കൊടിക്ക് സദൃശമാണ് മനുഷ്യ ജീവിതവും. ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ വാടിപ്പോകുന്ന ഒരു പുഷ്പത്തെപോലെയോ ഓടിയൊളിക്കുന്ന നിഴലിനെപ്പോലെയുമോ അല്ലേ മനുഷ്യ ജീവിതവും? സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു- ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സു 70 സംവത്സരങ്ങൾ; ഏറിയാൽ 80. അതിനാൽത്തന്നെ ഈ ഭൂമിയിൽ എത്രനാൾ ജീവിച്ചു എന്നതല്ലാ, പിന്നെയൊ എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്നതല്ലേ പ്രധാനം! ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ് എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ശാരീരിക മരണം മൂലം ആത്മാവ് വേർപിരിയുന്നു. ആത്മാവ് ഉറവിടമായ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും. ശരീരം മണ്ണിലേക്ക് ലയിച്ചു ചേരുകയും ചെയ്യും. മരണത്തെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്താണ് പറയുന്നത് എന്ന് നോക്കാം

മരണത്തോടെ എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു?
മരണത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അവരെ ഉദ്ധരിച്ചു വി. ലൂക്കോസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം, മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്ന സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു”. (വി. ലൂക്കോസ്, 9:27).

മരണമെന്നത് ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീണ്ട ഒരു ഉറക്കം മാത്രമാണ്; അഥവാ വിശ്രമമാണ്. സെമിത്തേരി എന്നാൽ വിശ്രമസ്ഥലം എന്നേ കരുതേണ്ടതുള്ളൂ!

വെളിപാട് പുസ്തകത്തിൽ (14 :13) ൽ ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു- “ഇന്നു മുതൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മൃതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ- അവർ അവരുടെ പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നും വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തികൾ അവരെ പിന്തുടരുന്നു”.

വി;പൗലോസ് (1തെസലോനിക്കർ 13:14) എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. "എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മറ്റാളുകളെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നവരേക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കരുത് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ യേശു മരിക്കുകയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവം, യേശുവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും അവനോടു കൂടെ കൊണ്ട് വരും"!

ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടാലും കർത്താവിനോടു കൂടെ വസിക്കുന്നുവെന്നും കർത്താവിനെ നിരന്തരം സന്തോഷിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. വി. പൗലോസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഞാൻ ജീവിച്ചിരുന്നാലും മരിച്ചാലും മശിഹാ എന്റെ ശരീരത്തിൽ മഹിമപ്പെടും എന്ന് മുഖപ്രസന്നതയോടെ ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ എന്റെ ജീവൻ മശിഹാ ആകുന്നു... മരിച്ചാൽ അത് ലാഭവുമാകുന്നു ...മാത്രമല്ലാ, മശിഹായോടു കൂടി ഇരിപ്പാനായി മരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു! (ഫിലിപ്പിയർ,1:21, 23). അങ്ങനെ നാം

ശരീരം വിട്ടു കർത്താവിനോടുകൂടെ വസിക്കുവാനുള്ള അവകാശമാണ് മരണം. എങ്കിലും മരണത്തെത്തുടർന്നുള്ള ന്യായവിധിയും അതിനു ശേഷം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യസ്വർഗ്ഗവും, നിത്യനരകവു ഒരു വിശ്വാസി അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മൂന്നു വസ്തുതകളാണ് (എബ്രായർ, 27:28).

ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യണം?
ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നാം തീരുമാനിക്കണം, മരണശേഷം നാം എവിടെയായിരിക്കണം എന്നത്. നിത്യസ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിത്യ നരകം ഉറപ്പാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിച്ചു ക്രിസ്തുവിൽ മരിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമാണ് നിത്യ സ്വർഗ്ഗം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നതു്. "ആമേൻ, ആമേൻ, എൻറെ വചനം പരിപാലിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മരിക്കുകയില്ല" എന്ന് കർത്താവ് അരുളി ചെയ്തതായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (വി. യോഹന്നാൻ 8:51).
ഏതൊരു മനുഷ്യജീവിതവും മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നു. 1) ഗർഭലോകം 2) ഭൗമലോകം 3) ആത്മലോകം. അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നമ്മെ മനോഹരമായി മെനഞ്ഞു. അവിടെ ആവശ്യമില്ലാത്തതും എന്നാൽ ഭൗമ ലോകത്തിൽ അത്യാവശ്യവുമായ പലതും ഗർഭ ലോകത്തിൽ വച്ച് തന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. കണ്ണ് മൂക്ക്, ചെവി, നാവ്, കൈകാലുകൾ ഇതിനെയെല്ലാം നാം സ്വീകരിക്കുന്നത് പോലെ ആത്മലോകത്തിലേക്ക് ആവശ്യമായ സമ്പത്ത് ഭൗമ ലോകത്തിൽ വച്ച് തന്നെ ഒരു വിശ്വാസി സ്വരൂപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നശ്വരമായ ഈ ലോകത്തിൽ നാം സമ്പാദിക്കുന്നത് ഒന്നും ഭൗമ ലോകത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ല. മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി താൻ നേടിയതൊന്നും കൊണ്ട് പോകുന്നില്ല എന്നും കാണിക്കാനായി തൻറെ ശവമഞ്ചത്തിൽ നിന്ന് കൈകൾ രണ്ടും പുറത്തിടണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം
രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആത്മലോകത്തിലേക്കു എന്തു കൊണ്ടു പോകാനാകും എന്ന ചോദ്യത്തിന് മീഖാ ദീർഘദർശി നൽകുന്ന ഉത്തരം പ്രസക്തമാണ്. "ന്യായം പ്രവർത്തിപ്പാനും ദയാതൽപരനായിരിക്കുവാനും നിൻറെ ദൈവത്തിനു മുമ്പാകെ താഴ്മയോടെ നടപ്പാനും അല്ലാതെ എന്താണ് യഹോവ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നത്"? (മീഖാ, 6:8) ഇതാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടത്. ഭൂമിയിലുള്ള നമ്മുടെ ശരീരമാകുന്ന ഈ ഭവനം അഴിഞ്ഞു പോയാൽ, ദൈവ നിർമ്മിതമായ, കൈപ്പണിയില്ലാത്ത, ഒരു ഭവനം സ്വർഗത്തിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി നമുക്കുണ്ട് (2 കൊരിന്ത്യർ, 5:1) എന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയവും, വിശ്വാസവും ജീവിതത്തിൻറെ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും ബലം നൽകുന്നതാണ്

സ്വർഗരാജ്യത്തിന് എങ്ങനെ അവകാശികളാകാം?
ഈ ലോകത്തിൽ നാം ആയിരിക്കുമ്പോൾ സമയം വ്യർത്ഥമാക്കാതെ യേശുവിൻറെ വിളിക്ക് യോഗ്യമായി നടക്കുക. ജീവൻറെ പുസ്തകത്തിൽ പേര് എഴുതാത്തവർ കർത്താവ് ഒരുക്കുന്ന ഭവനം കാണുകയില്ല. യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്ന് ഹൃദയംകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുകയും, നാവുകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യാത്തവർക്ക് നിത്യത നഷ്ടമായി തീരും. കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തന്റെ അങ്കി വെളുപ്പിച്ചവർക്ക് മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂ. അതായത് രക്ഷിക്കപ്പെട്ട് യേശുവിൻറെ രക്തത്താൽ കഴുകി വിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചവർ മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയുള്ളൂ.

ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ, ദൈവം ദാനമായി തന്ന ജീവിതം ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായി അർപ്പിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗം മനോഹരം!
ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ മാത്രം നാം ഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യുഗ യുഗങ്ങളോളം ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിച്ച്, നിത്യ സമാധാനം ഉള്ളിടത്ത്, ദൈവത്തോട് കൂടെ ആയിരിക്കുന്നത് എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്; അത് എത്രയോ ഭാഗ്യകരമാണ്. "എൻറെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്നു...അത് ലോകം തരുന്നത് പോലെയല്ല... ലോകം തരുന്ന സമാധാനം അൽപകാലത്തേയുള്ളൂ... എന്നാൽ ഞാൻ തരുന്ന സമാധാനം നിത്യമായി നിലനിൽക്കും" (യോഹന്നാൻ 14:26-27). യേശു തരുന്ന സമാധാനം- അതിൻറെ ആഴം അളക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല!

ദൈവം തന്നിരിക്കുന്ന ചെറിയ ആയുസ്സ് ദൈവത്തിനു ഹിതകരമായ വിധത്തിൽ ജീവിക്കുക. "ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവന് ചെവി കൊടുപ്പീൻ "എന്ന് ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ആയിരിക്കട്ടെ നമ്മളുടെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തികളും!

JULIE VINU
Secretary

THANK YOU!

Dear beloved in Christ.
He built his sanctuary like the high heavens, like the earth, which he has founded forever (Psalms 78:69).

Thank you, Lord, for allowing me to write a few words for this Souvenir commemorating the Holy Mooron Consecration and our church's 20 years of existence, in my role as Secretary of St. Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church.

When I joined this church in 2007, I got to know a group of lovely people who were dreaming of building our own church. Gradually that dream become the dream of all the members who joined our Church.

With the help of our Church members and numerous other people's financial, emotional, and physical assistance, this goal was fulfilled on 28th November 2020. I would like to take this occasion to express my heart felt gratitude to our Spiritual Fathers, Deacon, Altar Assistants, Current and Previous Executive Committee members, Founding Members of this Church, Building Committee, Consecration Committee, Our Spiritual wings the Youth Association, Martha Mariyam Vanitha Samajam, Sunday School and Church Choir, and each and every member of our Church (past and present) who stood as the strong pillars of our Church over the past 20 years.

The Church represents Heaven on Earth and introduces God's perspective into society. We were all present for the joyous occasion of our church's Holy Mooron Consecration this year (20/05/2023). Our church is now the holy communion place where God and his people meet, not just a structure. While attending church is an event, living out our faith is what it means to be the church. The way the Lord establishes his Church is by dwelling in our hearts. Hence, when we clean our Church we should cleanse our mind, when we decorate our Church, we should decorate our minds with humanity. Like Jesus washed the feet of his disciples we should be ready to serve others in the name of Lord.

No matter how much money we invest in creating this tangible church or how much we consider our church's future, everything will be for nothing if we don't understand the true meaning of the Bible verse Romans 12:5 which says, "Though we are many, we are one body in Union with Christ, and we are all joined to each other as different parts of one body". We never consider chopping off a body part to solve a problem; instead, we work to find a solution. We should all keep this Bible verse in mind whenever disputes or issues arise among us. John 3:30, says " He (God's nature) must increase but I (pride) must decrease".
May God grant our St. Peters family the ability to serve as an example for the next generation and teach them the true significance of receiving church communion.

My sincere thanks to Dr. Sam Mathai and the editorial team who took the pain to portray this Souvenir in such a wonderful way.

With heart-felt gratitude,
Secretary

Robin K Babu

Mortgage Advisor

Getting a choice home shouldn't be difficult once you understand the process

REFINANCING

NZ MOBILE MORTGAGES

Live your tomorrow...TODAY

FIRST HOME BUYERS

REFINANCING

BEST INTEREST RATES

PROPERTY INVESTING

NON-STANDARD MORTGAGES

Kiwi Saver

Offering Kiwi Saver advice now...

What We Offer

- Best interest rates
- Best cash backs
- Obligation-free consultation
- Step by step guide for new home buyers.
- Easy gateway to all major banks with one application
- Hassle-free refinancing options to existing homeowners
- Life cover
- Terminal illness cover
- Trauma cover
- Income or repayment cover
- Medical insurance
- Home and Content Insurance

0800 696 624

8 Stanway Place, Ellerslie, Auckland 1051

www.nzmmortgages.co.nz

robin@nzmmortgages.co.nz

021 300 284

We don't charge any fees for our services

St.Peter's Jacobite Syrian Orthodox Christian Church
Auckland, New Zealand (Estd 2003)